

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. จุน พล หนินพานิช กรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช รองศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี พรมนาพันธุ์ ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่ง สำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร. บุญหัน คงไชสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี อดีตองประชานวุฒิสภา นายแพทย์ณรงค์ศักดิ์ อังคสุวพลา รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข นายแพทย์ชาญวิทย์ ทะเบ็ง ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ ตลอดขอบคุณ คุณป้าพิสรา ชูตั้งตัน ที่ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ คุณนันทน์ เกรียงง๊ะ ช่วยดำเนินการและเสนอแนะในการเก็บข้อมูล และผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเป็นพิเศษ คือ คุณณัฏฐา พิมพ์แก้ว ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการรวบรวมข้อมูล การประสานงาน การจัดพิมพ์รายงานทุกฉบับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จนกระทั่งการจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์อย่างถูกระเบียบของมหาวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยรู้สึกมีความปลาบปลื้มในน้ำใจ และควรได้รับเกียรติแห่งความชื่นชมจากผู้วิจัย

และสุดท้ายผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ธีรภัทร เสรีรังสรรค์ อดีต ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทวิชา_rัฐศาสตร์ และได้กรุณาสนับสนุนผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

พล โท ปัญญา อยู่ประเสริฐ
พฤษภาคม 2547

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

(30 นาที รักษาทุกโรค) กับ ผลทางการเมือง

ผู้วิจัย พลโท ปัญญา อญ่าประเสริฐ ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองการปกครอง)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.อุ่นพลด หนูมพาณิช (2) รองศาสตราจารย์ ดร.บุญศรี

พรหมมาพันธุ์ (3) รองศาสตราจารย์ ฐูปนรรต พรหมอินทร์ ปีการศึกษา 2547

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (3) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของนโยบาย และความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กับ ผลทางการเมือง

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 252 คน ประกอบด้วย ประชาชนทั่วไปที่ได้รับบัตรทองและเคยใช้บริการ ณ โรงพยาบาลของรัฐ จำนวน 240 คน และผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า จำนวน 12 คน ใน 4 ภูมิภาค เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไคสแควร์ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อทุกปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพอยู่ในระดับมาก 2) ความพึงพอใจของประชาชนในนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย และความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบาย กับ ผลทางการเมือง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ผลทางการเมือง

Thesis title: Factors Affecting the Achievement of the Universal Coverage Policy (30 Baht Healthcare Programme) and Political Results.

Researcher: Lt. Gen. Panya Yooprasert ; **Degree:** Master of Political Science (Politics and Government); **Thesis advisors:** (1) Dr.Jumphol Nimpanich, Associate Professor ; (2) Dr.Boonsri Prommapun, Associate Professor; (3) Thapanat Promin, Associate Professor ; **Academic year:** 2004

ABSTRACT

The purpose of this study were (1) to examine the achievement's factors on the Universal Coverage (U.C.) policy ; (2) to examine the factors of population's satisfaction on the U.C. policy ; and (3) to examine the relationship between policy achievement and policy satisfaction on the U.C. policy and the political impacts.

The total of research samples was 252 consisting of 240 people receiving gold cards and using medical services from public hospitals and 12 administrators responsible for the implementation of the U.C. policy from four regions. The research instruments were questionnaires and interview guides. Data were statistically analyzed by using frequency, means, standard deviation, Chi square and content analysis.

The findings were as follows : (1) Most of research samples revealed that all factors highly affected the achievement of the U.C. policy; (2) People's satisfaction was at a high level; (3) the factors affecting the achievement of the policy and people's satisfaction are related to political results at .05 level of significance.

Keywords: Universal Coverage Policy, Political Results

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
กรอบแนวคิดการวิจัย	๓
สมมติฐานการวิจัย	๓
ขอบเขตของการวิจัย	๓
ข้อคล้องเบื้องต้น	๔
ข้อจำกัดในการวิจัย	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๖
สุขภาพด้านหน้า	๖
ปัจจัยที่ส่งผลต่อกำลังของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า	๑๕
ผลสัมฤทธิ์ต่อกำลังของผู้รับบริการ	๑๙
ผลทางการเมือง	๒๓
แนวทางและเทคนิคที่ใช้ในการประเมินผลของนโยบาย	๓๒
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๗
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	๔๕
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๕
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๖
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๙
การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ส่วนที่หนึ่ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างประชาชน	50
ตอนที่ 1 ข้อมูลทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง	50
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านปรัชญาที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	54
ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	56
ตอนที่ 4 ผลทางการเมือง	59
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง	61
ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน	63
ส่วนที่สอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร	66
ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	66
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	67
ตอนที่ 3 ผลทางการเมือง	68
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารเกี่ยวกับนโยบาย หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	69
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
สรุปการวิจัย	70
อภิปรายผล	74
ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	93
ก แบบสอบถามตามเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กับ ผลทางการเมือง	94
ข แบบสัมภาษณ์ระดับผู้บริหาร	103
ค ตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร	110
ประวัติผู้วิจัย	117

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ร้อยละข้อมูลทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง	51
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยด้านปรัชญาที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า	54
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบาย หลักประกันสุขภาพด้านหน้า	57
ตารางที่ 4.4 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของนโยบาย หลักประกันสุขภาพด้านหน้า	59
ตารางที่ 4.5 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งผลกระทบการเมือง (กรณีคิดว่านโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้าประสบความสำเร็จ)	59
ตารางที่ 4.6 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง	61
ตารางที่ 4.7 ความตั้งใจระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย หลักประกันสุขภาพด้านหน้ากับผลกระทบการเมือง	63
ตารางที่ 4.8 ความตั้งใจระหว่างความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบาย หลักประกันสุขภาพด้านหน้า กับ ผลกระทบการเมือง	64
ตารางที่ 4.9 แสดงร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารในเรื่องปัจจัยทางด้านปรัชญา ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า	111
ตารางที่ 4.10 แสดงร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารในเรื่องปัจจัยทางด้านบริหาร ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า	112
ตารางที่ 4.11 แสดงร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหาร ในเรื่องความพึงพอใจของประชาชน จากนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า	113
ตารางที่ 4.12 แสดงร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับความสำเร็จของ นโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า	114
ตารางที่ 4.13 แสดงร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการส่งผลกระทบการเมือง (กรณีคิดว่านโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้าประสบความสำเร็จ)	114
ตารางที่ 4.14 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร	116

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ระบบบริหารจัดการสุขภาพ	10
ภาพที่ 2.2 แสดงตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของ D. Van Meter และ C. Van Horn	17
ภาพที่ 2.3 แสดงตัวแบบทางค้านการจัดการของ Walter Williams	18
ภาพที่ 2.4 ตัวแบบทฤษฎีระบบของ David Easton (ตัวแบบทางการเมือง)	28
ภาพที่ 2.5 ตัวแบบระบบของ Ira Sharkansky (ตัวแบบทางการบริหาร)	29
ภาพที่ 2.6 ภาพแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง “ผลผลิต” กับ “ผลลัพธ์”	34
ภาพที่ 2.7 ภาพแสดงความอยู่ดีมีสุข	40

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่ประเทศไทยได้ลงนามในกฎบัตรพัฒนาสุขภาพของสมัชชาองค์การอนามัยโลกที่มุ่งเน้นให้บรรลุเป้าหมาย “สุขภาพดีถ้วนหน้า ในปี 2543” (Health for All by the Year 2000) ทำให้รัฐบาลปรับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดันบันที่ 4 โดยใช้กลยุทธ์สาธารณสุข มูลฐานพสมพسانกับบริการสาธารณสุขทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการพัฒนาสุขภาพ แทนที่จะมุ่งเน้นการรักษาพยาบาลเพียงอย่างเดียว ด้วยการเสนอวิธีการตั้งแต่ระดับภาคภูมิ โดยมีอาสาสมัครสาธารณสุข 10,000 คน กระจายอยู่ทุกหมู่บ้าน เป็นแนวร่วมและเครือข่าย (อิสระ สุวรรณบล 2546: 13)

นโยบายสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ถือเป็นนโยบายที่สำคัญยิ่งของรัฐบาลชุดนี้ โดยประกาศจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความเป็นธรรมด้านสุขภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ของระบบสุขภาพ เพื่อเพิ่มคุณภาพของบริการ นโยบายนี้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะขององค์การอนามัยโลกและธนาคารโลก เพราะการให้โอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสุขภาพอย่างเท่าเทียมกัน โดยรัฐเป็นผู้จัดทำให้ จะให้ผลตอบแทนโดยรวมกลับสู่ประเทศไทย และยังเชื่อว่าการลงทุนสร้างสุขภาพแก่ประชาชน โดยเฉพาะจากประเทศที่ร่ำรวยกว่าสู่ประเทศที่ยากจน จะช่วยให้สังคมไทยมีสุขภาพดีขึ้น (ศุภสิทธิ์ พรวาณุ โภทัย 2545: 4)

นโยบาย “สุขภาพดีถ้วนหน้า ในปี 2543” ทำให้เกิดแนวคิดเรื่องการปฏิรูประบบสุขภาพขึ้นมา โดยมีความพยายามเสนอให้จัดตั้ง “สภาราชการแห่งชาติ” ขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นกลไกประสานทุกส่วนราชการเข้ามาช่วยกันคิดและกำหนดนโยบาย ทิศทางการพัฒนาระบบสาธารณสุข แห่งชาติร่วมกัน แต่ความคิดดังกล่าวยังไม่ประสบผลสำเร็จมากนักในปัจจุบัน (จำพล จินดาวัฒนะ และคณะ 2544: 4) อย่างไรก็ตามรัฐบาลก็ได้มีการพัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณสุข โดยใน พ.ศ. 2535 ได้ออกพระราชบัญญัติจัดตั้ง สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) ขึ้น เพื่อทำหน้าที่สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับระบบสาธารณสุข พ.ศ. 2539 มีการจัดตั้งสำนักงานโครงการปฏิรูประบบบริการสาธารณสุข (HCR) ซึ่งเป็นโครงการร่วมระหว่างกระทรวงสาธารณสุขกับสหภาพยุโรป เพื่อทำหน้าที่สร้างความรู้ พัฒนารูปแบบการจัดบริการสาธารณสุข ในระดับต่าง ๆ

ใน พ.ศ. 2540 ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เปิดศักราชการเมืองในมิติใหม่ที่ส่งเสริมสิทธิภาคพลเมือง เปิดช่องทางการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอย่างกว้างขวาง มุ่งการกระจายอำนาจและการจัดระบบสำคัญ ๆ ขึ้นในสังคม ตลอดจนสิทธิของประชาชนในด้านสุขภาพ

ต่อมา มีการอุดมการณ์สันนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 ตั้งคณะกรรมการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (คปรส.) เพื่อทำหน้าที่ผลักดันให้มีการปฏิรูประบบสุขภาพทั้งระบบ ที่เน้นการรูกเพื่อสร้างสุขภาพดีนำหน้าการดึงรับเพื่อซ่อมสุขภาพ โดยมีสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปรส.) ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ จนกระทั่งได้มีการออกพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ขึ้นในเวลาต่อมา

นโยบายด้านสาธารณสุขในช่วงสองพุทธศักราชหลังมุ่งเน้นที่คุณ การวินิจฉัยและการรักษา ต้องให้ความสำคัญกับคนเป็นองค์รวม นโยบายเหล็กประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 นาท รักษาทุกโรค ของรัฐบาล พันตำรวจโท คร.หักษิณ ชินวัตร เป็นตัวอย่างของนโยบายสาธารณสุขที่ใช้กรอบการมอง สาธารณสุขการเมือง (Politic Health Science) และแนวพัฒนาสังคม หรือการให้คุณเป็นศูนย์กลาง ของบริการสาธารณสุขดังกล่าว

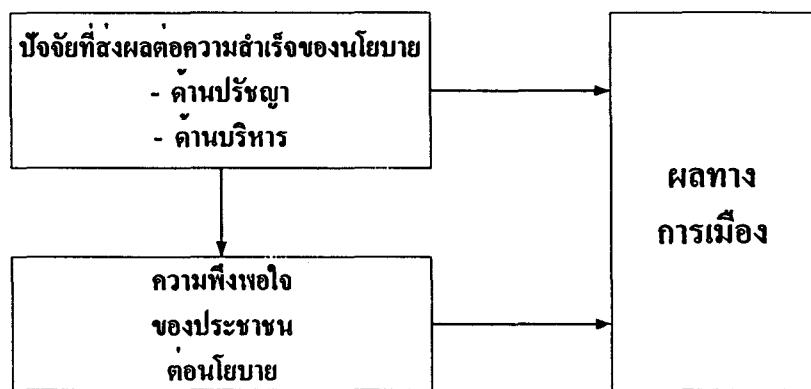
นโยบายด้านการสาธารณสุขมีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติเป็นอย่างมาก เพราะการที่ประชาชนมีสุขภาวะที่สมบูรณ์ย่อมเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ความสนใจและศึกษาตามทดลองมา ตั้งแต่รัฐบาล ไทยประกาศนโยบาย “สุขภาพดีถ้วนหน้า ในปี 2000” ในฐานะที่เป็นแพทย์จึงพยายามเห็นความสำเร็จ ของนโยบายนี้เมื่อมีโอกาสเข้ารับการศึกษาในระดับ บัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ และจากการ ดำเนินการด้านงบประมาณของนักวิชาการ ศึกษาในระดับ บัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ และจากการ ดำเนินการตามนโยบาย หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าของประเทศไทย (พ.ศ. 2547) อีกด้วย ผู้วิจัยให้ความสำคัญและสนใจศึกษา “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (โครงการ 30 นาท รักษา ทุกโรค) โดยสนใจศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ตลอดรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของนโยบายและความพึงพอใจของประชาชนต่อ นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กับ ผลกระทบการเมือง”

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
- 2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชน ต่อ นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

2.3 เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย และความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า กับ ผลทางการเมือง

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายและความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า มีความสัมพันธ์กับ ผลทางการเมือง

5. ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษารั้งนี้ นักศึกษาค้นคว้า

5.1 การศึกษาเฉพาะ 4 ภูมิภาค ของประเทศไทย

5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- 1) ความสำเร็จในการนำนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้าไปปฏิบัติ
- 2) ความพึงพอใจของประชาชน ต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า

5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลทางการเมือง

5.3 การศึกษารั้งนี้ ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน และผู้บริหาร เกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย และความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า กับ ผลทางการเมือง

6. ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นว่า ในระหว่างการดำเนินการเก็บข้อมูล ไม่ว่าจะมีเหตุการณ์ใด ๆ ในพื้นที่สำรวจ จะไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการทั้งสิ้น

7. ข้อจำกัดในการวิจัย

นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค) ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการดำเนินการ ซึ่งการดำเนินการครอบคลุมทุกพื้นที่ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2545 และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่งได้รับการโอนภารกิจจากกระทรวงสาธารณสุข การดำเนินการตามนโยบายที่ผ่านมา มีการปรับเปลี่ยนระบบระเบียบอย่างรวดเร็วตลอดเวลา ดังนั้นการรวบรวมข้อมูลที่จะนำมาสู่การศึกษาวิจัยอาจจะได้ผลเฉพาะหน้า ซึ่งอาจจะแตกต่างจากผลลัพธ์ในระยะยาวที่เป็นได้

8. นิยามศัพท์เฉพาะ

8.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปปฏิบัติ ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่

8.1.1 ปัจจัยทางด้านปรัชญา 4 ประเด็น คือ 1) ประชาชนไทยทุกคนมีหลักประกันสุขภาพ 2) ประชาชนมีสิทธิ์เสมอ กันในการรับบริการสาธารณสุข 3) การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพและมาตรฐาน 4) การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการด้านสุขภาพ

8.1.2 ปัจจัยทางด้านบริหาร 6 ประการ คือ 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ 2) ทรัพยากร ของนโยบาย 3) การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมเพื่อให้มีการบังคับใช้ได้ผล 4) ลักษณะของตัวแทนที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ 5) สภาพแวดล้อมภายในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม 6) ความตั้งใจหรือความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ

8.2 ความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หมายถึง ความพึงพอใจของประชาชนที่จะได้รับจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ได้แก่

- 1) ประชาชนไทยทุกคนมีหลักประกันสุขภาพ 2) ประชาชนมีสิทธิ์เสนอแนะในการรับบริการสาธารณสุข 3) การบริการค้านสุขภาพที่มีคุณภาพและมาตรฐาน 4) การส่งเสริมให้ภาคประชาชน มีส่วนร่วมในบริการค้านสุขภาพ

8.3 ผลกระทบเมือง หมายถึง ผลลัพธ์ (Ultimate Outcome) ของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากผลผลิต คือสุขภาพดีถ้วนหน้า ที่เกิดจากความสำเร็จของนโยบาย โดยประชาชนจะให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือการดำเนินการทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล ที่เกิดจากความศรัทธาและเชื่อมั่นจากความสำเร็จของนโยบายนี้ ตลอดจนประชาชนจะให้ความไว้วางใจรัฐบาล และเดินไปที่จะไปลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาลถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป และในทางกลับกันหากนโยบายนี้ไม่ประสบความสำเร็จ ประชาชนไม่ได้รับความพึงพอใจ รัฐบาลก็จะไม่ได้รับความเชื่อมั่นและศรัทธา ประชาชนก็ไม่ให้การสนับสนุนและความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการไม่ลงคะแนนเสียงให้ ถ้ามีการเลือกตั้งในครั้งต่อไปอีกด้วย

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

9.1 ได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อกำลังและความสำเร็จ และความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า อันเป็นนโยบายสาธารณะที่สำคัญของรัฐบาล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อแนวคิดในการพัฒนาแนวทางการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติสำหรับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกรายดับ

9.2 ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของนโยบาย และความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพ กับผลกระทบการเมือง

9.3 เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลในการศึกษาทางค้านรัฐศาสตร์ ถึงผลกระทบการเมืองที่เกิดจากความสำเร็จและความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เพื่อเป็นแนวคิดต่อการนำนโยบายสาธารณะอื่น ๆ ไปสู่การปฏิบัติ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การนำเสนอในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเนื้อหาของทฤษฎี แนวคิด และผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาเอกสารประเภทต่าง ๆ ทั้งคำรา หนังสือ บทความ งานวิจัย ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ กับเนื้อหามาเป็นกรอบแนวคิด เพื่อสรุปความรู้ให้สัมพันธ์เชื่อมโยงปัญหาที่ศึกษา กับแนวคิดและทฤษฎี ในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. สุขภาพถ้วนหน้า
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อกำลังเรียนรู้ของนักเรียนอย่างหลักปรัชญาสุขภาพถ้วนหน้า
3. ผลสัมฤทธิ์ต่อกำลังเรียนรู้ของนักเรียนผู้รับบริการ
4. ผลกระทบเมือง
5. แนวทางและเทคนิคที่ใช้ในการประเมินผลนโยบาย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สุขภาพถ้วนหน้า

1.1 กล่าวทั่วไป

1.1.1 สุขภาพเป็นอุดมการณ์สูงสุดของมนุษย์ ที่แต่ละคนมีสิทธิที่จะบรรลุถึงได้อย่างเท่าเทียมกัน (วิพุช พูลเจริญ 2544: 46)

1.1.2 แนวคิดการประกันสุขภาพให้ครอบคลุมประชากรไทยทุกคน ที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการครั้งแรก ในแผนพัฒนาการสาธารณสุขตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญคือการประกาศวิสัยทัศน์เพื่อไปสู่หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าอย่างเป็นทางการในการบรรลุ “สุขภาพดีถ้วนหน้า ในปี 2543”

1.1.3 นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นการเปลี่ยนกระบวนการทัศน์การมองระบบบริการสุขภาพจากฐานของกลไกตลาดเสรี เป็นระบบสวัสดิการ แนวคิดนี้เริ่มคิดกันอย่างจริงจังในปี 2536 และปรากฏว่าสิ่งที่เป็นกังวลของนักวิชาการและนักวางแผนนโยบายมากที่สุด คือ “ภาระงบประมาณ” ของประเทศที่จะต้องผูกพันไปถึงอนาคต ทั้งนี้ภาระนี้ได้เห็นประจักษ์ในประเทศพัฒนาที่ยึดแนวทางรัฐสวัสดิการมาแล้ว (ศุภสิทธิ์ พรพาณุโณทัย 2545: 7)

1.1.4 สุขภาพ หมายถึง สุขภาวะที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางจิตวิญญาณ (ประเทศไทย วะสี 2544: คำนิยม)

1.1.5 ปรัชญาสุขภาพ คือการกำหนดให้สุขภาพเป็นอุดมการณ์ของชาติไทย เป็นเป้าหมายสูงสุดในชีวิตและสังคม มุ่งมองเชิงปรัชญาของระบบสุขภาพ คือ การจัดบริการสุขภาพให้ครอบคลุมประชาชนอย่างทั่วถึง หรือ “สุขภาพดีทั่วหน้า” (Health for All) ผ่านผสานด้วยการเรียกร้องให้ทุกส่วนของสังคมเข้ามารับผิดชอบและใส่ใจในสุขภาพของคนในสังคมร่วมกัน หรือ “มวลประชากรร่วมใจ” (All for Health) กระบวนการทัศน์ดังกล่าวสะท้อนความเข้าใจที่ชัดเจนว่า ปัจจัยในการเสริมสร้างสุขภาพให้เข้มแข็งนั้น เป็นผลรวมของนโยบายสาธารณะของประเทศ อันประกอบด้วยนโยบายของรัฐ นโยบายของห้องลิน และรวมไปถึงเจตจำนงของประชาสังคมทุกหมู่เหล่า อีกทั้งนโยบายที่ไม่จำกัดเพียงแค่นโยบายสาธารณะสุข แต่ยังครอบคลุมไปถึงนโยบายความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคมด้วย (วิพุช พูลเริญ 2544: 17)

1.1.6 ปรัชญาดีทั่วหน้า หมายถึง การที่รัฐ หรือ “ส่วนรวม” ร่วมลงทุนในระบบสุขภาพ หรือระบบบริการสุขภาพ ได้รับการอุดหนุนจากการคลังสาธารณะอย่างเพียงพอ

1.1.7 สุขภาพดีทั่วหน้า เป็นการพัฒนาแนวคิดการประกันสุขภาพให้ครอบคลุมประชากรไทยทุกคน

1.1.8 นโยบายหลักประกันสุขภาพดีทั่วหน้า ได้กำหนดกลยุทธ์การสนับสนุนให้ประชาชนมีหลักประกันในการรับบริการสาธารณสุขไว้ 3 ประการ คือ การจัดงบประมาณที่เหมาะสม สนับสนุนและพัฒนาระบบประกันสุขภาพให้สามารถครอบคลุมอย่างกว้างขวางในขอบข่ายทั่วประเทศ และดำเนินการอย่างมีคุณภาพและประยุกต์ พร้อมทั้งวางแผนทางและมาตรการที่เหมาะสม

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) ซึ่งสนับสนุนให้ประชาชนทุกคน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส ได้มีหลักประกันในการรับบริการสาธารณสุข มาสู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ได้เพิ่มการประกันสิทธิของคนไทยด้านการรักษาพยาบาลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ตลอดจนเร่งรัดการสร้างหลักประกันสุขภาพให้แก่ประชาชนทุกคนด้วย และเมื่อเข้าสู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนไว้ว่า “คนไทยทุกคนมีหลักประกันที่จะดำรงชีวิตอย่างมีสุขภาวะ และเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพอย่างเสมอภาค รวมทั้งอยู่ในครอบครัวและชุมชนและสังคมที่มีความพอเพียงทางสุขภาพ มีศักยภาพ มีการเรียนรู้ และมีส่วนร่วม

ในการจัดการสุขภาพ โดยสามารถใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาสาがらและภูมิปัญญาไทยได้อย่างรู้เท่าทัน”

การพัฒนานโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าที่ผ่านมา มีข้อสรุปโดยรวมว่า นโยบายนี้เป็นไปได้ แต่ต้องเป็นไปด้วยการบริหารจัดการ รวมทั้งการจัดทำทรัพยากรเพิ่มเติม เพื่อให้สมดุลกับอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากรให้ใหม่ไปสู่ที่ที่จำเป็น การบรรลุ เป้าหมายทั้ง ประสิทธิภาพ คุณภาพ และความเป็นธรรม เป็นกุญแจสำคัญต่อการประสบผลสำเร็จ (ศุภสิทธิ์ พรรพาโร โฉนดที่ 2545: 19)

1.2 นโยบายด้านสาธารณสุข

1.2.1 แนวคิด

1) ระบบสาธารณสุขหรือระบบบริการสุขภาพสาธารณะ ซึ่งหมายถึง สภาวะที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางจิตวิญญาณ ระบบบริการสุขภาพ ครอบคลุมทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพ มีหลากหลายระดับ ตั้งแต่ระดับการสาธารณสุขมูลฐาน ระดับปฐมภูมิ ระดับทุติยภูมิ ระดับตertiยภูมิ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน และรวมถึงการส่งต่อผู้ป่วยด้วย ทั้งนี้มุ่งผลผลิตคือ นโยบายสาธารณะที่มุ่ง “สุขภาพดีถ้วนหน้า” และผลลัพธ์คือคุณภาพชีวิตของประชากร (อิสระ สุวรรณบล 2546: 2)

2) ประเด็นนโยบายด้านการสาธารณสุขของไทย ในปัจจุบันเป็นผลของการประเมิน ระหว่างแนวคิดสวัสดิการกับเสรีนิยม คือการประกันบริการสุขภาพขั้นพื้นฐาน การพัฒนาคุณภาพบริการสุขภาพ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพซึ่งสูงขึ้นมาก การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการดูแลสุขภาพของตนเอง และการปฏิรูประบบบริหารจัดการบริการสุขภาพ มีวัตถุประสงค์ให้ ประชาชนมีสุขภาวะที่สมบูรณ์ โดยพิจารณาแบบองค์รวม ผสมผสานสิทธิและการมีส่วนร่วม การพัฒนาด้วยปัญญา มีประเด็นที่เป็นข้อขัดแย้ง ได้แก่ คุณภาพในการให้บริการ ภาระงาน การเงิน โครงการ และทางเลือกในการใช้บริการของประชาชน

3) จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กล่าวถึง กิจการสาธารณสุข ไว้ว่ององค์ประกอบ คือ แนวคิดและหลักการด้านสาธารณสุขที่รัฐต้องจัดให้ และเครื่องมือที่ประชาชนใช้เพื่อการเข้าถึงบริการ การรับรู้ และในการร่วมตรวจสอบกิจการ สาธารณสุข โดยมีแนวคิดพื้นฐานเรื่องการสาธารณสุข 7 ประการ คือ การมองว่าสาธารณสุขเป็น บริการซึ่งบุคคลมีสิทธิ์เสนอ กันที่จะได้รับ (Service) บุคคลมีสิทธิ์เสนอ กันในการได้รับบริการ สาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน (Standard) ความเป็นธรรมในการรับบริการสาธารณสุข (Equity) บริการสาธารณสุขต้องเป็นไปอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ความสามารถในการ

เข้าถึงอย่างทั่วถึง (Accessibility) การให้เครื่องมือแก่ประชาชนให้สามารถตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด (Accountability) และส่งเสริมให้เกิด “จตุภาคี” ขึ้นในระบบสาธารณสุข (Participation) (อนุวัฒน์ สุทธิคุณ 2545: 297)

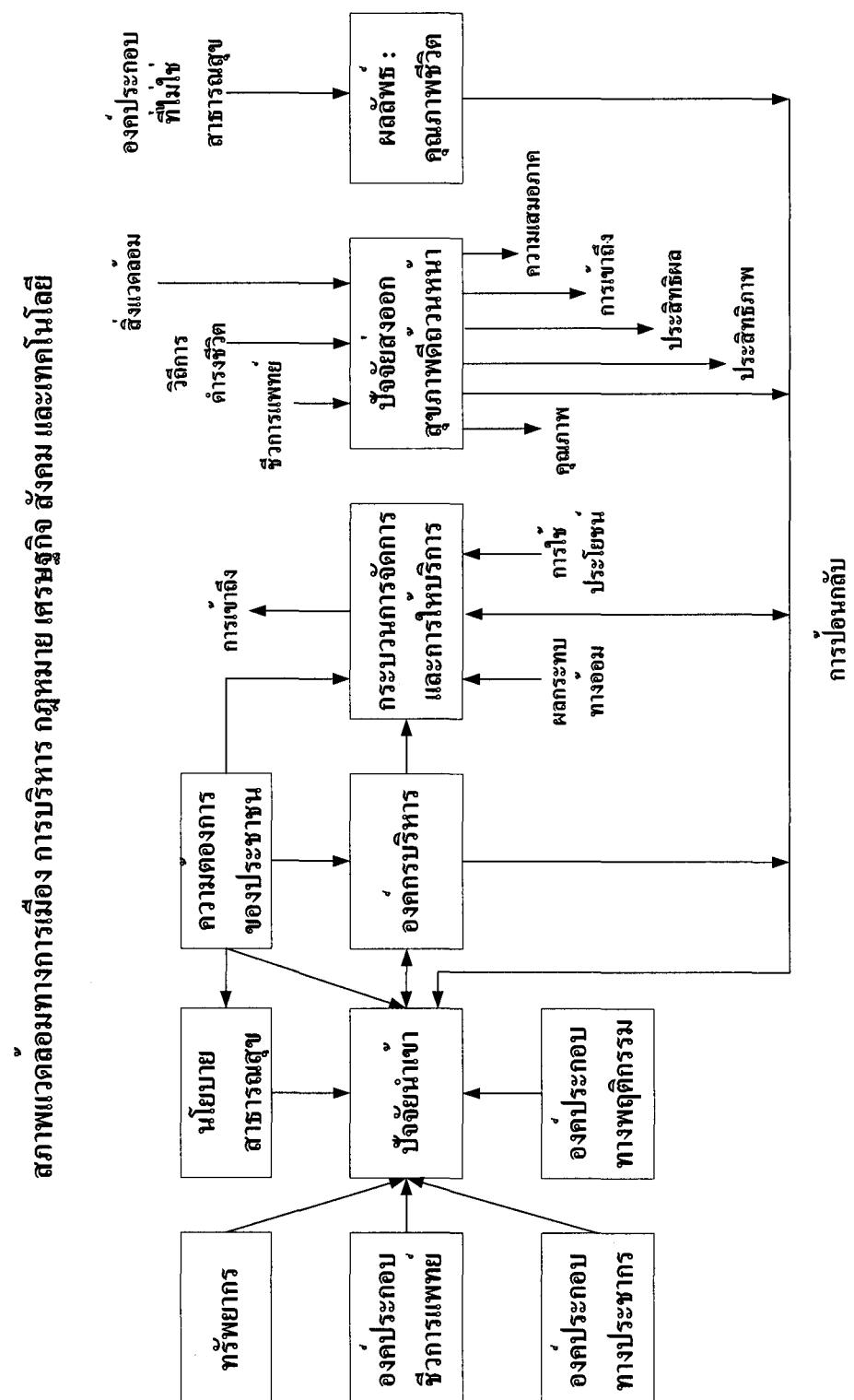
4) ในการวิเคราะห์นโยบายด้านการสาธารณสุข เอลล์เคนซ์วิก (Ellencwig) ได้สร้างรูปแบบมหาศาของระบบการให้บริการสุขภาพ ประกอบด้วยกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มปัจจัยนำเข้า กลุ่มกระบวนการแปลงรูป กลุ่มกระบวนการการให้บริการ กลุ่มปัจจัยส่งออก (ดูภาพที่ 2.1)

(1) กลุ่มปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วยนโยบายสาธารณสุข ทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข องค์ประกอบทางการแพทย์ องค์ประกอบประชากร ตลอดจนองค์ประกอบทางพฤติกรรม

(2) กลุ่มกระบวนการแปลงรูป ทั้งโครงสร้าง องค์กรบริหาร หรือผู้มีประโยชน์ได้เสีย (Stakeholders) และการบริหารจัดการ ซึ่งพิจารณาได้หลายมิติ เช่น บทบาทของรัฐ ประเภทขององค์กร กระบวนการการคลัง การตัดสินใจ การวางแผน การกระจายอำนาจ และการประสานงาน ฯลฯ

(3) กลุ่มกระบวนการการให้บริการ พิจารณาถึงความสามารถในการเข้าถึงบริการและผลกระทบทางอ้อมต่าง ๆ

(4) กลุ่มปัจจัยส่งออก เช่น ผลผลิตจากการดำเนินนโยบายสาธารณสุข ประเมินได้จากสถานะสุขภาพของประชากร เช่น อัตราการตาย อัตราการเจ็บป่วย ความพิการ ฯลฯ ในระยะหลัง แนวคิดสาธารณสุขแบบใหม่ (The New Public Health) หรือรูปแบบพัฒนาสังคม ได้รับความนิยมมากขึ้น มีการสร้างดัชนีประเมินสุขภาพทางบวกซึ่งแตกต่างไปจากแนวคิดแบบคลาสสิก อันได้แก่รูปแบบชีวการแพทย์ (Bio – medicine model) ซึ่งเน้นด้านการรักษาพยาบาลและการป้องกันโรคกับรูปแบบสังคมจิตวิทยา (Bio – psychosocial model) ซึ่งเน้นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดโรค ดัชนีสุขภาพทางบวกเกี่ยวข้องกับการกินดีอยู่ดี วิถีชีวิตหรือพฤติกรรม สภาพแวดล้อม ความเสมอภาค คุณภาพ และความคุ้มค่าในการให้บริการ

พิมพ์ : Avi Yacar Ellencweig (1992) *Analyzing Health System : A Modular Approach*. Oxford : Oxford University Press : 38
ภาษาที่ 2.1 ระบบบริการจัดการสุขภาพ

1.2.2 ความสำคัญ ประโยชน์ และผลกระทบ (สมโภช รตีโวพาร 2544: 66 – 74)

1) นายด้านการสาธารณสุข เน้นการประกันสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชน

2) นายไวยด้านการสาธารณสุข เป็นส่วนสำคัญหนึ่งในการอนุของพัฒนาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาชนบท

3) นโยบายด้านการสาธารณสุข มุ่งแก้ปัญหาสุขภาพ และเพิ่มพูนสมรรถภาพการบริหารจัดการเพื่อแก้ปัญหาสุขภาพ

นโยบายด้านการสาธารณสุข มีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างมาก เพราะการที่ประชาชนมีสุขภาวะที่สมบูรณ์ย่อมเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

1.3 ปรัชญาว่าด้วยหลักประกันสุขภาพล้วนหน้า

แนวคิดเรื่องหลักประกันสุขภาพผู้วันหน้า เป็น “ภูมิปัญญาหน้าเข้า” ที่มาจากการศึกษา ตะวันตกโดยส่วนใหญ่ อาจแบ่งปรัชญาซึ่งเป็นที่มาของการสร้างหลักประกันสุขภาพผู้วันหน้า แนวทางต่าง ๆ ออกเป็น 4 แนวทาง คือ 1) แนวทางสังคมนิยมแบบนาร์กซ์ 2) แนวทางสังคมนิยม เสรี 3) แนวทางการประกันสังคมแบบบังคับ 4) แนวคิดแบบเศรษฐกิจศาสตร์กระแสหลัก (วิโรจน์ พ. ระนอง 2546: 19 – 22)

นอกจากแนวคิดทั้งสี่แนวนี้แล้ว ยังมีแนวทางย่อยอื่น ๆ อีก เช่น แนวทางประกันคนเอง โดยการบังคับให้อ่อน ที่ใช้ในประเทศไทย ปัจจุบัน เป็นต้น

ในประเทศไทยนั้น ถึงแม้ว่าฝ่ายต่าง ๆ พยายามผลักดันให้เกิดหลักประกันสุขภาพด้วยหน้า จะไม่ได้มีฉันทากคดิในทุก ๆ ด้าน แต่ก็มีจุดร่วมในประเด็นหลัก ๆ หลาຍประการเมื่อกล่าวถึงหลักประกันสุขภาพด้วยหน้า เช่น 1) เป็นการจัดบริการที่เป็นสิทธิ์ขึ้นพื้นฐานของประชาชนทุกคน ไม่ใช่การลงทะเบียนกับระบบความเสี่ยงอาชญากรรมที่ผู้ให้บริการเลือกหยิบยื่นให้ 2) เป็นบริการด้านรักษาและเสริมสร้างสุขภาพที่มีคุณภาพที่เป็นที่ต้องการของผู้มีสิทธิ์ไม่ใช่บริการชั้นสองที่มีคุณภาพต่ำ หรือมีมาตรฐานการจำกัดคุณภาพสำหรับผู้มีสิทธิ์บางกลุ่ม 3) มีความเสมอภาคในการเข้าถึงและได้รับบริการด้านรักษาและเสริมสร้างสุขภาพที่ทัศน์เทียมสำหรับทุกคน 4) เป็นระบบประกันสุขภาพปลายปีคือความคุ้มค่าใช้จ่ายได้และมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่ระบบที่มีการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย หรือระบบที่ผู้ให้บริการสามารถส่งขายได้อย่างไม่จำกัด โดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่าย

อย่างไรก็ตามยังมีประเด็นที่ฝ่ายค้าน ๆ พยายามผลักดันให้เกิดหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า แต่ก็ไม่ได้เห็นพ้องกันทั้งหมด เช่น 1) สิทธิในการเลือกสถานพยาบาล 2) การประกันสุขภาพที่ครอบคลุมบริการพื้นฐานที่จำเป็นหรือครอบคลุมเฉพาะการเจ็บป่วยที่มีความรุนแรง 3) แหล่งที่มาของเงินมาจากการให้บุญ 4) จำนวนกองทุน 5) การแยกบทบาทระหว่างผู้ควบคุม กฎหมาย ผู้ซื้อบริการ และผู้ให้บริการออกจากกัน 6) บทบาทของภาครัฐและเอกชนในระยะยาว

การที่แนวคิดเรื่องหลักประกันสุขภาพมีที่มาที่หลากหลาย ดังนั้นมีความพยาบาลที่จะแปลงปรัชญาเป็นสู่การปฏิบัติในโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค นั้น ความแตกต่างค้านแนวคิดในค้านค่าง ๆ ก็ถูกสะท้อนออกมานewเป็นข้อดีเดียวและความสับสนที่แฉล้มโครงการนี้ตลอดช่วงการดำเนินโครงการนี้ที่ผ่านมา

1.4 แนวคิดและหลักการพื้นฐานในการดำเนินงานหลักประกันสุขภาพ (จิราพร ลี้มปานานนท์ และคณะ 2547: 1)

1) มีการเคลียร์ทุกอย่างที่มีอยู่ 2) เป็นระบบที่ยังยืนในค้านนโยบาย ด้านการเงิน และด้านองค์กร 3) เป็นกระบวนการที่เกิดจากกรรมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย 4) ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนให้ประชาชนมีและใช้บริการจากหน่วยบริการปฐมภูมิเป็นบริการค่าไม่แพง 5) เน้นการกระจายอำนาจ โดยแยกบทบาทผู้ซื้อ – ผู้ให้บริการ 6) ระบบการเงินการคลังเป็นระบบที่สามารถควบคุมค่าใช้จ่ายได้ในระยะยาว 7) มีระบบสนับสนุนให้ประชาชนรับทราบและคุ้มครอง “สิทธิ” ของประชาชน 8) ในอนาคตควรมีกองทุนสุขภาพเพียงกองทุนเดียว

1.5 นโยบายด้านการสาธารณสุขของประเทศไทย

1.5.1 คำ脱落นโยบายของคณะกรรมการสุขภาพ ทันตกรรมไทย ชินวัตร นายกรัฐมนตรี 宣告องค์อธิบดีสุขภาพ วันจันทร์ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544

...นโยบายเร่งด่วน การสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เพื่อลดค่าใช้จ่าย โดยรวมของประเทศไทยและประชาชน ในการดูแลรักษาสุขภาพ โดยเสียค่าใช้จ่าย 30 บาทต่อครั้ง และสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน

1.5.2 โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (สำนักงานโครงการปฏิรูประบบสาธารณสุข 2545)

เป้าหมายและแนวทางการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ในระยะเปลี่ยนผ่านมีดังนี้

1) การสร้างหลักประกันสุขภาพด้วยน้ำหน้า

ตามเป้าหมายคือ การสร้างหลักประกันให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงบริการทางสุขภาพได้ตามความจำเป็น โดยบริการที่ได้มาตรฐานและประชาชนพึงพอใจ เป็นบริการที่จัดให้โดยค่านึงถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน หลักประกันสุขภาพด้วยน้ำหน้าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน มิใช่เป็นเรื่องที่รัฐส่งเคราะห์หรือช่วยเหลือประชาชน การดำเนินการสร้างหลักประกันสุขภาพด้วยน้ำหน้านี้ เป็นการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 52 ที่ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอ กันในการรับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้ มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ...” การที่ประชาชนจะมี “สุขภาพดี” ได้นั้น ประชาชนจะต้องสามารถพึงพาดแทนทางด้านสุขภาพได้มากขึ้น สามารถเข้ามีส่วนร่วมดูแลและบริหารจัดการระบบสุขภาพได้ โดยถือว่า “สุขภาพ” เป็นเรื่องของประชาชนทุกคน และเพื่อประชาชนทุกคน (All for Health and Health for All) ทั้งหมดจะทำให้ระบบเน้นที่การ “สร้าง” สุขภาพมากกว่าการ “ซ่อน” สุขภาพ

2) หลักการพื้นฐานและแนวทางสำคัญในการดำเนินงานสร้างหลักประกันสุขภาพด้วยน้ำหน้า ได้แก่ (1) ประชาชนในสังคมมีการ “เฉลี่ยทุกบุคคล” กัน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้คนในสังคมมีภาระภาพและการเกือกุลกันมากขึ้น (2) จะต้องเป็นระบบที่มีความยั่งยืนใน 3 ด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านทางการเงิน และด้านทางสถาบัน (3) ควรเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย รวมถึงภาคประชาชน โดยเป็นเจ้าของร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกัน (4) ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนให้ประชาชนมีและใช้บริการจากหน่วยบริการระดับต้น หรือบริการปฐมภูมิ ใกล้บ้าน เป็นบริการค่าน้ำแร่ที่สามารถทดสอบทักษะการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการพื้นฟูสมรรถภาพ และต้องรับผิดชอบในการส่งต่อผู้ป่วยไปสถานพยาบาลอื่น และเป็นหน่วยรับเข้าทะเบียนประชาชน (5) หน่วยบริการปฐมภูมิ ให้มีชื่อว่า “ศูนย์สุขภาพชุมชน” (6) การบริหารระบบหลักประกันสุขภาพด้วยน้ำหน้า จะเน้นกระจายอำนาจให้พื้นที่ เขตและจังหวัดมีบทบาทตัดสินใจดำเนินการ ภายใต้หลักเกณฑ์ แนวทาง และมาตรฐานที่กำหนดโดยส่วนกลาง แยกบทบาทผู้ซื้อ – ผู้ให้บริการ เพื่อการตรวจสอบ ควบคุมกำกับ ติดตามและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ (7) ระบบการเงินการคลัง ต้องเป็นระบบที่สามารถควบคุมค่าใช้จ่ายได้ในระยะยาว โดยไม่กระทบต่อกุญแจพนธิการ และการเข้าถึงบริการสุขภาพ (8) จะต้องให้มีระบบที่จะสนับสนุนให้ประชาชนรับทราบ “สิทธิ” ปกป้องและคุ้มครอง “สิทธิ” ของประชาชนที่จะได้รับบริการตามชุดสิทธิประโยชน์ที่กำหนด (9) ระบบหลักประกันสุขภาพ

ถ้วนหน้าในอนาคต ควรจะประกอบด้วยกองทุนประกันสุขภาพเพิ่งกองทุนเดียว เพื่อมีชุดสิทธิ์ประโยชน์หลักที่เหมือนกัน

3) ดำเนินการดำเนินงานที่ผ่านมาของโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

(1) นายกรัฐมนตรี 宣告นโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันจันทร์ที่ 26

กุมภาพันธ์ 2544

(2) กระทรวงสาธารณสุข เริ่มโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

นำร่องใน 6 จังหวัดแรก เมื่อ 1 เมษายน 2544

(3) ได้มีการขยายพื้นที่ดำเนินการครอบคลุมอีก 15 จังหวัด ตั้งแต่ 1

มิถุนายน 2544

(4) ขยายความครอบคลุมไปยังทุกจังหวัด (รวมบางเขตของ

กรุงเทพมหานคร) ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2544 และต่อมาได้ขยายให้ครอบคลุมทุกจังหวัดและทุกพื้นที่ใน
กรุงเทพมหานครตั้งแต่ 1 เมษายน 2545

(5) พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 มีผล

บังคับใช้เมื่อ 19 พฤษภาคม 2545 ทำให้เกิดหน่วยงาน “สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ”
และคณะกรรมการ 2 คณะ คือ “คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ” และ “คณะกรรมการ
ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุข” เพื่อดำเนินการบริหารจัดการโครงการ
หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยทำหน้าที่แทนกระทรวงสาธารณสุข

1.6 ข้อสรุป

นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นแนวคิดการประกันสุขภาพให้
ครอบคลุม ประชากรไทยทุกคน มีจุดเริ่มต้นที่สำคัญครั้งแรก จากแผนพัฒนาการสาธารณสุขตาม
แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) ในการประกาศวิสัยทัศน์
เพื่อไปสู่หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าอย่างเป็นทางการในการบรรลุ “สุขภาพดีถ้วนหน้า ในปี
2543” หรือ “Health for All by The Year 2000” นั่นเอง ทั้งนี้เป็นผลจากหลักการ “สุขภาพเป็น
อุดมการณ์สูงสุดของมนุษย์” ที่แต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะบรรลุได้อย่างเท่าเทียมกัน

ระบบสาธารณสุข หมายถึง สถาภาวะที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม
และทางจิตวิญญาณ ระบบบริการสุขภาพจะครอบคลุมทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค
การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพ มีหลายระดับตั้งแต่ระดับการสาธารณสุขมูลฐาน ระดับ
ปฐมภูมิ ระดับทุติยภูมิ ระดับตติยภูมิ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กล่าวถึงกิจการสาธารณสุขไว้สององค์ประกอบ คือ แนวคิด และหลักการด้านสาธารณสุขที่รัฐต้องจัดให้ และเครื่องมือที่ประชาชนใช้เพื่อการเข้าถึงบริการ การรับรู้ และในการร่วมตรวจสอบกิจการสาธารณสุข โดยมีแนวคิดพื้นฐานเรื่องการสาธารณสุข 7 ประการ คือ 1) สาธารณสุขเป็นบริการซึ่งบุคคลมีสิทธิ เสนอตนที่จะได้รับ 2) การได้รับบริการที่ได้มาตรฐาน 3) ความเป็นธรรมในการรับบริการ 4) การบริการต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ 5) สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง 6) ภาคประชาชนสามารถตรวจสอบได้ และ 7) ส่งเสริมให้เกิด “ดุกภาคี” ขึ้นในระบบสาธารณสุข

คณะกรรมการด้านสุขภาพด้านหน้า โดยแต่งตั้งรัฐสภา เมื่อ 26 กุมภาพันธ์ 2544 และเริ่มโครงการ 30 นาท รักษาทุกโรค เมื่อ 1 เมษายน 2544 จนสามารถครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศ เมื่อ 1 เมษายน 2545 โดยกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการ และต่อมาได้โอนความรับผิดชอบให้แก่ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เมื่อ 19 พฤษภาคม 2545 (ตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545)

จากแนวคิดและหลักการพื้นฐานตลอดจนปรัชญาฯ ด้วยหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ผู้วิจัยจะนำประเด็นมาสรุปให้ความสำคัญในด้านปรัชญาของหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ใน 4 ประการ คือ 1) ประชาชนไทยทุกคนมีหลักประกันสุขภาพ 2) ประชาชนมีสิทธิ เสนอตนในการรับบริการด้านสุขภาพ 3) การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน และ 4) การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการด้านสุขภาพ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยจะได้นำปรัชญาดังกล่าวแล้วนี้ มาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้าด้วย

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า

2.1 ปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ (ศุภชัย yawas ประมาณ 2538)

2.1.1 ปัจจัยด้านผู้รับผิดชอบในการแปลงนโยบาย

กุญแจสำคัญของผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติ 5 ประการ ได้แก่ 1) ความรู้ความชำนาญทางเทคนิคและทักษะทางการเมือง 2) ทศนคติของผู้รับผิดชอบในการแปลงนโยบาย 3) ผลกระทบที่จะมีต่อพุทธิกรรมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 4) ค่านิยมของผู้ปฏิบัติ และ 5) อำนาจคัดค้าน และผลประโยชน์ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

คุณสมบัติต่าง ๆ ของผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวเหล่านี้ อาจจะเอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ และนโยบายที่จะประสบความสำเร็จต้อง ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติประสบความสำเร็จด้วย เพาะะนนโยบายที่ผลักดันให้ผู้ปฏิบัติตำลงย่องหลีกเลี่ยง ความล้มเหลวไปได้ยาก

2.1.2 ปัจจัยด้านกลไกและพฤติกรรมในองค์การ

การจะนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพนั้น มีปัจจัยภายในองค์การ ที่ควรคำนึงถึง 5 ประการ คือ 1) การติดต่อสื่อสาร 2) ทรัพยากร 3) ภูมิหลังและค่านิยมของผู้ปฏิบัติ 4) ขั้นตอนมาตรฐานในการทำงาน 5) การติดตามตรวจสอบ

2.1.3 ปัจจัยด้านตัวนโยบาย

1) ประเภทของนโยบาย ได้แก่ (1) นโยบายกระจายทรัพยากร (2) นโยบาย บังคับเชิงแข่งขัน (3) นโยบายบังคับเชิงป้องกัน และ (4) นโยบายเชิงจัดสรรทรัพยากรใหม่
2) ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของนโยบาย และการแปลงนโยบายไปสู่ การปฏิบัติ

ประเภทนโยบายที่แตกต่างกันส่งผลให้การแปลงนโยบายสู่ภาคปฏิบัติ แตกต่างกันไปด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากเหตุผลความขัดแย้ง กลุ่มที่เห็นด้วย กลุ่มที่คัดค้านในขั้นตอนของการพัฒนาและกำหนดนโยบาย จะมีผลลัพธ์เนื่องมาสู่ขั้นตอนการแปลงนโยบายสู่ภาคปฏิบัติ

3) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ และความสำเร็จของการแปลง นโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ

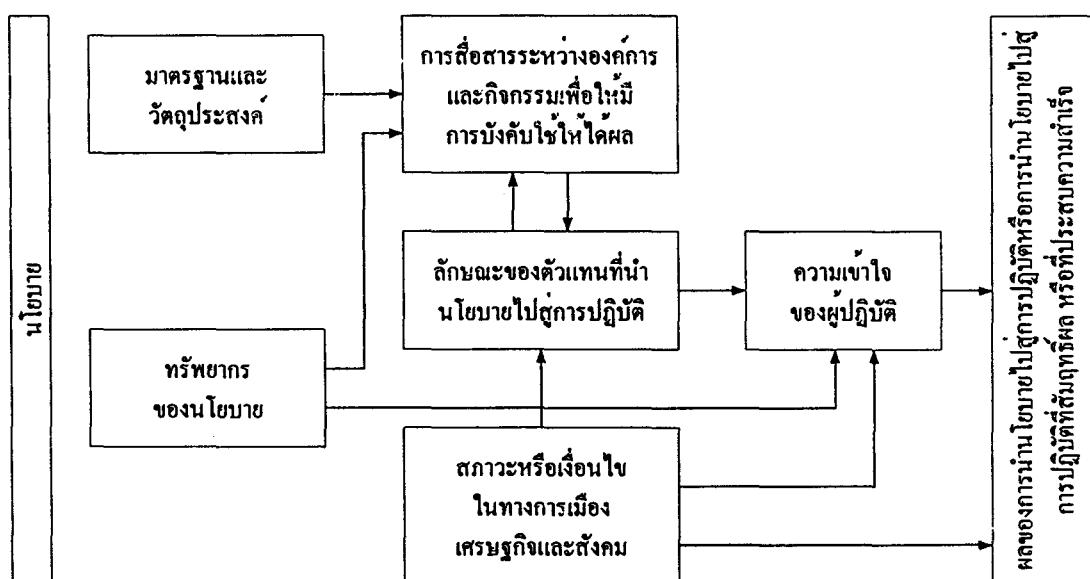
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ จะอยู่ในระดับใด เพียงใด ขึ้นอยู่ กับประเภทนโยบาย นโยบายประเภทที่ต้องเกี่ยวข้องกับการกระจายทรัพยากร จะมีระดับความ ขัดแย้งในกลุ่มผู้เกี่ยวข้องมากกว่านโยบายเชิงบังคับต่าง ๆ

2.2 เงื่อนไขความสำเร็จของนโยบายด้านการสาธารณสุข

ความสำเร็จของนโยบายด้านการสาธารณสุข ขึ้นกับองค์ประกอบหน่วยประการ (อดีศักดิ์ สัตยธรรม 2544: 35) อาทิ 1) ขนาดประชากร 2) คุณลักษณะประชากร 3) คุณภาพใน การจัดบริการสุขภาพ 4) การสนับสนุนทางการบริหาร 5) ศักยภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6) การสนับสนุนทางการเมือง 7) ทรัพยากรบุคคล 8) ทรัพยากรทางการเงิน 9) บริบท สภาพแวดล้อมทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

2.3 แนวทางการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติแบบบนลงล่าง (Top – down Approach)

ตัวแบบของแนวทางนี้พัฒนาขึ้นมาโดย Donald Van Meter และ Carl Van Horn ตามตัวแบบของทั้ง 2 คน จะมีตัวแปรอยู่ 6 ตัว ตัวแปรแรกได้แก่ มาตรฐานและวัตถุประสงค์ ตัวแปรที่สองได้แก่ ทรัพยากรของนโยบาย ตัวแปรที่สามได้แก่ การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมเพื่อให้มีการบังคับใช้ให้ได้ผล ตัวแปรที่สี่ได้แก่ ลักษณะของตัวแทนที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ตัวแปรที่ห้าได้แก่ สภาพหรือเงื่อนไขทางการเมือง สังคมและเศรษฐกิจ ตัวแปรสุดท้ายได้แก่ ความตั้งใจหรือความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ ลักษณะของตัวแบบที่พัฒนาขึ้นมา มีลักษณะดังภาพที่ 2.2 (จุมพล หนินพานิช 2546: 2 – 38)

ภาพที่ 2.2 แสดงตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของ D. Van Meter และ C. Van Horn

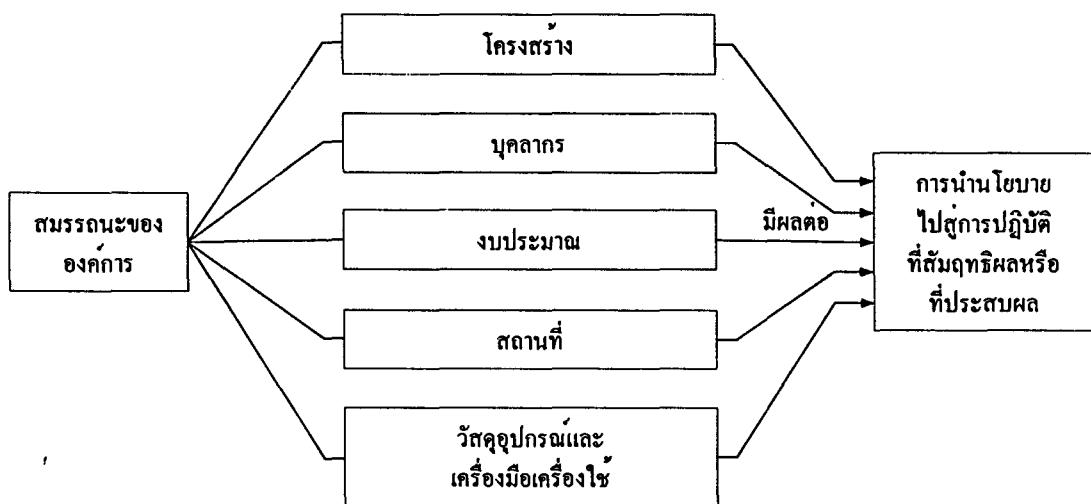
ที่มา : D. Van Meter and C. Van Horn. (1975). "The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework" *Administrative and Society*. 6 : 463.

2.4 ตัวแบบทางด้านการบริหารจัดการ (Management Model)

ตัวแบบนี้ให้ความสนใจไปที่สมรรถนะขององค์การ เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติย่อมขึ้นอยู่กับองค์การที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด

ในແຜ່ດັກລ່າວ ໂຍນາຍ/ໂຄຮງກາຣທີ່ຈະປະສົບຄວາມສໍາເຮົງໄດ້ຈຶ່ງຈໍາເປັນຈະຕ້ອງອາສີຍ ໂຄຮງສ້າງຂອງອົງຄົກທີ່ເໝາະສົມ ບຸກລາກທີ່ອໝູ້ໃນອົງຄົກຈະຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທັງທາງດ້ານ ກາຣບິຫາຣແລະເຖິງນີ້ຢ່າງເພື່ອພວ ນອກຈາກນີ້ອົງຄົກຢັ້ງຈະຕ້ອງມີກາຣວາງແພນເຊີ່ມກາຣຮີ້ອມມີ ກາມພຽ້ນເປັນອ່າງດີ ທັງທາງດ້ານວັດຄູອຸປກຮົມ ສະຖານທີ່ ເຄື່ອງມືເຄື່ອງໃຊ້ ແລະນປະມາມ

ຕັວແບນນີ້ມີຄວາມເຊື່ອວ່າສມຽດນະຂອງອົງຄົກທີ່ປະກອບດ້ວຍ ໂຄຮງສ້າງ ບຸກລາກ ພະນປະມາມ ສະຖານທີ່ ວັດຄູອຸປກຮົມ ເຄື່ອງມືເຄື່ອງໃຊ້ ມີຜົດຕ່ອງການນຳໄວ້ໂຍນາຍໄປສູ່ກາຣປົງບັດທີ່ ສັນດູທີ່ພຸດ ຕັວແບນນີ້ມີລັກນະຄົມຕັ້ງກາພທີ່ 2.3 (ຈຸນພລ ມະນີພານີ້ 2546: 2 – 46)

ກາພທີ່ 2.3 ແສດຕັວແບນທາງດ້ານກາຣຈັດກາຣຂອງ Walter Williams

ທີ່ນາ : Walter Williams (1975) "Implementation Analysis and Assessment" *Policy Analysis*. :

1, 3 : 555

2.5 ຊ້ອສະບຸປ

ປັ້ງຈີ້ທີ່ສ່າງຜົດຕ່ອງການສໍາເຮົງຂອງນິຍາຍທັກປະກັນສຸຂພາພັດວັນໜ້າ ດັ່ງທີ່ໄດ້ ອົບນາຍມາແລ້ວນີ້ ເປັນປັ້ງຈີ້ທາງດ້ານກາຣບິຫາຣຈັດກາຣ ຈຶ່ງຜົວຈີ້ຍະໄດ້ນຳຕັວແບນກະບວນການນຳ ນິຍາຍໄປສູ່ກາຣປົງບັດຂອງ D. Van Meter ແລະ C. Van Horn ມາເປັນກອບໃນກາຣສຶກໝາວິຈີ້ຍອົກ ກຣອບໜີ້ດ້ວຍ

3. ผลสัมฤทธิ์ต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ

3.1 องค์ความรู้เกี่ยวกับความพึงพอใจ

3.1.1 ความหมาย หลักการ และขอบเขตความพึงพอใจ (ประยงค์ เต็มชวาลา สารศิริ อาจคงหาญ และฤาเดช เกิดวิชัย 2547: 39)

กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจในงานของผู้ให้บริการ จะหมายถึง ภาระการแสวงขอของอารมณ์ความรู้สึกในทางบวกที่เกิดขึ้นจากการประเมินเปรียบเทียบประสบการณ์และผลตอบแทน (อาทิ ลักษณะงาน อัตราค่าจ้าง โอกาสก้าวหน้า และผลประโยชน์) ที่ได้รับจากงานในระดับที่เป็นไปตามความคาดหวัง ในทางตรงข้าม ความไม่พึงพอใจในงานของผู้ให้บริการ หมายถึง ภาระการแสวงขอของอารมณ์ความรู้สึกในทางลบที่เกิดขึ้นจากการประเมินเปรียบเทียบประสบการณ์ และผลตอบแทนที่ได้รับจากงานในระดับที่ต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ว่าจะได้รับ

3.1.2 การวัดความพึงพอใจ

มาตรฐานความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ 1) การใช้แบบสอบถาม 2) การสัมภาษณ์ 3) การสังเกต

3.2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ต่อความพึงพอใจ

ทฤษฎีองค์การสาธารณชน พิทยา บรรณวนานา (2546: 31) กล่าวว่า โดยเหตุผลจากความเชื่อว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการนั้น เป็นผลสืบเนื่องจากพฤติกรรมของผู้ให้บริการ ซึ่งเป็น “คน” นั่นเอง ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคน ได้แก่ ค่านิยม ทัศนคติ บุคลิก ความต้องการ และทฤษฎีการจูงใจ ประเภทของคนในองค์การสาธารณชน

3.2.1 ทฤษฎีการจูงใจ

ทฤษฎีการจูงใจมีหลายทฤษฎี จขอยกตัวอย่างบางทฤษฎีโดยย่อมาเพื่อเป็นแนวคิด ดังนี้

1) ทฤษฎีลำดับชั้นของความต้องการ (*Hierarchy of Needs Theory*) ของ Abraham Maslow โดยหลักของทฤษฎีนี้ว่า ความต้องการของมนุษย์สามารถจัดเป็นลำดับชั้นได้ 5 ชั้น ตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง

(1) ความต้องการทางกายภาพ (*physiological needs*) ได้แก่ อาหาร น้ำ คุณภาพ การต้องการที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ และความต้องการอื่นๆ ของร่างกาย

(2) ความต้องการความปลอดภัย (*safety needs*) ได้แก่ ความต้องการความมั่นคง และการป้องกันภัยอันตรายจากสิ่งรอบตัวและการทำร้ายจิตใจ

(3) ความต้องการที่จะผูกพันในสังคม (*social needs*) ได้แก่ ความรัก ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การได้รับการยอมรับและมิตรภาพ

(4) ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นและได้รับการยกย่องจากสังคม (*esteem needs*) ได้แก่ การเคารพนับถือตัวเอง การเป็นตัวของตัวเองและการประสบความสำเร็จ การมีฐานะในวงสังคม การได้รับการยอมรับจากคนอื่น และการได้รับความสนใจจากคนอื่น

(5) ความต้องการที่จะประจักษ์ตน (*self actualization needs*) ได้แก่ แรงผลักดัน ที่ทำให้คนสามารถเป็นในลักษณะที่ตนเป็น ได้ดีที่สุด ซึ่งรวมถึงการเจริญเติบโต การได้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ และความสมปรารถนา

Maslow อธิบายไว้ว่า ในขณะที่ความต้องการขั้นหนึ่งได้รับการตอบสนองพอสมควร แล้ว ความต้องการที่สูงขึ้นดังไปจะทำหน้าที่เป็นแรงผลักดันที่จูงใจให้มุ่ยทำงาน

2) ทฤษฎีปัจจัยแรงจูงใจ – ปัจจัยสุขวิทยา (*Motivation – Hygiene Theory*) ของนักจิตวิทยาที่ชื่อ Frederick Herzberg การที่นักบริหารงานสามารถตอบสนองปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความไม่พอใจในงานนั้น จะสามารถเป็นเกราะป้องกันที่ไม่ทำให้คนไม่พอใจได้ ตัวอย่าง ปัจจัยเหล่านี้ซึ่งเรียกว่า ปัจจัยสุขวิทยา ได้แก่ นโยบายและการบริหารงานขององค์การ การควบคุมงาน ความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน สภาพการทำงาน เงินเดือน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ชีวิตส่วนตัว ยศชั้น และความมั่นคง อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสุขวิทยาไม่สามารถทำหน้าที่เป็นแรงผลักดันทำให้คนพอใจในงานและตั้งใจทำงานมากขึ้น หากแต่เป็นเพียงปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจ สำหรับปัจจัยที่สามารถเป็นแรงจูงใจให้คนขันทำงานมากขึ้นนั้น ได้แก่ ปัจจัยที่เรียกว่า ปัจจัยจูงใจ ได้แก่ ความสำเร็จ การเป็นที่ยอมรับ ตัวงานเอง ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าและการเจริญเติบโต

3) ทฤษฎีความต้องการสามประการ (*Three – Needs Theory*) เสนอโดย David Mc Clelland ด้วยความคิดว่า ในการทำงานนั้นมีแรงจูงใจหรือความต้องการอยู่ 3 ประการ คือ

(1) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (*achievement*)

(2) ความต้องการที่จะมีอำนาจ (*power*)

(3) ความต้องการที่จะผูกพัน (*affiliation*)

โดยสรุปแล้ว คนที่มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูง จะประสบความสำเร็จถ้าได้บริหารกิจกรรมของตนเอง หรือได้บริหารหน่วยงานอิสระภายใต้องค์กรขนาดใหญ่ แต่คนเหล่านี้ไม่จำเป็นจะต้องเป็นนักบริหารที่ดีสำหรับองค์กรขนาดใหญ่เสมอ

ไป นอกจานี้ นักวิชาการบางท่านเชื่อว่า คนที่มีความต้องการอยากมีอำนาจมากและมีความต้องการที่จะผูกพันน้อย จะเป็นคนที่เป็นนักบริหารงานที่ดี

4) **ทฤษฎีความยุติธรรม (Equity Theory)** มีหลักว่าความยุติธรรมเป็นเรื่องของการเปรียบเทียบ กล่าวคือ คนงานจะเปรียบเทียบการทำงานแล้วจะได้รับผลตอบแทนอะไร แรงงานจะประเมินต่อเมื่อคนๆ นั้นมีความมั่นใจว่า เมื่อตนสามารถทำงานให้สำเร็จลงได้แล้วจะได้รับรางวัลตอบแทนจากองค์กรอย่างแน่นอน

5) **ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory)** มีหลักว่าการของคนนั้นขึ้นอยู่กับความคาดหวังของคนว่า เมื่อตนเองตั้งใจทำงานแล้วจะได้รับผลตอบแทนอะไร แรงงานจะประเมินต่อเมื่อคนๆ นั้นมีความมั่นใจว่า เมื่อตนสามารถทำงานให้สำเร็จลงได้แล้วจะได้รับรางวัลตอบแทนจากองค์กรอย่างแน่นอน

โดยสรุปแล้ว ทฤษฎีเกี่ยวกับการของคน มีส่วนช่วยทำให้นักบริหารได้คิดว่า จะจัดคนให้เข้ากับงานได้อย่างไร โดยยอมรับความจริงที่ว่าคนแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน นอกจานี้ นักบริหารงานจะต้องทำให้เป้าหมายที่ตั้งไว้เป็นเป้าหมายที่สามารถบรรลุได้ในทางปฏิบัติ และเมื่อคนงานทำงานบรรลุเป้าหมายแล้ว ฝ่ายบริหารต้องสร้างความมั่นใจให้กับคนงานได้ว่า พวกเขางจะได้รับรางวัลตอบแทนจากการทำงานที่ดี อีกประการหนึ่ง ฝ่ายบริหารจำเป็นจะต้องตรวจสอบคุณภาพนั้นว่า ระบบที่จัดตั้งขึ้นนั้นมีความยุติธรรมในการพิจารณาเพียงใด แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องไม่ลืมเสมอว่า ในท้ายที่สุดแล้ว เหตุผลสำคัญที่คนยอมทำงานก็คือ เงิน

3.2.2 ประเภทของคน

คนในองค์กรสามารถแบ่งประเภทได้เป็น 1) มนุษย์แบบเศรษฐกิจ 2) มนุษย์นักบริหาร 3) มนุษย์สังคม 4) มนุษย์การเมือง

3.2.3 **ค่านิยม (value)** หรือบางครั้งมีผู้ใช้คำว่า “ค่าหรือคุณค่า” หมายถึง สิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำการของตนเอง นอกจานี้ ยังหมายถึง คุณสมบัติของสิ่งใดก็ตาม ซึ่งทำให้สิ่งนั้นเป็นประโยชน์น่าสนใจแก่บุคคลหรือกลุ่ม ฉะนั้น คำว่า ค่านิยมหรือคุณค่า จึงต่างจากอรรถประโยชน์ (utility) เพราะค่านิยมหรือคุณค่าขึ้นอยู่กับความเชื่อของคน

3.2.4 **ทัศนคติ (attitude)** หรือบางครั้งก็มีผู้ใช้คำว่า “ท่าที” หรือ “เจตคติ” หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มา และถูกบอกร่ายเบื้องต้นในการแสดงปฏิกิริยาสนับสนุนหรือตัดสินใจต่อสิ่งของหรือบุคคล ตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ ทัศนคติถูกกล่าวว่า “เห็น” ได้จากพฤติกรรมซึ่งอาจจะเป็นแบบสู้ (approach) หรือหนี (withdrawal) คือหรือไม่คือ บวกหรือลบต่อวัตถุ (บุคคลและกลุ่ม) และสถานการณ์ที่เป็นเป้าหมาย นอกจานี้ เราจึงสามารถแบ่งทัศนคติออกได้เป็นหลาย

ประเภท อาทิ ทัศนคติที่ได้จากประสบการณ์ (experiential attitude) ทัศนคติที่ถูกฝังอบรมมา (indoctrinated attitude) ทัศนคติที่มักจะพบเสมอ ๆ ในบุคคลหนึ่งหรือกลุ่ม典型 (typical attitude) ทัศนคติที่แสดงออกมาโดยผู้พูดหรือผู้เขียน (ideational attitude) ทัศนคติที่ผู้คนรับรู้และมีปฏิกริยาตอบโต้ต่อสถานการณ์ดังที่เข้าร์สึก และให้คำนิยามสถานการณ์นั้น ๆ ในขณะที่เขาระทึก การอ่านโดยอ่านหนึ่ง (realistic attitude) อย่างไรก็ได้ เพื่อที่ทราบในขณะนี้ เรายพบว่าทัศนคติมีความยืนนานและมั่นคงกว่าความคิดเห็น แต่มีความยืนนานและมั่นคงน้อยกว่าคำนิยમและความเชื่อ และเป็นส่วนย่อหรือองค์ประกอบหนึ่งของคำนิยมและความเชื่อด้วย

3.2.5 บุคลิกภาพ (personality) หมายถึง ลักษณะเด่น ๆ ทางจิต ร่างกายและวัฒนธรรม และลักษณะที่เด่น ๆ ในประเด็นดังกล่าวจะเป็นดัชนีที่ชี้ว่าคนคนหนึ่งแตกต่าง (หรือเหมือนกับคนอื่น) ไปจากคนอื่น ๆ อย่างไรบ้าง หรือมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันอย่างไร ความแตกต่างดังกล่าวอาจจะพิจารณาได้ใน 3 ประเด็นด้วยกัน กล่าวก็คือ

1) บุคลิกภาพของบุคคลหนึ่งอาจจะเหมือนกับบุคลิกภาพของคนอื่น ๆ ทั่วไป/ ทั้งนี้ เพราะมีองค์ประกอบทางด้านสรีรวิทยาและจิตวิทยาที่เหมือนกัน

2) บุคลิกภาพของบุคคลหนึ่งอาจจะเหมือนกับบุคลิกภาพของคนบางคน ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากอิทธิพลของการอบรมบ่มนิสัยของกลุ่มนั้น ๆ

3) บุคลิกภาพของบุคคลหนึ่งอาจจะไม่เหมือนกับบุคลิกภาพของใครเลย คือ มีลักษณะเฉพาะตัว (unique) ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจากการแปรผัน (variation) หรือสุขภาพจิตที่ไม่ปกติ นั่นก็คือ บุคลิกภาพของคนวิกฤต (การตัดสินใจว่าไครวิกฤตหรือไม่ประการใดนั้นขึ้นอยู่กับปัทสถานทางสังคมหรือตามคำวินิจฉัยของแพทย์)

3.2.6 ความต้องการ (need) สภาพของความตึงเครียดหรือความไม่พึงพอใจ ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลกระทำการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่เขาเชื่อว่าจะสนองตอบแรงดึง (impulse) ของเขากำว่า “แรงดึง” ในที่นี้หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะกระทำโดยไม่สามารถควบคุมบังคับตนเอง หรือไม่ได้คิดถึงผลได้ผลเสียอะไรไว้ล่วงหน้าทั้งสิ้น คือเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติทันทีที่มีแรงกระตุ้น ลักษณะเช่นนี้ในภาษาพฤติกรรมนิยม เรียกว่า “พฤติกรรมสะท้อนตอบหรือพฤติกรรมที่มิได้เกิดจาก การเรียนรู้” (responsive, reflexive, or unlearned behavior) ซึ่งตรงกันข้ามกับพฤติกรรม “ปฏิกริยา ได้ตอบแบบปฏิบัติการ” (operant – response behavior) ขันเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ตัวอย่างของพฤติกรรมสะท้อนตอบหรือพฤติกรรมที่มิได้เกิดจากการเรียนรู้ ก็คือ การกระพริบตาเมื่อลมพัคนำเสนอผู้นั้นละอองมาเข้าตา เป็นต้น

3.3 ข้อสรุป

จากปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่าปัจจัยเหล่านี้มีผลสัมฤทธิ์ต่อกำลังใจของผู้รับบริการและผู้ให้บริการทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตามในการศึกษาความพึงพอใจของประชาชน ต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ยังเห็นว่าครอบทางด้านบริการของหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ควรที่จะได้นำมาเป็นกรอบในการศึกษาชั้งต่อไป คือ 1) ประชาชนคนไทยทุกคนได้มีหลักประกันสุขภาพ 2) ประชาชนมีสิทธิ์เสมอ กันในการรับบริการด้านสุขภาพ 3) การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพและมาตรฐาน 4) การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการด้านสุขภาพ

4. ผลกระทบการเมือง

4.1 การใช้แนวทางการตัดสินใจในการการเมือง (ปรัชญา เวลา 2545: 287)

4.1.1 ความสำคัญของการตัดสินใจทางการเมือง

การตัดสินใจ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตลอดเวลา และเกิดขึ้นแทนทุกขั้นตอนของการเมือง การตัดสินใจทางการเมืองมีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะการตัดสินใจเช่นนี้ ย่อมกระทบถึงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนกระบวนการอยู่รอดของสังคม โดยส่วนรวม นอกจากนี้ การตัดสินใจทางการเมืองเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือคงไว้ซึ่งสถาบันกระบวนการคิดของสภาค็องค์การ ทางการเมือง ซึ่งส่งผลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อความกินดีอยดี และการพัฒนาของประเทศ

4.1.2 ข้อสมมติว่าด้วยความชอบด้วยเหตุผล

1) ความชอบด้วยเหตุผล คือ การกระทำที่มีประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้อธิบายว่า ความชอบด้วยเหตุผลเป็นการ “ทำให้ผลที่ออกมากมีมากที่สุดในสภาวะที่สิ่งที่น่าเข้าไปมีจำนวนหนึ่ง หรือถ้าต้องการให้ผลที่ออกมากเป็นจำนวนหนึ่ง ก็ทำให้สิ่งที่น่าเข้าไปมีน้อยที่สุด”

ประเด็นที่ต้องพิจารณาในเรื่องความชอบด้วยเหตุผลก็คือ คนเราจะตัดสินใจโดยชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ ในเมื่อไม่รู้ข้อมูลเพียงพอที่จะตัดสินใจ

2) องค์ประกอบน่าวัดด้วยความชอบด้วยเหตุผล

ในกระบวนการตัดสินใจที่ชอบด้วยเหตุผลนั้น มีองค์ประกอบ กือ

- (1) เป้าหมาย หรือค่านิยม (2) ทางเลือกสี่เป้าหมาย (3) ผลของการเลือก (4) การตัดสินใจ

4.1.3 การคำนึงถึงผลได้ผลเสียในการตัดสินใจ

ในการตัดสินใจที่ชอบด้วยเหตุผลแต่ละครั้ง ผู้ตัดสินใจจะไกรกระบวนการเลือกต่าง ๆ และพิจารณาผลเสียของทางเลือกแต่ละทาง โดยทั่วไปผู้ตัดสินใจใช้วิธีหลักสองประการในการคำนึงถึงผลได้ผลเสียของการตัดสินใจคือ คำนึงถึงผลได้เป็นหลัก หรือ คำนึงถึงผลเสียเป็นหลัก

อนึ่ง ผู้ตัดสินใจอาจใช้ยุทธวิธีทั้งสอง โดยผสมผสานก็ได้

4.1.4 การตัดสินใจลงคะแนนเสียง

การศึกษาเรื่องการตัดสินใจนั้นอาจทำได้หลายระดับ เช่น การศึกษาการตัดสินใจของประชาชนแต่ละคน การตัดสินใจของผู้นำทางการเมือง การตัดสินใจของกลุ่มคน เป็นต้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของประชาชนนั้น ประชาชนแต่ละคนอาจตัดสินใจง่าย ๆ ว่าจะเข้าร่วมทางการเมืองหรือไม่ร่วม ในประเทศประชาธิปไตย การเข้าร่วมทางการเมืองของประชาชนมักแสดงในรูปการลงคะแนนเสียง เกี่ยวกับเรื่องนี้งานเขียนของ แอนโธนี ดาวน์ส เป็นตัวอย่างอันดีของการนำวิธีการศึกษาทางเศรษฐกิจโดยอาศัยรูปแบบทางการ และข้อสมมติว่าด้วยความชอบด้วยเหตุผลของมนุษย์เป็นฐานในการศึกษาทางการเมือง

1) ข้อสมมติว่าด้วยความชอบด้วยเหตุผลและชอบเขตเงื่อนไขในการศึกษา
อาจกล่าวได้ว่า ความชอบด้วยเหตุผล เป็นเรื่องของกระบวนการปฏิบัติ คือ ผู้ตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสมที่สุดตามลักษณะ ค่านิยม หรือเป้าหมายของเข้า โดยเลือกจากทางเลือกที่จัดลำดับไว้สูงสุด ส่วนผลที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร หรือจะบรรลุเป้าหมายตามที่ผู้ตัดสินใจมุ่งหวังหรือไม่นั้น ขึ้นกับว่า เขาได้เลือกทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายหรือค่านิยมของเข้า โดยเลือกทางเลือกที่จัดลำดับไว้สูงสุดหรือไม่ ส่วนเมื่อตัดสินใจไปแล้ว ผลที่ออกมายังเป็นอย่างไร มิใช่ตัวกำหนดความชอบด้วยเหตุผลในการตัดสินใจ

จากข้อสมมติเช่นนี้ นักทฤษฎีเชื่อว่าในระยะยาว ผู้ที่ตัดสินใจโดยใช้เหตุผลย่อมจะประสบผลสำเร็จมากกว่าผู้ตัดสินใจแบบไร้เหตุผล

2) การตัดสินใจลงคะแนนเสียงตามแนวทางของดาวน์ส

ผู้ตัดสินใจลงคะแนนเสียงแต่ละคนปฏิบัติตนอย่างสมเหตุสมผลในการแสวงหาเป้าหมายทางการเมืองเฉพาะตน คือ คิดคำนวณ โดยยึดค่านิยมของตนเป็นหลัก เขายังตัดสินใจว่าต้องการให้พรรครักใชชนะ และพิจารณาผลงานของพรรคร่วม ๆ จากที่ผ่านมาในอดีต การที่บุคคลใดตัดสินใจเลือกพรรครักได้โดยคาดหวังว่า ตนจะได้รับประโยชน์ หากพรรคนั้นได้เป็นรัฐบาล

การตัดสินใจลงคะแนนเสียงโดยชอบด้วยเหตุผลในสถานการณ์ที่มีพรรคการเมือง 2 พรรค ขึ้นกับการคาดคะเนของผู้ตัดสินใจลงคะแนนว่า ตนจะได้รับประโยชน์จากพรรคความก้าวหน้าที่สุด ถ้าพรรคนั้นได้ขึ้นเป็นรัฐบาล

ผู้ตัดสินใจจะเลือกตัดสินใจในทำนองเดียวกันในสถานการณ์ที่มีหลายพรรค ซึ่งความสืบได้เสนอไว้ดังนี้

(1) ถ้าพรรคที่ผู้ลงคะแนนชอบ คุณจะมีทางชนะ เขาจะลงคะแนนเสียงให้พรรคนั้น

(2) ถ้าพรรคที่ผู้ลงคะแนนชอบ ไม่มีโอกาสชนะเลย เขาจะลงคะแนนให้พรรคนั้นซึ่งคุณจะมีทางชนะ

(3) ถ้าผู้ที่ลงคะแนนเป็นคนที่มุ่งอนาคต เขายังลงคะแนนให้พรรคที่เขาชอบ ถึงแม้จะไม่มีโอกาสชนะ ทั้งนี้เพื่อเปิดทางเลือกในการเลือกตั้งในอนาคตเอาไว้ (คือไม่ให้พรรคของตนแพ้จนต้องถอยจากภาระเมืองไปเลย)

4.2 ทฤษฎีทางเลือกของสังคม (สุชาดา ตั้งทางธรรม 2545: 192 – 193)

การเลือกตั้งและการออกเสียงลงคะแนน

การตัดสินใจที่จะไปใช้สิทธิหรือไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนนั้น จะขึ้นอยู่กับการเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย และผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นหลัก เช่นเดียวกับการตัดสินใจดำเนินการในกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงแล้วก็อาจมีผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนบางคน ไม่ได้พิจารณาเลือกผู้สมัครหรือพรรคการเมืองโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเป็นสำคัญ ดังเช่นที่กล่าวมา แต่จะคำนึงถึงความเป็นธรรมของสังคมเป็นหลัก เช่น อาจลงคะแนนสนับสนุนผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่มีนโยบายชัดเจนในการแก้ปัญหาในเรื่องของระบบภาษีอากรให้เป็นธรรมมากขึ้น ถึงแม้ว่าตนเองอาจต้องรับภาระภาษีเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่บุคคลเช่นนี้จะมีจำนวนน้อยมาก

ประชาชนส่วนหนึ่ง อาจไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เพราะได้รับข้อมูลไม่เพียงพอ และการตัดสินใจลงคะแนนให้กับพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่ง อาจเปลี่ยนแปลงไปได้หากได้รับทราบข้อมูลข่าวสารมากขึ้น ในการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ประชาชนผู้ที่ไปใช้สิทธิแต่ละคนควรต้องได้รับทราบนโยบายของแต่ละพรรค รวมทั้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างถูกต้อง และสามารถใช้วิจารณญาณของตนเองในการเลือกผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่ตนพอใจมากที่สุด หรือได้รับประโยชน์สูงสุดได้

โดยทั่วไปแล้วผู้ออกเสียงลงคะแนนแต่ละคน ก็จะพิจารณาตัดสินใจเลือกโดยเปรียบเทียบระหว่างประโยชน์ที่ตนจะได้รับ ซึ่งก็คือ สวัสดิการหรือสินค้าและบริการต่าง ๆ ที่แต่ละพรรคร่วมเมืองเสนออย่างว่าจะจัดหาให้หากได้รับเลือกตั้ง กับต้นทุนหรืออิkinนัยหนึ่ง การภายนอกที่แต่ละคนต้องจ่าย ประชาชนทั่วไปจะไม่สามารถพิจารณาตัดสินใจเลือกได้อย่างสมเหตุสมผลว่า ควรลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครคนใดหรือพรรคร่วมเมืองใด หากไม่ได้รับทราบข้อมูลทั้งหมดอย่างถูกต้องในเรื่องของต้นทุนและผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินนโยบายของพรรคร่วมเมือง แต่ละพรรคร่วมต้องได้รับความไว้วางใจ ในการภายนอกที่จะทราบข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าว และผู้คนส่วนใหญ่ก็ไม่มีเวลาไปเสาะหาโดยละเอียด เนื่องจากต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการให้ได้มาซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีมากกว่าผลประโยชน์ที่แต่ละคนคาดว่าจะได้รับ เมื่อมีการออกเสียงเลือกตั้งจะมีเพียงไม่กี่คนที่จะยอมเสียเวลาในการเสาะหาข้อมูลอย่างละเอียด

4.3 ตัวแบบทฤษฎีเกณ์และตัวแบบทฤษฎีระบบ

4.3.1 ตัวแบบทฤษฎีเกณ์ (อุนพล หนูมิพาณิช 2527: 603)

ทฤษฎีเกณ์เป็นการศึกษาการตัดสินใจที่มีเหตุผล ในสถานการณ์ที่ผู้มีส่วนในการตัดสินใจแค่สองคน (สองกลุ่ม สองฝ่าย) หรือมากกว่านั้น มีทางเลือกที่จะทำการตัดสินใจ และผลของการตัดสินใจขึ้นอยู่กับการเลือกที่แต่ละฝ่ายจะเลือก ทฤษฎีนี้ได้นำมาใช้กับการนำเสน�이นโยบายในกรณีที่ไม่มีทางเลือกที่ดีที่สุด ที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายหนึ่งจะเลือกได้อย่างอิสระ และในกรณีที่ผลของการตัดสินใจที่ดีที่สุดของฝ่ายหนึ่งขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของอีกฝ่ายหนึ่ง

ความคิดเกี่ยวกับเกณ์คือ ผู้ทำการตัดสินใจต่างเกี่ยวพันกับการเลือกที่ต่างพึงพาคนและกัน ทั้งนี้เพื่อการตัดสินใจของฝ่ายหนึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จตามที่ต้องการหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของอีกฝ่ายหนึ่ง ทฤษฎีนี้ได้มีการนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับสังคม และสังคมภาพ เกี่ยวกับการใช้อาวุธนิวเคลียร์ การเจรจาระหว่างประเทศ การต่อรอง และการสร้างแนวร่วมในสภาคองเกรส หรือในองค์กรสหประชาชาติ และในสภาคองเกรสทั่วโลกเมืองที่สำคัญ อื่น ๆ ผู้เล่นหรือผู้ทำการตัดสินใจแต่ละคนแต่ละฝ่าย อาจเป็นบุคคล กลุ่ม หรือโครงการ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือรัฐบาล ผู้เล่นที่ระบุหรือกำหนดเป้าหมายไว้ชัดเจนมักจะเป็นฝ่ายที่มีความสามารถในการตัดสินใจที่ดีที่มีเหตุผล

ทฤษฎีเกณ์กับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

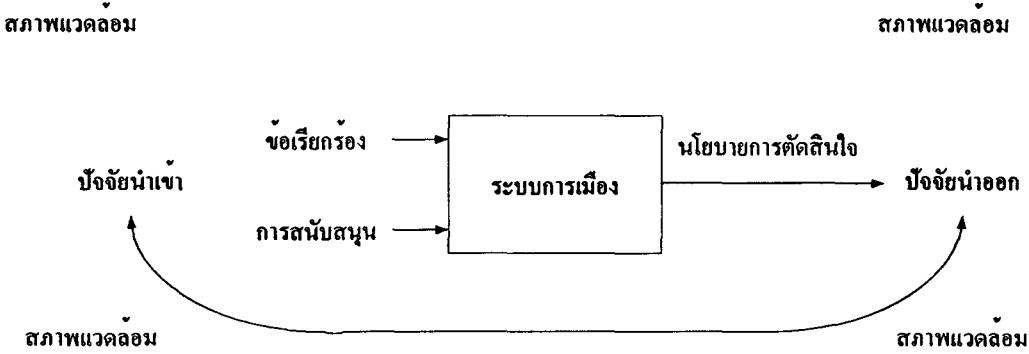
ทฤษฎีเกณ์เป็นแนวคิดที่ค่อนข้างสับสนซับซ้อน แต่สำหรับนักสังคมศาสตร์ อื่น ๆ แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีเกณ์เป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ที่ดีกว่า จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติสำหรับการกำหนดนโยบายสาธารณะของบรรดากลไกรัฐ ทั้งนี้เพราเจื่อนใจของทฤษฎีประการที่หนึ่ง ก็คือ ไม่ค่อยเหมาะสมกับชีวิตจริง ประการที่สอง ผู้กำหนดนโยบายมีโอกาสสร้าง

ผลตอบแทนในทางเลือกนโยบายน้อย ประการที่สาม การกำหนดนโยบายที่มีเหตุผลดังได้กล่าวมา ในตัวแบบเหตุผลเพชิญปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มากmany อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีเคนก์ได้ให้วิธีคิด เกี่ยวกับการเลือกนโยบายในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งไว้ค่อนข้างชัดเจน ดังนั้นประโยชน์จริง ๆ ที่ทฤษฎีจะให้โดยเฉพาะในเรื่องการวิเคราะห์นโยบายปัจจุบัน ก็คือ การเสนอแนะประเด็นคำถาม บางประเด็น และการเสนอแนวคิดบางแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย ในกรณีที่ สถานการณ์ที่ทำการกำหนดนโยบายอยู่ในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งกัน

4.3.2 ตัวแบบทฤษฎีระบบ

1) ตัวแบบนี้เสนอแนะว่า นโยบายสาธารณะเกิดขึ้นมาจากการตอบสนอง ของการมีระบบการเมืองที่มีต่อสภาพแวดล้อม กล่าวคือ ระบบการเมืองทุกรอบน ไม่ว่าจะมี โครงสร้างหรือกระบวนการเช่นใดคือมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ หน้าที่ดังกล่าวได้แก่ การจัดสรรหรือ แบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคม โดยมีอำนาจบังคับให้มีการปฏิบัติตาม การจัดสรรแบ่งปันดังกล่าวจะ เกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการเรียกร้องและการสนับสนุน ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าเกิดขึ้นกับระบบ โดยทั่วไป เมื่อระบบได้รับปัจจัยนำเข้า ก็จะแปรรูปให้เป็นปัจจัยนำออกหรือนโยบาย ปัจจัยนำเข้านี้ประกอบ ไปด้วยข้อเรียกร้องและการสนับสนุนที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งจากภายในระบบการเมืองเอง อันได้แก่ ระบบวัฒนธรรม โครงสร้างของสังคม ระบบเศรษฐกิจ ประชากร และระบบอื่น ๆ ซึ่งเป็นส่วนย่อย ของระบบสังคม หรืออาจเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอกระบบการเมือง อันได้แก่ ระบบ การเมืองและสังคมอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่สังคมและระบบการเมืองที่กำลังพิจารณาอยู่ โดยทั่วไป ข้อเรียกร้องจะเกิดขึ้นเสมอ ๆ เมื่อสมาชิกของสังคมต้องการให้มีการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มี คุณค่าที่มีอยู่อย่างจำกัด สำหรับการสนับสนุนซึ่งหมายถึง ความเชื่อมั่น ความรัก ความศรัทธา ที่บุคคลมีต่อระบบการเมือง อาจจะมีการทำกันอย่างเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยก็ได้ โดยทั่วไปเมื่อนักคล สนับสนุนต่อระบบการเมือง พากษาจะเรื่องฟังกฎหมาย ยินยอมทำภาระภาษี ปฏิบัติตามนโยบาย ฯลฯ

เมื่อระบบการเมืองแปรรูปปัจจัยนำเข้าให้อยู่ในรูปของนโยบายหรือ ปัจจัยนำออก โดยทั่วไปนโยบายหรือปัจจัยนำออกมักก่อให้เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของ ระบบและต่อสภาพแวดล้อม ทั้ง ในด้านที่เพิ่มหรือลดความสมดุลให้กับการปฏิบัติหน้าที่ของระบบ ผลกระทบนี้จะถูกส่งกลับเข้าไปในระบบการเมือง โดยผ่านกระบวนการข้อนกลับในรูปของปัจจัย นำเข้าสู่ระบบการเมืองอีก ลักษณะเช่นนี้เป็นวงจรตลอดเวลา (ดังภาพที่ 2.4) (จุนพล หนินพานิช 2527: 605)

ภาพที่ 2.4 ตัวแบบทฤษฎีระบบของ David Easton (ตัวแบบทางการเมือง)

ที่มา : David Easton. (1957). *A Framework for Political Analysis. "An Approach to the Analysis of Political System"* World Politics 9 : 383

2) องค์การในฐานะระบบการเมือง

อีสตัน ได้เสนอความคิดใน “ระบบการเมือง” ว่า ระบบการเมืองก็คือ ลักษณะของปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นผ่านคำนิยมต่าง ๆ ที่ได้รับการจัดสรร โดยผู้มีอำนาจไปสู่สังคมโดย ส่วนรวม ด้วยเหตุนี้ระบบจะถูกแยกจากระบบอื่น ๆ ในสภาพแวดล้อม (กุสุมาร์ย เทพหัสศิน ณ อยุธยา 2527: 600) ซึ่งสภาพแวดล้อมดังกล่าวอาจแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ก็คือ

(1) ระบบภายในสังคม (*Intrasocietal*) จะรวมถึงกลุ่มของพฤติกรรม ทัศนคติ และความคิด เช่น เศรษฐกิจ วัฒนธรรม โครงสร้างสังคมและบุคลิกภาพ เป็นต้น ซึ่งส่วนนี้ ก็คือส่วนประกอบในการปฏิบัติหน้าที่ของสังคม

(2) ระบบสังคมภายนอก (*Extrasocietal*) เป็นระบบที่รวมเอาระบบท่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกสังคม โดยที่ระบบดังกล่าวก็คือ องค์ประกอบในการปฏิบัติหน้าที่ของสังคมนานาชาติ เป็นระบบที่มีขนาดใหญ่ (*Suprasystem*) ที่สังคมหนึ่งเป็นส่วนประกอบ เช่น ระบบวัฒนธรรม นานาชาติ เป็นต้น

3) ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐประศาสนศาสตร์กับแนวทางระบบ

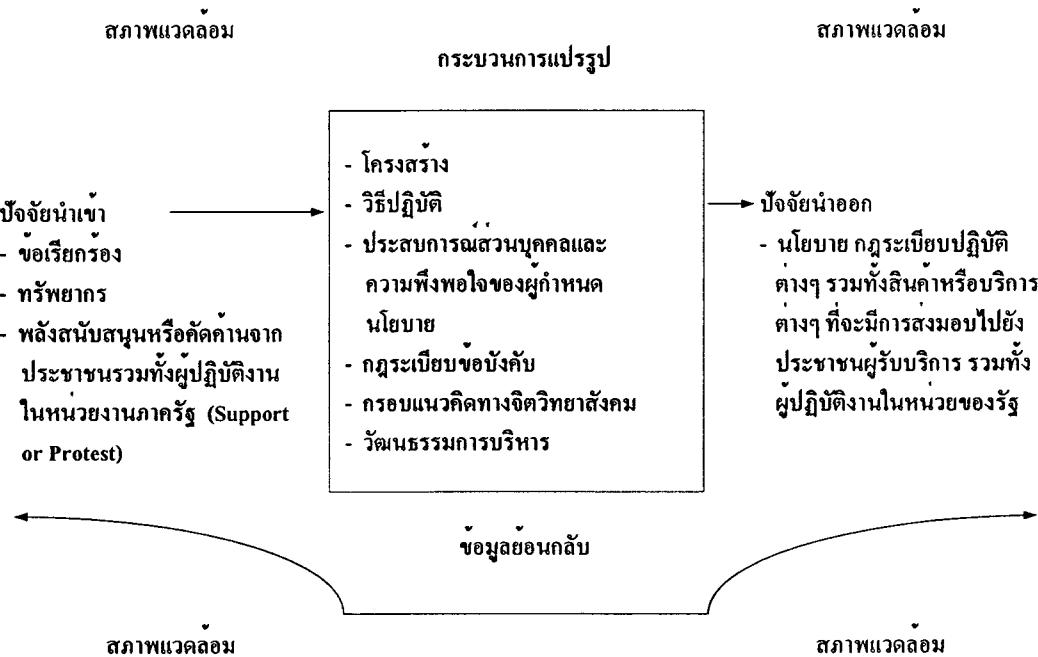
ในการที่จะพิจารณาว่าสภาพแวดล้อมทางการเมืองมีปฏิสัมพันธ์กับ หน่วยงาน ราชการ ในรูปแบบใดนั้น เราจำเป็นต้องตรวจสอบที่กระบวนการของนโยบายดังแต่ต้น จนจบ ซึ่งวิธีการที่ดีที่สุดก็คือ การพิจารณาในแนวทางระบบ

แนวทางหนึ่งในการตรวจสอบนโยบายสาธารณะก็คือการพิจารณาดึง ผลที่เกิดขึ้นหรือปัจจัยนำออกของระบบการเมือง ซึ่งในกลุ่มนี้จะมีกลุ่มพลังต่าง ๆ เช่น นามี

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อกำหนดว่า ควรได้รับสิ่งใด เมื่อใด ที่ไหน และอย่างไร และพบว่า นโยบายสาธารณะ (ค่านิยมหรือจุดหมายที่พึงประสงค์) จะถูกจัดทำขึ้นจากโครงสร้างทางการเมือง ของสังคม (กล่าวคือ “กลุ่มของสถาบันต่าง ๆ ซึ่งปฏิบัติการในลักษณะที่มีอำนาจ เพื่อขัดบรรรคค่านิยม ต่าง ๆ สำหรับสังคม”) โดยที่โครงสร้างทางการเมืองและนโยบายสาธารณะก็จะถูกกำหนดมาจาก ข้อเรียกร้องและพลังสนับสนุนซึ่งถือเป็นปัจจัยนำเข้าจากสภาพแวดล้อม และในขณะเดียวกัน ข้อเรียกร้องและพลังสนับสนุนดังกล่าวก็อาจได้รับอิทธิพลจากโครงสร้างทางการเมือง โดยนโยบาย สาธารณะที่ได้รับการกำหนดขึ้นมาด้วยเห็นแก้ ใจ (กฤษnalay เทพหัสศิน พ อุษยา 2527: 681)

Ira Sharkansky ได้เสนอตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ในหนังสือ “Public Administration” โดยที่เขายกยานจะเชื่อมรัฐประศาสนศาสตร์กับรัฐศาสตร์เข้าด้วยกัน โดยใช้ นโยบายสาธารณะเป็นเครื่องมือ

คำจำกัดความของชาร์คานสกี ในเรื่องกระบวนการนโยบายนั้นจะรวม ขั้นตอนต่อไปนี้ คือ การก่อตัวของนโยบาย การยอมรับนโยบาย และการปฏิบัติตาม โครงการของ รัฐบาล ดังปรากฏตัวแบบระบบของ Ira Sharkansky ซึ่งตัวแบบของเขายังได้รับอิทธิพลจากตัวแบบ ระบบของ David Easton

ภาพที่ 2.5 ตัวแบบระบบของ Ira Sharkansky (ตัวแบบทางการบริหาร)

ที่มา : Ira Sharkansky. (1978). *Policy Analysis in Political Science*. Chicago : Mark ham, 1970.

Ira Sharkansky. *Public Administration*. II., Rand McNally : 8

ในการปฏิบัติตามกระบวนการดังกล่าว ผู้ปฏิบัติงานในภาครัฐจะต้องเกี่ยวข้องกับกลุ่มนักคิดต่าง ๆ ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในนโยบายนั้น ๆ เช่น ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น ๆ ประชาชน กลุ่มผลประโยชน์ พรรยาการเมือง และในบางครั้งจะรวมผู้แทนจากธุรกิจพาณิชย์ ประเทศค้าวาย กระบวนการนโยบายจะรวมแนวคิด ทรัพยากร เครื่องกระตุ้น และข้อจำกัดต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผู้มีส่วนร่วมทั้งหลายด้วยกัน

ในทางปฏิบัติ กระบวนการนโยบายจะมีลักษณะพลวัตมาก และมีโอกาสได้รับผลกระทบจากฝ่ายตรงข้าม ได้เช่นกัน ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนในการกำหนดนโยบายจึงต้องพยายามเสริมสร้างนโยบายให้ออกมาอย่างเหมาะสมที่สุดเท่าที่จะทำได้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ต้องปฏิบัติใจด้วยความรู้สึก รวมทั้งข้อจำกัดทางด้านข้อมูลข่าวสารด้วย ดังนั้น ผู้กำหนดนโยบายจึงมักทำการตัดสินใจด้วย “การคาดการณ์ย่างดีที่สุด” เกี่ยวกับ ผลกระทบว่าจะเกิดจากการตัดสินใจแก้ปัญหาดังกล่าว

เราสามารถทำความเข้าใจประเด็นต่าง ๆ ของกระบวนการนโยบายและความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นดังกล่าว ได้อย่างชัดเจนจากการอภิปรายของ Ira Shakansky ได้เสนอในรูปของกระบวนการบริหาร ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

(1) สภาพแวดล้อมซึ่งเป็นตัวกระตุ้นการบริหารและได้รับผลผลิตจากการบริหาร

(2) ปัจจัยนำเข้าซึ่งนำตัวกระตุ้นจากสภาพแวดล้อมเข้าสู่การบริหาร

(3) ปัจจัยนำออกซึ่งนำผลจากการบริหารเข้าสู่สภาพแวดล้อม

(4) กระบวนการในการเปลี่ยนแปลงซึ่งทำการแปรรูปปัจจัยนำเข้าให้เป็นปัจจัยนำออก

(5) ข่าวสารข้อมูลซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อม และส่งผ่านปัจจัยนำออกลับเข้าสู่กระบวนการแปรรูปอีกครั้งในรูปของปัจจัยนำเข้า

ประเด็นต่าง ๆ ทั้งหมดนี้จะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ตามตัวแบบระบบของ Ira Shakansky ข้างต้น จุนพล หนูมานิช (2546: 2 – 14) อธิบายได้ดังนี้

(1) สภาพแวดล้อม (Environment) จะหมายถึงสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ สภาพแวดล้อม ทางด้านการเมืองเศรษฐกิจ สังคม และวิธีปฏิบัติทั้งหลายของรัฐบาลที่มีต่อปัจจัยนำเข้า กระบวนการ การแปรรูป และผลผลิตหรือปัจจัยนำออก

(2) ปัจจัยนำเข้า (*Input*) ได้แก่ ปัจจัยนำเข้าที่จะถูกส่งไปยังกระบวนการแปรรูป (Conversion Process) ได้แก่ การเรียกร้องเพื่อให้ได้มาซึ่งนโยบาย ทรัพยากร การสนับสนุน รวมทั้งการคัดค้านการดำเนินการของผู้กำหนดนโยบาย

(3) กระบวนการแปรรูป (*Conversion Process*) หมายถึง โครงสร้างที่เป็นทางการเมืองของหน่วยงานภาครัฐทั้งหลาย วิธีการตัดสินใจ วัฒนธรรมการบริหาร กฎระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติ เป็นต้น ที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการแปรรูปปัจจัยนำเข้าให้เป็นนโยบาย

(4) ปัจจัยนำออก หรือผลผลิต หรือนโยบาย (*Outputs*) หมายถึงการตัดสินใจทั้งหลายภายในขอบเขตอำนาจของผู้กำหนดนโยบาย รวมทั้งสินค้าและบริการ กฎระเบียบ ต่าง ๆ รวมทั้งกิจการที่เสริมสร้างที่เป็นสัญลักษณ์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เกี่ยวข้อง

(5) ผลของการให้บริการ (*Service Performance*) หมายถึงผลทั้งหลายที่เกิดจากปฏิกริยาตอบโต้ระหว่างปัจจัยนำเข้าซึ่งเป็นผลผลิตหรือนโยบาย และอิทธิพลของสภาพแวดล้อม ผลของการให้บริการวัดได้จากการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่ระบบผลิตออกมาระบบทดลอง (*Impact or Effects*) ของสิ่งนั้น รวมทั้งประযุชน์จริง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม

(6) ผลลัพธ์ท่อนกลับหรือข้อมูลท่อนกลับ (*Feedback*) ที่จะแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของปัจจัยนำเข้าที่มีต่อข้อเรียกร้อง ทรัพยากร การสนับสนุน หรือการคัดค้านที่ระบบการบริหารรับเข้ามา เช่น กฎระเบียบที่มีอยู่สามารถถ่ายทอดผลกระทบต่อการไหลเข้า (*Flow*) ของทรัพยากร เข้าสู่หน่วยงาน การบริหาร การให้บริการสาธารณะ และนโยบายในด้านกฎหมายมีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนและก่อให้เกิดการเรียกร้อง เป็นต้น

ในกรณีของประเทศไทยในปัจจุบันที่กลุ่มเริ่มนิลักษณะหลากหลาย มีความคื้นตัวทางการเมือง นโยบายสาธารณะบางนโยบายเกิดขึ้นมาจากการตอบสนองของระบบการเมืองที่มีค่าสภาพแวดล้อม

ระบบบริหารจะมีเสถียรภาพ ได้ หากผู้ทำการตัดสินใจสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ข้อเรียกร้อง และสามารถจัดสรรทรัพยากรที่ครบสมบูรณ์ สำหรับผู้บริหารเอง เสถียรภาพคือ จุดมุ่งหมายที่เข้าใจยากมากที่สุด ผู้มีส่วนร่วมจำนวนมากมองว่าเสถียรภาพนี้อาจเกิดขึ้นได้ และไม่เป็นที่พึงปรารถนาด้วย หากเข้าต้องการเสริมสร้างการเปลี่ยนแปลงในหน่วยงาน และสภาพรอบข้างมากกว่า สำหรับบางคนนั้น การแสวงหาเสถียรภาพนี้จะถูกจำกัดโดยสภาพแวดล้อม ทำให้จุดมุ่งหมายเกิดการเบี่ยงเบนและคลุมเครือ และทำให้การจัดสรรทรัพยากร และพลังสนับสนุนต้องเปลี่ยนแปลงไป

4.4 ข้อสรุป

จากระบบราชการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลทางการเมือง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดต่างๆ ดังกล่าวที่มากำหนดเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยการทำแบบสอบถามและสัมภาษณ์เกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพส่วนหน้า ว่าจะมีความสำเร็จหรือไม่ และหากประสบผลสำเร็จ น่าจะส่งผลต่อการเมืองดังต่อไปนี้หรือไม่ 1) ประชาชนศรัทธาเชื่อมั่น ในนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล 2) ทำให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานทางการเมือง และนโยบายของรัฐบาล 3) ทำให้ประชาชนไว้วางใจรัฐบาล และดำเนินการในเรื่องต่างๆ ของรัฐบาล และ 4) ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้รัฐบาล ถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป

5. แนวทางและเทคนิคที่ใช้ในการประเมินผลงานนโยบาย

5.1 ประเภทของการประเมินผลงานนโยบาย

Richard D. Bingham และ Chaire L. Felbinger (1989: 3) ได้จำแนกประเภทของการประเมินผลงานนโยบายออกเป็น 4 ประเภท

5.1.1 **ประเภทแรก** คือ “การประเมินกระบวนการ” ซึ่งมุ่งไปที่วิธีการที่แผนงานหรือนโยบายถูกส่งไปยังผู้รับบริการ การประเมินผลลัพธ์ไปที่การวัดหรือประเมินกิจกรรมของแผนงานและความพึงพอใจของผู้รับบริการ การประเมินประเภทนี้จะไม่ครอบคลุมการประเมินปัญหาการจัดการ

5.1.2 **ประเภทที่สอง** ได้แก่ “การประเมินผลกระทบ” จะได้กล่าวในรายละเอียดต่อไป

5.1.3 **ประเภทที่สาม** ได้แก่ “การประเมินผลงานนโยบาย” ให้ความสนใจไปที่ผลกระทบของนโยบายหรือแผนงานต่อปัญหาดังเดิม ตัวอย่างของปัญหาเหล่านี้ได้แก่ ปัญหาความยากจน ปัญหาการไม่รู้หนังสือ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ เป็นต้น และที่สำคัญควรจะได้มีการลดหรือขจัดปัญหาเหล่านี้

5.1.4 **ประเภทที่สี่** เรียกการประเมินนโยบายประเภทนี้ว่า “Meta Evaluation” การประเมินผลงานนโยบายประเภทนี้ เป็นการสังเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยประเมินผล โดยสิ่งที่พยายามค้นหาลักษณะร่วมของผลลัพธ์ มาตรการ และแนวโน้มจากวรรณกรรม (การวิจัยประเมินผล) เหล่านั้น ในแต่ละกล่าวการประเมินผลประเภทนี้จึงมีลักษณะคล้ายกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ณ ที่นี่จะกล่าวถึง การประเมินผลนโยบายเพียง 2 ประเภท คือ การประเมินผลกระทบจากการ และการประเมินผลกระทบ เท่านั้น

1) การประเมินผลกระทบ (Process Evaluation)

เป็นการประเมินผลที่มีความแตกต่างไปจากการประเมินผลกระทบ ทั้งในแง่วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และช่วงเวลาที่ทำการประเมิน กล่าวคือ ในแง่ของวัตถุประสงค์การประเมินกระบวนการไม่ได้มุ่งศึกษาประโยชน์หรือผลของกิจกรรมตามแผนงาน หากแต่มุ่งให้ความสนใจไปที่ส่วนนำหรือปัจจัยนำเข้าของกิจกรรม ว่าได้จัดสรรอย่างเหมาะสมและเป็นไปตามแผนงานหรือไม่เพียงใด เช่น ในโครงการนั้น การศึกษาระบบที่ดีในการนัดล้วนตามหลักสูตร หรือไม่ เงิน ได้รับการจัดสรรพอเพียง และทันเวลาหรือไม่ การปฏิบัติเป็นไปตามกระบวนการที่วางไว้หรือไม่ ในแง่ดังกล่าว ช่วงเวลาการประเมินผลจึงเป็นไปในขณะที่โครงการดำเนินการอยู่ และผลของการประเมินในหลักการจะถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการทำงาน ปรับปรุงการจัดสรรทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการ

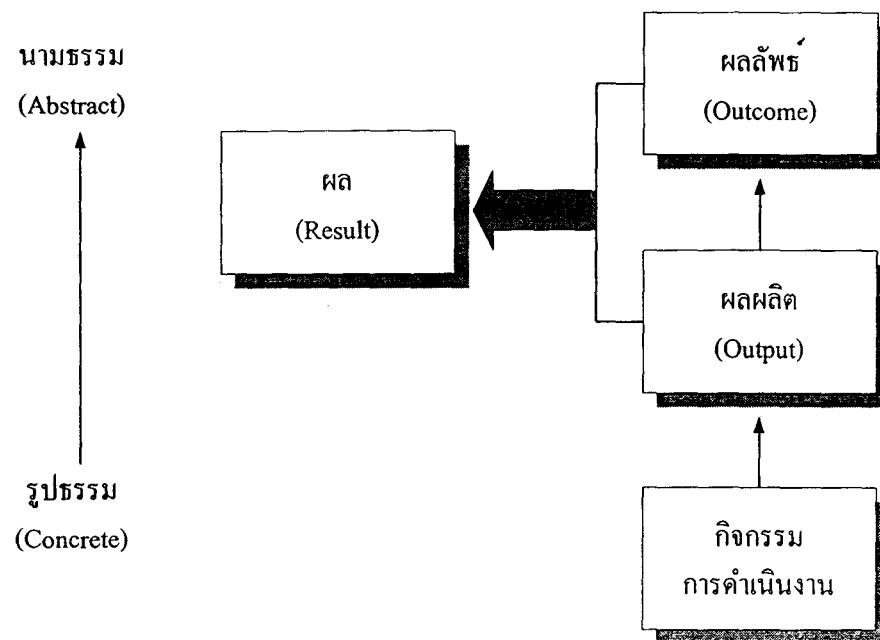
2) การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

ก่อนที่จะกล่าวในรายละเอียดของการประเมินผลกระทบ จะขอทำความเข้าใจแนวคิดของคำว่า “ผลผลิต” กับ “ผลลัพธ์” ก่อน เพราะมีความเกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบ

“ผลผลิต” หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นทันทีจากการดำเนินงาน หรือผลเบื้องต้น หรือ “ผลผลิต” หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการ / การปฏิบัติงาน หรือมาจากการดำเนินงาน

ส่วน “ผลลัพธ์” หมายถึง ผลลัพธ์หมายปลายทาง (Ultimate Outputs) ซึ่งเป็นผลกระทบระยะยาว (Long – term Outputs)

ทั้งสองแนวคิดในเบื้องต้น มีความสัมพันธ์ดังภาพที่ 2.7 (ศิริชัย กาญจนวารี 2545: 144)

ภาพที่ 2.6 ภาพแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง “ผลผลิต” กับ “ผลลัพธ์”

ที่มา : ศิริชัย กาญจนวاسي (2545) ทฤษฎีการประเมิน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่พูดถึง “ผลผลิต” กับความสำเร็จของโครงการ ยกตัวอย่าง กรณีของผลผลิตของโครงการพัฒนาการศึกษา ก็จะหมายถึง จำนวนนักเรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือ อุดมศึกษา ตามลำดับ ซึ่งในแห่งของหลักการความสำเร็จของโครงการดังกล่าว ต้องวัดด้วยว่า จำนวนนักเรียน นักศึกษา ที่ตั้งเป้าไว้จะผลิตให้สำเร็จต้องขึ้นอยู่กับเวลาด้วย เช่น จะผลิตนักศึกษาในสาขาวิชาระบบทั่วไปได้ 20,000 คน ใน 5 ปี นอกจากนี้ต้องวัดในเชิงค่าใช้จ่ายด้วยว่า ค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อหัวเป็นเท่าไหร่ ในเชิงคุณภาพยังต้องดูด้วยว่า นักศึกษาที่จบมานี้คุณภาพในระดับใด คะแนนเป็นอย่างไร ตรงกับมาตรฐานในการศึกษาที่หน่วยงานของรัฐวางไว้หรือไม่ อย่างไร

นอกจากนี้ในการวัดผลผลิตยังสามารถมองเลยไปถึงระบบเปิดด้วยว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการจากโครงการ และ / หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการเป็นอย่างไร การวัดความสำเร็จจะต้องมองลึกซึ้งไปถึงความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ว่ามีความพึงพอใจระดับไหนอีกด้วย

สำหรับแนวคิดของ “ผลลัพธ์” ในกรณีของแผนงาน / โครงการ จะหมายถึง ผลที่เกิดต่อจาก “ผลผลิต” เราเรียกว่า “ผลลัพธ์” อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจของยกตัวอย่างกรณีโครงการพัฒนาการศึกษาของชาติ เมื่อมี “ผลผลิต” ก็มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่จบออกมาแล้ว คำถานก็คือ ผลผลิตเหล่านี้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์หรือไม่ ถ้าเป็น เป้าหมายของระดับการศึกษาใด ก็ต้องมีการวัดว่าจะจบออกไปแล้วสามารถทำประโยชน์ได้สักกัน เป้าหมายของโครงการที่กำหนดไว้หรือไม่ จบอาชีวศึกษา จบในระดับอุดมศึกษา นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้แค่ไหนเพียงใด ตรงนี้คือ “ผลลัพธ์” ของโครงการพัฒนาการศึกษาของชาติ ที่ความสัมฤทธิผลของการศึกษาจะไม่ใช่อยู่ที่การได้ปริญญาบัตรหรือประกาศนียบัตร แต่อยู่ตรงที่การนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้หรือไม่

จากที่กล่าวมาข้างต้นถึงแนวคิดของคำว่า “ผลผลิต” และแนวคิดของคำว่า “ผลลัพธ์” จะเห็นได้ว่าแนวคิดของคำ 2 คำนี้ มีความเกี่ยวพันกัน

อย่างไรก็ตาม อาจจะมีคำถานเกิดขึ้นมีการนำแนวคิดของคำ 2 คำ มาใช้ในกรณีของการประเมินผลกระบวนการนโยบาย คำถานที่เกิดขึ้นอาจจะมีคำถานว่า อะไรคือเส้นแบ่งระหว่าง “ผลผลิตของนโยบาย” กับ “ผลที่ตามมา หรือ ผลลัพธ์ของนโยบาย”

โดยที่ไปเมื่อกล่าวถึง “ผลผลิตของนโยบาย” จะหมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ได้มีการดำเนินการตามที่ได้มีถ้อยແลง ตามที่ได้มีการตัดสินใจเชิงนโยบายลงไป แนวคิดในเรื่อง “ผลผลิต” มักจะมุ่งเน้นความสนใจของบุคคลในบุคคลหนึ่งไปที่เนื้อหาสาระ อาทิ จำนวนของภาระที่เก็บได้ จำนวนของค่าธรรมเนียมการจราจรที่เก็บรวบรวมได้ เป็นต้น เป็นการเน้นเรื่องของการนับ เรื่องของจำนวนรวมทั้งหมด และเรื่องของการวิเคราะห์เชิงสถิติ

ในแง่ดังกล่าวเมื่อกล่าวถึงการตรวจสอบผลผลิต นัยก็คือการซื้อไปที่จำนวนปริมาณ (ที่มีมาก) ที่ได้มีการดำเนินการในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งการดำเนินการกิจกรรมในลักษณะนี้ เป็นการนับจำนวน ดังที่ศาสตราจารย์ William T. Gormely, Jr. (1989: 5) เรียกว่า “Bean counting” ตรงนี้จึงทำให้องค์การสถาบันหรือตัวแทนต่าง ๆ เวลาดำเนินการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจึงมุ่งความสนใจไปที่ “ผลผลิต” มากกว่า “ผลลัพธ์” เพราะทำให้เห็นจำนวนของการดำเนินการเชิงสถิติที่ก่อให้เกิดภาพลวงตา คือ ทำให้เห็นความก้าวหน้าของการดำเนินการ แต่ความก้าวหน้าในการดำเนินการนั้นเป็นเพียงความก้าวหน้าที่ลวงตา

ในขณะที่ “ผลลัพธ์ของนโยบาย” เป็นผลที่เกิดขึ้นตามมาสำหรับสังคม ที่อาจจะเกิดจากความตั้งใจหรือความไม่ตั้งใจที่จะให้เกิดขึ้น โดยอาจจะมีสาเหตุมาจากความตั้งใจในการดำเนินการหรือความไม่ตั้งใจในการดำเนินการของรัฐบาล

ยกตัวอย่าง นโยบายสวัสดิการทางสังคม กล่าวคือ อาจจะดูง่ายในการจะวัด “ผลผลิตของนโยบาย” นี้ ในเชิงปริมาณ เช่น จำนวนของสิทธิพิเศษที่ได้มีการให้หรือแจกจ่าย เช่นเดียวกันกับระดับตัวเลขถี่ยของสิทธิพิเศษ รวมทั้งจำนวนของคนที่ได้รับความช่วยเหลือ ตรงนี้ เป็นการวัดเพื่อคุณ “ผลผลิตของนโยบาย” สวัสดิการทางสังคม

แต่ถ้าเป็นการมีของการพิจารณาประเด็น “ผลลัพธ์ของนโยบาย” หรือ “ผลที่ตามมาทางสังคม” ของการดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ของรัฐบาล คำ답นอาจจะมีว่าการดำเนินนโยบายสวัสดิการทางสังคมที่มี “ผลผลิต” ดังกล่าว แล้ว “ผลลัพธ์ของนโยบาย” หรือผลที่ตามมาทางสังคมของนโยบายนี้ เป็นอย่างไร อะไรคือ “ผลลัพธ์ของนโยบาย” ที่ช่วยทำให้จำนวนของความมั่นคงปลอดภัย มีจำนวนที่เพิ่มขึ้น ช่วยทำให้เกิดความพอใจส่วนตัวให้เกิดขึ้นกับบุคคลแต่ละคน คำ답นคือ นโยบายทำได้หรือไม่

ขณะเดียวกันนโยบายนี้ เมื่อมีการดำเนินการแล้ว ทำหรือก่อให้เกิดการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของบุคคลต่าง ๆ ลดลงไปหรือไม่ อย่างไร เหล่านี้คือ ตัวอย่างของคำ답นที่ยากที่จะตอบ ยากที่จะชี้ความสนใจ ความตั้งใจของเราต่อผลกระทบทางสังคมของนโยบาย เนื้ออื่นใด ในฐานะของผู้ที่ศึกษานโยบาย เราต้องการทราบว่านโยบายนี้เมื่อได้มีการดำเนินการ ได้ดำเนินการที่สัมฤทธิผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ อย่างไร ที่สำคัญคือ สังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลที่ตามมาจากการดำเนินนโยบายนี้หรือไม่ (และแน่นอนคงไม่ใช่ เพราะปัจจัยหรือองค์ประกอบอื่น อาทิ การตัดสินใจทางเศรษฐกิจของภาคเอกชน) ในแง่ที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผลกระทบของนโยบายเป็นการสมมตานะหว่าง (ของ) “ผลผลิต” และ “ผลลัพธ์” (ของนโยบาย)

5.2 ข้อสรุป

หากจะนำนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า (30 บาท รักษาทุกโรค) เข้ามาสู่ การพิจารณาการประเมินผลนโยบายแล้ว จะเห็นได้ว่าประเด็น “ผลลัพธ์ของนโยบาย” หรือ “ผลที่ตามมาทางสังคม” ของการดำเนินการของรัฐบาลที่มี “ผลผลิต” คือ ประชาชนชาวไทยทุกคนได้มีหลักประกันสุขภาพ “ด้านหน้า” ประชาชนมีสิทธิ์เสมอ กันในการรับบริการด้านสุขภาพ ด้วยการ บริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน และ ได้มีการส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน บริการด้านสุขภาพ ซึ่งผลผลิตดังกล่าวนี้คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้านั่นเอง

สำหรับ “ผลลัพธ์ของนโยบาย” ที่เป็นผลที่เกิดขึ้นตามมาสำหรับสังคม จากความตั้งใจในการดำเนินงานของรัฐบาลนั้น น่าจะช่วยทำให้จำนวนของความมั่นคงปลอดภัยด้านสุขภาพ มีจำนวนที่เพิ่มขึ้น ช่วยทำให้เกิดความพึงพอใจส่วนตัวของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตาม หากผู้ทำการ

ตัดสินใจหรือรับน้ำดื่มสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ข้อเรียกร้อง และสามารถจัดทรัพยากรที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ที่จะส่งผลให้ระบบการบริหารโครงการตามนโยบายมีเสถียรภาพได้

ส่วน “ผลทางการเมือง” จากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านี้ หรือกล่าวได้ว่าเป็น “ผลกระทบ” ของนโยบาย จะเป็นการทดสอบระหว่าง “ผลผลิต” และ “ผลลัพธ์” ของนโยบาย ซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวถึงแล้วว่า ผลทางการเมือง จากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านี้ น่าจะเกิดจาก 1) ประชาชนให้ความศรัทธา และเชื่อมั่นในนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล 2) ประชาชนให้การสนับสนุนด้านการดำเนินการทางการเมือง และนโยบายของรัฐบาล 3) ประชาชนไว้วางใจรัฐบาล และการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ของรัฐบาล และ 4) ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาล ถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป

ตามข้อสรุปดังกล่าวนี้ เป็นการสร้างกรอบแนวคิด เพื่อให้ตรงกับสมมติฐานการวิจัยคือ ความสำเร็จของนโยบายและความพึงพอใจของประชาชน จากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีความสัมพันธ์กับ ผลทางการเมือง นั่นเอง

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภสิทธิ์ พวรรณารูโณหัย (2545) ทำวิจัยเรื่อง นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค หนึ่งปี ผลงานรัฐบาล พ.ศ. 2544 – 2545 สรุปได้ว่า นโยบายนี้ เป็นไปได้ แต่ต้องเป็นไปด้วยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งการจัดทำทรัพยากรเพิ่มเติม เพื่อให้สมดุลกับอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้น โดยมีผลการวิจัยดังนี้

1) โครงการด้านสาธารณสุขของรัฐในช่วงรัฐบาลปัจจุบัน ได้เน้นนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 บาท รักษาทุกโรค ควบคู่ไปกับการปฏิรูประบบสุขภาพ และการสร้างเสริมสุขภาพ

2) โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค เน้นบทบาทการแทรกแซงของรัฐเป็นสำคัญ ทั้งการแทรกแซงทางการคลังสุขภาพ และการจัดบริการสุขภาพควบคู่กันไป ในระยะยาวมีความเป็นไปได้อย่างยั่งยืนทั้งศักยภาพด้านการคลัง การจัดการ และระบบบริการสุขภาพของประเทศไทย ส่วนการดำเนินงานในปัจจุบันเรียนความสำเร็จและปัญหาอุปสรรคหลายประการ

3) ความสำเร็จสำคัญอยู่ที่การปรับแนวคิดกลไกการตลาดกับระบบสุขภาพ เป็นการเฉลี่ยความเสี่ยงในชุมชนและความเป็นธรรมทางสุขภาพ ความสำเร็จเกิดขึ้นกับการขยายโอกาสสรับบริการสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะผู้ยากจนหรือผู้มีความจำเป็นทางสุขภาพสูง และแนวการปฏิรูประบบบริการสุขภาพให้บรรลุ 3 เป้าหมายสูงสุด คือ คุณภาพ ประสิทธิภาพ และความเป็น

ธรรมทางสุขภาพ ความล้มเหลวของโครงการมีศูนย์กลางที่การบริหารจัดการ โครงการ ปัญหา อุปสรรค โดยอิงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

4) ข้อเสนอแนะแนวทางและมาตรการ เพื่อประสิทธิผลและความยั่งยืนของโครงการ ประกันสุขภาพและอนามัยของประชาชน มีดังนี้ การเน้นกระบวนการที่ศูนย์ด้านสุขภาพที่ถูกต้องของประชาชน และผู้ให้บริการสุขภาพ การเน้นกระบวนการนโยบายสาธารณะ นโยบายสุขภาพที่มีประสิทธิผลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน การปฏิรูประบบบริการสุขภาพที่ตอบสนองต่อความจำเป็นด้านสุขภาพของประเทศ และการปรับระบบบริหารจัดการ โครงการให้มีประสิทธิภาพ ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับประชาชนทุกกลุ่ม

ศิริเพลย์ ศุภกาญจนกันติ และคณะ (2546) ทำวิจัยเรื่อง โครงการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ภายใต้หลักความรับผิดชอบร่วมกัน พบว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 นาท รักษาได้ทุกโรค และมีคุณภาพดีนั้น จะประสบปัญหาต่างๆ ใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารจัดการการคลังของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 2) สิทธิในการเลือกหน่วยบริการสุขภาพ 3) คุณภาพการรักษาพยาบาล 4) การรวมกองทุน

1) ด้านการบริหารจัดการการคลังของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า คือ งบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้ไม่เพียงพอ กับค่าใช้จ่ายของระบบโดยรวม เพราะรัฐมีความจำกัดของงบประมาณ จึงควรมีการเก็บเงินจากผู้รับบริการในลักษณะจ่ายตรงหรือร่วมจ่ายมากขึ้น

2) สิทธิในการเลือกหน่วยบริการ อาจเกิดปัญหาในการดำเนินงานและใช้งบประมาณสูงขึ้นจากการบริหารจัดการ และการส่งต่อผู้ป่วย ดังนั้นระยะแรกไม่ควรให้สิทธิการเลือกสถานพยาบาล แต่ในระยะยาวเมื่อระบบสารสนเทศด้านสุขภาพ และการปรับปรุงระบบการร่วมจ่ายสมบูรณ์แล้ว ควรจะจัดให้ประชาชนได้รับสิทธินี้

3) ด้านคุณภาพในการรักษาพยาบาล ประชาชนมีความเห็นว่าคุณภาพการรักษาอาจจะต่ำกว่าเดิมจากความจำกัดของงบประมาณ และมีความเห็นว่าคุณภาพเหมือนเดิม และดีขึ้น กว่าเดิมอีกด้วย ดังนั้นรัฐจะต้องสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุข โดยให้มีการบริหารงานเป็นอิสระ และเป็นลักษณะไตรภาคี โดยมีคณะกรรมการมีสัดส่วนจากผู้ให้บริการ ประชาชน และรัฐในสัดส่วนที่เท่ากัน

4) การรวมกองทุน การรวมกองทุนประกันสุขภาพอื่นๆ มาเป็นกองทุนเดียว ควรด้องมีความรอบคอบ ถึงผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ ทั้งนี้แต่ละกองทุนก็มีจุดเด่นของตน แม้กองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าจะเป็นกองทุนที่ครอบคลุมประชากรสูงสุดก็ตาม ผลจากการวิจัยได้พบว่า ทั้งกลุ่มประชาชนและกลุ่มผู้ให้บริการ มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า ไม่เห็นด้วยในการ

รวมกองทุนประกันสุขภาพอื่น ๆ ไว้ในกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ควรให้แต่ละกองทุน
บริหารจัดการกันเอง เพื่อการแบ่งขันของแต่ละกองทุน

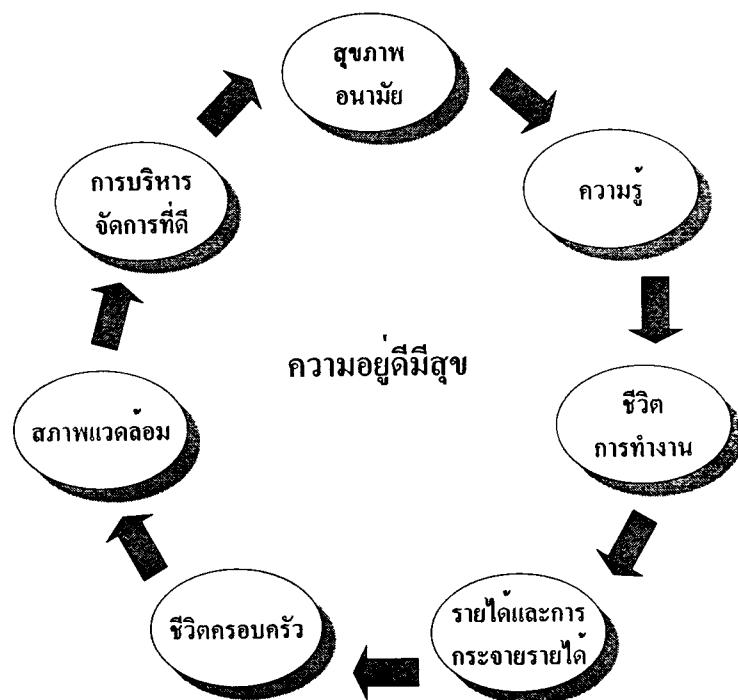
วีโรมน์ ณ ระนอง อัญชนา ณ ระนอง และศรษย เศรียมวรกุล (2546) ทำวิจัยเรื่อง
หนึ่งปีแรกของการจัดหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) การจัดหลักประกันสุขภาพด้านหน้า แม้เป็นข้อดีที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ
พระราชบรมรักษ์ไทย แต่ก็คือให้เกิดปัญหาสำคัญ 2 ประการ คือ (1) การบริหารจัดการ ขาดกลไกการ
บริหารที่ต้องปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วเพื่อสนองต่อฝ่ายการเมือง การบริหารโครงการมีปัญหาในทุก
ระดับ ตั้งแต่ส่วนกลาง ระดับเขต ระดับจังหวัด และในระดับเครือข่ายสถานพยาบาล ตลอดจน
ปรับเปลี่ยนของนโยบายที่ยังคงคลุมครื้อ ลังเลต่อการปรับเปลี่ยนระบบตลอดเวลา (2) ด้านการเงิน เป็น
ประเด็นสำคัญยิ่งของการดำเนินโครงการ ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายต่อหัวของโครงการ 30 บาท ถูกควบคุม
เอาไว้ในระดับต่ำ ส่งผลกระทบต่อการเข้าถึงและคุณภาพของการบริการ

2) การดำเนินงานที่ผ่านมา (1) เมื่อสิ้นปีแรกของการดำเนินโครงการ มีการปรับตัว
ด้านการบริหารโครงการ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในกระทรวงสาธารณสุข ได้มีการ
ปฏิรูปโครงการด้วย เป้าหมายเพื่อ การปรับปรุงคุณภาพบริการ การสร้างความเป็นธรรมในการ
จัดสรรงบประมาณสำหรับสถานพยาบาลระดับต่าง ๆ การปรับปรุงการกระจายบุคลากรให้
เหมาะสมในพื้นที่ขาดแคลน การปรับการจัดการให้เกิดความฉับไวและลดความขัดแย้ง และการ
ส่งเสริมขั้นตอนที่สำคัญ กำลังใจของบุคลากร (2) ในช่วงปีแรกของการดำเนินโครงการ พบร่วมกับ
รัฐบาลไม่เพียงพอสำหรับจำนวนผู้มีสิทธิในโครงการ อัตราการให้บริการเพิ่มขึ้นทั้งผู้ป่วยนอก
และผู้ป่วยใน และเปิดช่องให้เกิดการร้องเรียนมากขึ้น จากคุณภาพบริการที่อาจลดลง ที่เป็นผลจาก
การได้รับงบประมาณที่ไม่เพียงพอ (3) ผลกระทบด้านการเงินของสถานพยาบาล นอกจากอาจ
ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการให้บริการด้านรักษายาบาลจากความจำากัดของงบประมาณแล้ว
อาจจะทำให้ศักยภาพการรักษาลดลง เพราะไม่มีอุปกรณ์การแพทย์ที่เพียงพอ (4) ด้านสิทธิ
ประโยชน์ในระบบประกันสุขภาพ มีมุ่งมองที่แตกต่างกัน ฝ่ายที่เชื่อว่า การบริการสุขภาพซึ่งเป็น
สิทธิขั้นพื้นฐาน ควรใช้ความจำเป็นด้านสุขภาพเป็นตัวกำหนดสิทธิประโยชน์ รับบาลมีหน้าที่
จัดสรรเงินมาให้เพียงพอต่อการให้บริการ ฝ่ายที่เน้นเรื่องทรัพยากรภาครัฐที่มีอยู่จำกัด จะเห็นว่า
การที่จะให้มีโครงการหลักประกันสุขภาพด้านหน้าหรือไม่ ย่อมขึ้นกับฐานะทางการเงินการคลัง
ของภาครัฐเป็นสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2546) "ได้รายงานผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย: 2 ปี แห่งการเปลี่ยนแปลง ไว้ดังนี้"

1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ยุคปัจจุบันประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ซึ่งหมายถึง การมีสุขภาพอนามัยที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ มีความรู้ มีงานทำที่ท้าทึง มีรายได้พอเพียง สำหรับการดำรงชีพ มีครอบครัวที่อบอุ่น มั่นคง อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี และอยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ

ภาพที่ 2.7 ภาพแสดงความอยู่ดีมีสุข

2) การพัฒนาศักยภาพคนไทย พ布ว่า สภาวะสุขภาพของคนไทยใน พ.ศ. 2545 ในภาพรวมคนไทยมีอายุขัยเฉลี่ยสูงขึ้น (เพศชาย 69.9 ปี เพศหญิง 74.9 ปี) อย่างไรก็ตามประชาชนยังขาดความตระหนักในการดูแลสุขภาพ และมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการทำลายสุขภาพ ทำให้ภาวะการเจ็บป่วยด้วยสาเหตุที่ป้องกันได้สูงขึ้น โดยเฉพาะโรคหัวใจ ผลจากอุบัติเหตุ และสภาวะการณ์แปรปรวนทางจิตและพฤติกรรม

การที่รัฐบาลมีนโยบายในการสร้างหลักประกันสุขภาพอย่างจริงจัง มีผลให้ประชาชนถึงร้อยละ 95.7 ของประชากรทั้งประเทศ สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพใน 3 รูปแบบได้มากขึ้น ได้แก่ สวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานรัฐวิสาหกิจ ประกันสุขภาพในกองทุนประกันสังคม และนโยบาย 30 บาท รักษาทุกโรค และคาดว่าในปี 2549 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 จะสามารถสร้างหลักประกันสุขภาพประชาชนได้อย่างถ้วนหน้า โดยเป็นไปตามเป้าหมาย

การสร้างหลักประกันสุขภาพที่ดีแก่ประชาชน ยังต้องเร่งดำเนินการต่อเนื่องในเรื่องการเสริมสร้างสุขภาพประชาชน เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล การปฎิรูประบบสุขภาพ และการบริหารจัดการระบบให้เกิดความยั่งยืน

3) โครงการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า “30 บาท รักษาทุกโรค”

มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งสร้างหลักประกันให้คนไทยทุกคนได้รับสิทธิในด้านบริการทางการแพทย์ ส่งเสริมสุขภาพ และการควบคุมโรคอย่างเสมอภาค โดยสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพ ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยเฉพาะคนจนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม ซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินโครงการนี้เพื่อให้ประชาชนไทยมีสุขภาพดีถ้วนหน้า และมีหลักประกันสุขภาพเมื่อเจ็บป่วย โดยให้ประชาชนทุกคนได้มีโอกาสเข้าถึง และได้รับบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ อย่างเสมอภาคกัน

(1) การดำเนินงานของผู้ให้บริการ หลังจากที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบายนี้ ได้มีการเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลและบุคลากร และมีการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนทุกจังหวัด เพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับ แนวทางการปฏิบัติในการเข้ารับเบี้ยน และการขอรับบริการ

(2) ผลการดำเนินงาน ปรากฏว่า จำนวนบุคลากรไม่สัมพันธ์กับผู้ใช้บริการ ทำให้บริการไม่ทั่วถึง การจัดสรรงบประมาณบางจังหวัดยังไม่เหมาะสม และประสิทธิภาพการให้บริการรักษาพยาบาลยังต้องปรับปรุง

(3) ความเห็นผู้ใช้บริการ การใช้บริการโครงการ ร้อยละ 88 ไม่มีปัญหา คุณภาพของการบริการไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งการให้บริการและการให้ยา ความพึงพอใจ ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับมากจนถึงมากที่สุด ร้อยละ 66.1 และเห็นว่าโครงการนี้ควรดำเนินต่อไป ส่วนผู้ให้บริการมีความพึงพอใจในระดับค่อนข้างน้อยถึงปานกลาง โดยเฉพาะเรื่องค่าตอบแทน เมื่อเปรียบเทียบกับภาระงาน อย่างไรก็ตามพบว่าผู้ให้บริการมีความพึงพอใจในการทำงานเชิงรุก และมีความพอใจที่ประชาชนมีโอกาสได้เข้าถึงบริการ ส่วนความเห็นอื่น ๆ ประชาชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 78.18 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า โครงการนี้ควรจัดให้ประชาชนชาวไทยทุกคนไม่เลือก

คนรายหรือจน และส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้ประชาชนสามารถเลือกสถานพยาบาลได้เองตามความพอใจ

(4) ข้อพิจารณาและความเห็น เห็นว่า แนวทางการดำเนินงานของโครงการนี้ยังไม่ชัดเจน ระบุยนหลักเกณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้หน่วยปฏิบัติไม่สามารถวางแผน หรือกำหนดแนวทางการดำเนินงานในระยะยาวได้ หากการเตรียมพร้อมในด้านข้อมูลของผู้มีสิทธิรับบัตรทอง การจัดสรรงบประมาณเหมาจ่ายรายหัวไม่สอดคล้องกับการมีอยู่จริงของประชาชนในพื้นที่ ปัญหาระบบการส่งคืนมีความซับซ้อน ประชาชนยังไม่เข้าใจถึงชุดสิทธิประโยชน์อย่างแท้จริง และประชาชนยังข้องใจในเรื่องคุณภาพ

(5) ข้อเสนอแนะ โครงการนี้ควรจัดให้กับคนที่ไม่มีเงิน คนที่มีศักยภาพควรมีส่วนร่วมจ่าย การจัดสรรงบประมาณควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการดำเนินงาน

จิราพร ลิ้มปานานนท์ และคณะ (2547) ทำวิจัยเรื่อง โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค : การวิเคราะห์ประสิทธิภาพและการเข้าถึงบริการของประชาชนระดับล่าง การศึกษานี้พบว่า ทุกกลุ่มเห็นด้วยกับโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค เข้าใจเป้าหมายของโครงการเพื่อเป็นหลักประกันในด้านสุขภาพของประชาชน เห็นด้วยกับหลักการจัดสรรงบประมาณตามรายหัวของผู้รับบริการ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพอย่างมากและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือความพยายามที่จะทำให้นโยบายบรรลุผลในระยะเวลาอันสั้น ส่งผลให้เกิดความรุ่งรัตน์ของนโยบาย ทำให้สถานบริการปรับตัวตามไม่ทัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของฐานข้อมูลผู้มีสิทธิได้รับบัตรทอง การเตรียมความพร้อมของบุคลากร การเตรียมการในการจัดระบบการจัดสรรงบประมาณ ผลกระทบเหล่านี้หากมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น จะทำให้โครงการมีประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

จากการดำเนินการที่ผ่านมา ประชาชนเข้าถึงบริการเพิ่มขึ้น และพบว่าเมื่อเจ็บป่วยเล็กน้อย ก็ยังพึงตานเองด้วยการรอคูหาการและซื้อยา自己 ไม่ได้ไปใช้บริการของรัฐอย่างทุ่มเทอย่างไร แต่การไปใช้บริการของรัฐนั้น ไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าธรรมเนียม 30 บาท เท่านั้น ยังต้องเสียค่าเดินทางและค่ากินอยู่ด้วย แต่ที่สำคัญคือเป็นหลักประกันที่ดี โดยไม่ต้องกังวลว่าจะต้องไปถูกเงินนอกระบบมาใช้ในการรักษาเมื่อเป็นโรคร้ายแรงที่มีค่ารักษาสูง

ประเด็นที่สำคัญในการบริหารโครงการนี้ คือการพยายามปรับโครงสร้างระบบการบริการสาธารณสุขที่มีปัญหาเชิงโครงสร้าง คือ ปัญหาการกระจายที่ไม่สมดุลของสถานพยาบาล และบุคลากรสาธารณสุข หลักการของการจัดสรรงบประมาณที่ยึดความรายหัวของผู้รับบริการ ซึ่งในการดำเนินการปรับเปลี่ยนเช่นนี้ ผู้บริหารระดับสูงต้องทราบก็ถึงปัญหา ทำความเข้าใจ และ

แก้ปัญหาด้วยการยึดหลักการของการปฏิรูประบบสาธารณสุขจึงจะทำให้โครงการมีการพัฒนาและยั่งยืน

นอกจากนี้ยังเห็นว่า การให้ความสำคัญกับศักยภาพภาคประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วม และมีความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมด้วยเหตุผลว่า สามารถสะท้อนปัญหาของชุมชนและเข้าใจชุมชนได้ดีกว่า และอย่างได้ด้วยแทนประชาชนที่แท้จริง โดยเป็นผู้นำตามธรรมชาติ ตลอดจนได้เห็นความสำคัญของการมีระบบร่องทุกข์ที่บริหารจัดการโดยชุมชนเอง เพื่อทำหน้าที่ใกล้เล็กน้อย และดำเนินการเรียกร้องความเป็นธรรมแทน ส่วนในเรื่องรูปแบบ “ศูนย์สุขภาพชุมชน” นั้น ต้องการสถานีอนามัยที่ใกล้บ้านใกล้ใจ ไม่ได้เรียกร้องแพทย์มากนัก ขอให้มีพยาบาลวิชาชีพประจำเพื่อทำหน้าที่หลักในการส่งเสริมสุขภาพและคุ้มครอง โดยได้ให้รูปธรรมของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคุ้มครองสุขภาพ เช่น การมีส่วนร่วมในกลไกการบริหารจัดการโครงการ โดยเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการบริหารระบบหลักประกันสุขภาพระดับอำเภอ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการด้านสุขภาพของชุมชนโดยผ่านองค์กรปกครองท้องถิ่น และ / หรือ องค์กรชุมชน การจัดระบบร่องทุกข์ของภาคประชาชน เป็นต้น

การวิเคราะห์โครงการนี้ สรุปได้ว่า หลักการของการประกันสุขภาพเป็นหลักการที่ดี และต้องการการสนับสนุนอย่างจริงจังจากทุกภาคส่วน ดังนั้นการบริหารโครงการนี้จำเป็นต้องยึดหลักการนี้ให้มั่นคง นั่นคือ การปฏิรูประบบบริหารสาธารณสุขไปพร้อมกับการดำเนินโครงการ เพื่อปรับให้การกระจายของสถานพยาบาลและบุคลากรมีความสมดุลกับจำนวนประชากร โดยใช้ข้อมูลภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographical Information System GIS) ประกอบในการดำเนินงาน

ได้ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการไว้ดังต่อไปนี้

1) แก้ปัญหาซึ่งโครงการสร้าง ด้วยการปรับการกระจายบุคลากรให้สมดุลกับจำนวนประชากร และมีความเสมอภาคทั้งประเทศบนพื้นฐานข้อมูลภูมิศาสตร์สารสนเทศ จัดระบบและวางแผนเรื่องอัตรากำลัง และการกระจายบุคลากร และการจัดระบบค่าตอบแทน การสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานในชนบทห่างไกล

2) การบริหารโครงการ (1) ระบบฐานข้อมูล ให้จัดทำฐานข้อมูลด้านค่าง ๆ ฐานข้อมูลผู้ป่วย ฐานข้อมูลการเงินการคลัง และฐานข้อมูลสิทธิบัตรทอง ให้ทั้ง 3 ฐานข้อมูลมีความเชื่อมโยงกันได้ และสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายทั่วประเทศ (2) การบริการ เน้นการส่งเสริมและสร้างเสริมสุขภาพ และให้ความสำคัญกับระบบบริการปฐมภูมิ ระบบส่งต่อ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน (3) การจัดสรรงบประมาณ ให้เป็นไปตามรายหัวของผู้รับบริการ อายุเพียงพอและเหมาะสม และจัดให้มีกองทุนฉุกเฉิน เพื่อใช้ในการปรับช่วงด้านงบประมาณ สำหรับจังหวัดที่มีบุคลากรผู้ให้บริการจำนวนมาก

3) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน (1) การมีส่วนร่วมของประชาชนใน “กลไกการบริหารจัดการโครงการ” (2) การสร้างระบบร้องทุกข์ภาคประชาชน (3) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง และทันต่อเหตุการณ์ (4) เปิดให้เกิดการมีส่วนร่วมของกลุ่มเฉพาะ เช่น กลุ่นพิการ กลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) ประชาชนที่อยู่ใน 4 ภูมิภาคของประเทศไทย คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ 2) ผู้บริหารที่อยู่ในจังหวัดเดียวกับประชาชน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างจาก ประชาชนที่อยู่ใน 4 ภูมิภาคของประเทศไทย โดยใช้หลักเกณฑ์ การคัดเลือกพื้นที่ตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยการคัดเลือกจังหวัด ให้มีความครอบคลุม และเป็นตัวแทนที่ใกล้เคียงที่สุดของแต่ละจังหวัด การคัดเลือกจังหวัดตัวอย่าง จากภูมิภาคละ 1 จังหวัด รวมเป็น 4 จังหวัด (จังหวัดที่มีการพัฒนาสูง และจังหวัดที่มีการพัฒนาปานกลาง – ต่ำ) คือ

- 1) จังหวัดที่มีการพัฒนาสูง คือ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดชลบุรี
- 2) จังหวัดที่มีการพัฒนาปานกลาง – ต่ำ คือ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัด

ปัตตานี

โดยมีประชากรเป้าหมาย รวมทั้งสิ้น 240 คน จากประชาชนทั่วไปในจังหวัด ซึ่งได้รับบัตรทอง ที่ไปรับบริการ ณ โรงพยาบาลของรัฐในจังหวัดนั้น ๆ จังหวัดละ 60 คน ใน 4 จังหวัด

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างจากผู้บริหาร ใน 4 จังหวัด ละ 3 คน รวม 12 คน โดยมาโดยสุ่ม ตัวอย่างแบบเจาะจง แทนหน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบาย หลักประกันสุขภาพล้วนหน้า ประกอบด้วย นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำจังหวัด และผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน

1.3 ประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 ข้อมูลฐานภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

1.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่มีอยู่ในห้องสมุดของสถาบัน การศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ แบบสอบถาม

2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนึงถึงความขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลเอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 3) นำแบบสอบถามไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา
- 4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทำการทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่ศึกษา ในจังหวัดอุตรธานี จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลfa ของ cronbach method or Alpha coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .6537
- 5) ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสม เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

2.2 สร้างแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด ชนิดมาตรประมาณค่า (Rating Scale) และแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง ซึ่งทั้งหมดมี 2 ส่วน คือ

1) ส่วนที่ 1 ประชาชนทั่วไปที่เคยใช้บริการ โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ซึ่งประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

(1) ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ เป็นข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ข้อมูลทางสังคมของผู้ถูกสัมภาษณ์ (ชื่อ นามสกุล เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับบัตรทอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับบัตรทองและเคยไปใช้บริการ) โดยใช้แบบสอบถามลักษณะตรวจสอบรายการ (check list) มีทั้งหมด 10 ข้อ

(2) ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อกำลังสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ปัจจัยด้านปรัชญา โดยใช้แบบสอบถามวัดความเห็นชนิดมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีทั้งหมด 10 ข้อ ข้อคำถามมีลักษณะเชิงบวก โดยมีตัวเลือกแบ่งเป็น 5 ระดับ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

(3) ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชน จากนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า เป็นลักษณะแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีทั้งหมด 12 ข้อ ข้อความที่ใช้มีลักษณะเชิงบวก มีตัวเลือกแบ่งเป็น 5 ระดับ ในแต่ละคำถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

(4) ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการเมือง เป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นชนิดตรวจสอบรายการ เป็นลักษณะแบบสอบถามความสำเร็จของนโยบาย และน่าจะส่งผลกระทบการเมือง มีทั้งหมด 4 ข้อ ข้อคำถามมีลักษณะมีตัวเลือกแบ่งเป็น 5 ระดับ ในแต่ละคำถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลือกที่ผู้ตอบคิดว่าถูกต้องที่สุด

การกำหนดค่าคะแนนของความคิดเห็น (หรือความพึงพอใจ) ของคำถามตอนที่ 2 และ 3 เป็นดังนี้

(ก) แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็น	ค่าระดับคะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือพึงพอใจมากที่สุด	5
เห็นด้วย หรือพึงพอใจมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง หรือพึงพอใจปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย หรือพึงพอใจน้อย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือพึงพอใจน้อยที่สุด	1

(ข) สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	เห็นด้วย หรือพึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	เห็นด้วยปานกลางหรือพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	ไม่เห็นด้วย หรือพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือพึงพอใจน้อยที่สุด

(ก) ตอนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

2) ส่วนที่ 2 ระดับผู้บริหาร ซึ่งเป็นตัวแทนหน่วยงานระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ประกอบด้วย นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ประเด็นแรก ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ซึ่งแยกออกเป็น 2 ปัจจัย คือ

ก. ปัจจัยทางด้านปรัชญา หมายถึง ปัจจัย 4 ประการ ได้แก่ ประชาชนไทยทุกคนได้มีหลักประกันสุขภาพ ประชาชนมีสิทธิ์เสมอ กันในการรับบริการสุขภาพ การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน และการส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการด้านสุขภาพ

ข. ปัจจัยทางด้านบริหาร หมายถึง ปัจจัย 6 ประการ ได้แก่ มาตรฐานและวัตถุประสงค์ ทรัพยากรของนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมเพื่อให้มีการบังคับใช้ให้ได้ผล ลักษณะของตัวแทนที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ สภาพแวดล้อมเชิงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ความตั้งใจและความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ

แบบสัมภาษณ์ในประเด็นแรก เป็นแบบสอบถามความเห็น และข้อเสนอเหตุผลมีลักษณะคำ답แบบปลายเปิด

(2) ประเด็นที่สอง เป็นแบบสอบถามถึงความพึงพอใจของประชาชน จากนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ซึ่งจะถามถึงความพึงพอใจที่เกิดจาก 4 ประการ ได้แก่ ประชาชนไทยทุกคนได้มีหลักประกันสุขภาพ ประชาชนมีสิทธิ์เสมอ กันในการรับบริการสาธารณสุข การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการสุขภาพ

แบบสัมภาษณ์ในประเด็นที่สองนี้ เป็นแบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นคำ답แบบปลายเปิด

(3) ประเด็นที่สาม เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับผลทางการเมือง เป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นชนนิคตรวจสอบรายการ เป็นแบบสอบถามความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้าที่น่าจะนำไปสู่ผลทางการเมือง มีทั้งหมด 4 ข้อ ข้อคำถามมีลักษณะ มีตัวเลือกແยิบเป็น 5 ระดับ ในแต่ละคำตอบ โดยผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตัวเลือกที่ผู้ตอบคิดว่าถูกต้องที่สุด

(4) ประเด็นที่สี่ เป็นการแสดงข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอีก ๑ เกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า มีลักษณะเป็นคำ답แบบปลายเปิด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ และวิธีการส่งแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย เพื่อทำการนัดค้นเวลา ในการสัมภาษณ์

3.2 ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลภาคสนาม 4 ภาค ของประเทศไทย ในวันที่ 16-30 กันยายน 2547 โดยทำการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

3.3 สำหรับจังหวัดที่ผู้วิจัยไม่ได้เดินทางไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ได้มอบให้ผู้ช่วยวิจัย ซึ่งได้ผ่านการอบรมแล้ว เป็นผู้สัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์แทนผู้วิจัย พร้อมกับรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น ที่นำไปกลับมาเพื่อทำการวิเคราะห์

3.4 จำนวนแบบสอบถามที่นำมาประกอบการสำรวจ จำนวน 240 ชุด ได้รับกลับคืนมา 224 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.33 แบบสัมภาษณ์ทั้งหมด 12 ชุด ได้รับกลับคืนมา จำนวน 12 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ มาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาประมวลผล ดังนี้

4.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลที่เป็นคำตามป้ายจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัย ทำการวิเคราะห์เนื้อหา ด้วยการพறรณา และการใช้ข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์ โดยใช้กรอบแนวคิดทางทฤษฎีดังที่ได้เสนอไว้ เป็นแนวทางวิเคราะห์

4.2 ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ข้อมูลตามแบบสอบถาม โดยการสอบถาม ผู้วิจัย ทำการวิเคราะห์เชิงสถิติ ด้วยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไคสแควร์

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ ทำการวิเคราะห์โดยคอมพิวเตอร์ โปรแกรม สำเร็จรูป SPSS for Windows (The Statistical Package for Social Science for Windows)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน โดยนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนแรกเป็นของประชาชน ส่วนที่สองเป็นของผู้บริหาร ซึ่งแต่ละส่วนแบ่งได้ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง ประชาชน แบ่งเป็น 6 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (ปัจจัยทางด้านปรัชญา)

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

ตอนที่ 4 ผลทางการเมือง

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่สอง ผู้บริหาร แบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ได้แก่

1.1 ปัจจัยทางด้านปรัชญา

1.2 ปัจจัยทางด้านบริหาร

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

ตอนที่ 3 ผลทางการเมือง

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่หนึ่ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างประชาชน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์และปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ร้อยละข้อมูลทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลำเนา (ภาค)		
เหนือ	65	29.0
ตะวันออกเฉียงเหนือ	56	25.0
กลาง	51	22.8
ใต้	52	23.2
รวม	224	100.0
เพศ		
หญิง	152	67.9
ชาย	72	32.1
รวม	224	100.0
อายุ		
18 – 30 ปี	88	39.3
31 – 40 ปี	63	28.1
41 – 50 ปี	41	18.3
51 – 60 ปี	24	10.7
61 ปีขึ้นไป	8	3.6
รวม	224	100.0
สถานภาพสมรส		
โสด	67	29.9
สมรส	147	65.6
หย่าร้าง	4	1.8
หม้าย	6	2.7
รวม	224	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	70	31.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	34	15.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	42	18.8
อนุปริญญา / ปวส.	24	10.7
ปริญญาตรี	53	23.7
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.4
รวม	224	100.0
อาชีพหลัก		
การเกษตร	45	20.1
อุตสาหกรรมในครัวเรือน	0	0
ค้าขาย	35	15.6
รับจ้างทั่วไป	67	29.9
ก่อสร้าง	1	0.4
ขนส่ง	1	0.4
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	43	19.2
อื่นๆ	32	14.3
รวม	224	100.0
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 3,000 บาท	58	25.9
3,000 – 5,000 บาท	75	33.5
5,001 – 7,000 บาท	27	12.1
7,001 – 10,000 บาท	15	6.7
10,001 – 15,000 บาท	12	5.4
15,001 – 20,000 บาท	22	9.8
มากกว่า 20,000 บาท	15	6.7
รวม	224	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)		
1 – 5 คน	162	72.3
6 – 10 คน	56	25.0
11 คนขึ้นไป	6	2.7
รวม	224	100.0
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับบัตรทอง		
ไม่ได้รับ	31	13.8
1 – 5 คน	161	71.9
6 – 10 คน	29	12.9
11 – 15 คน	2	0.9
16 คนขึ้นไป	1	0.4
รวม	224	100.0
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับบัตรทอง และเคยไปใช้บริการ		
ไม่เคยไปใช้	43	19.2
1 – 5 คน	163	72.8
6 – 10 คน	17	7.6
11 – 15 คน	1	0.4
16 คนขึ้นไป	-	-
รวม	224	100.0

จากตารางที่ 4.1 พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือมากที่สุด (ร้อยละ 29.0) และส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 67.9) มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 65.6) โดยมีอายุระหว่าง 18 – 30 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 39.3) รองลงมาได้แก่ 31 – 40 ปี (ร้อยละ 28.1) มีระดับการศึกษาในระดับป্রถวนศึกษาและต่ำกว่า (ร้อยละ 31.3) ในเรื่องการประกอบอาชีพ พนว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด (ร้อยละ 29.9) และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,000 – 5,000 บาทมากที่สุด (ร้อยละ 33.5) ส่วนจำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่คือ 1 – 5 คน (ร้อยละ 72.3)

ครอบครัวที่มีสมาชิกที่ได้รับบัตรทองส่วนใหญ่คือ 1 – 5 คน (ร้อยละ 71.9) และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับบัตรทองและเคยไปใช้บริการส่วนใหญ่คือ 1 – 5 คน (ร้อยละ 72.8)

ในเบื้องต้นหลักการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย ในที่นี้เน้น 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านปรัชญา และปัจจัยด้านบริหาร แต่ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายในส่วนกลุ่มตัวอย่างประชาชนจะเน้นเฉพาะปัจจัยด้านปรัชญา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านปรัชญาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านปรัชญาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยด้านปรัชญาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ($n = 224$)

ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.
1. ประชาชนชาวไทยทุกคนควรมีหลักประกันสุขภาพ		
1.1 รัฐควรให้บัตร 30 บาท แก่คนไทยทุกคน โดยไม่ต้องคำนึงว่ามีฐานะร่ำรวยหรือยากจน	3.97	1.01
1.2 ประชาชนมีสิทธิ์ได้รับบริการด้านสุขภาพ โดยไม่มีอุปสรรค แม้จะเกิดค่าใช้จ่ายมากหรือน้อยก็ตาม	4.24	0.79
1.3 เป็นนโยบายที่ควรให้มีความยั่งยืน ตลอดไป	4.14	0.91

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.
2. ประชาชนความมีสิทธิเสมอ กันในการรับบริการ		
สาธารณะสุข		
2.1 สิทธิ 30 บาท สิทธิประกันสังคม และสิทธิสวัสดิการข้าราชการ ควรจะเป็นสิทธิเท่าเทียมกัน	4.04	0.91
2.2 บริการด้านสุขภาพที่เท่าเทียมกันที่ไม่ใช่แบบการลงทะเบียน ควรเป็นสิทธิขึ้นพื้นฐานของประชาชนทุกคน	4.15	0.78
3. การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพและมาตรฐาน		
3.1 เป็นบริการที่มีคุณภาพตรงต่อความต้องการของประชาชนผู้มีสิทธิ	4.13	0.72
3.2 ต้องไม่ใช่บริการชั้นสองที่มีคุณภาพต่ำ	4.16	0.78
4. การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการด้านสุขภาพ		
4.1 ภาคประชาชนสามารถสะท้อนปัญหาและเข้าใจชุมชนได้ดีกว่า จึงควรเข้าไปมีส่วนร่วมด้านบริการสุขภาพด้วย	4.11	0.70
4.2 ควรมีระบบร้องทุกข์ที่บริหารจัดการโดยชุมชนเอง เพื่อทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและดำเนินการเรียกร้องความเป็นธรรมแก่ทั้งฝ่ายผู้ให้และผู้รับบริการได้ดี	4.16	0.73

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.
4.3 การที่ภาคประชาชนมีส่วนร่วมจะก่อให้เกิดความเข้าใจโครงการและความร่วมมือที่เป็นประโยชน์นำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย	4.14	0.70
รวมเฉลี่ย	4.04	0.31

จากตารางที่ 4.2 พนบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านปรัชญาที่ส่งผลต่อกำลังใจของคนโดยนัยหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า เรื่องที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ประชาชนมีสิทธิได้รับบริการด้านสุขภาพโดยไม่มีอุปสรรคแม้จะเกิดค่าใช้จ่ายมากหรือน้อยก็ตาม การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพและมาตรฐานดี ไม่ใช่บริการชั้นสองที่มีคุณภาพดี และควรมีระบบร้องทุกข์ที่บริหารจัดการ โดยชุมชนเอง เพื่อทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและดำเนินการเรียกร้องความเป็นธรรมแก่ทั้งฝ่ายผู้ให้และผู้รับบริการ ได้ดี

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

ความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.
1. ประชาชนชาวไทยทุกคนได้มีหลักประกันสุขภาพ		
1.1 การสร้างโอกาสให้ประชาชน	4.10	0.79
1.2 การจัดความวิตกกังวลต่อภาระการ จ่ายเงิน แม้จะเจ็บป่วยด้วยโรคที่มี กำไธ่ข่ายสูง	4.12	0.89
2. ประชาชนมีสิทธิ์เสมอภาคในการรับบริการ		
สาธารณสุข		
2.1 หากสิทธิ 30 บาท ผู้รับบริการได้รับสิทธิ เท่าเทียมกับสิทธิข้าราชการ	4.04	0.91
2.2 สถานพยาบาลต้องมีงบประมาณที่ เพียงพอ	4.25	0.81
3. การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพและ มาตรฐาน จากบริการที่เคยได้รับเป็นอย่างไร ต่อความพึงพอใจ		
3.1 ผู้ให้บริการทุกระดับได้ให้บริการด้วย ความเต็มใจ	4.04	0.86
3.2 ได้รับบริการอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน ที่ดี	3.39	0.90
3.3 การได้รับยา แม้ว่า yan นั้นจะมีราคาสูง ก็ตาม	3.81	1.01
3.4 การได้รับการต้อนรับและเอาใจใส่ด้วย กิริยามารยาทที่ประทับใจ	3.94	0.98
3.5 การได้รับการส่งต่อผู้ป่วยไปยัง สถานพยาบาลที่มีศักยภาพสูงกว่า ในกรณี เกินขีดความสามารถของสถานพยาบาล	3.99	0.84

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.
4. การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมใน บริการด้านสุขภาพด้วยการ		
4.1 การให้ตัวแทนภาคประชาชนมีส่วนร่วม ใน “กลไกการบริหารจัดการโครงการ” โดยให้เป็นคณะกรรมการบริหารระบบ หลักประกันสุขภาพระดับอำเภอ	3.75	0.77
4.2 การให้มีแกนนำเครือข่ายภาคประชาชน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจใน หลักประกันสุขภาพล้วนหน้า	3.81	0.84
4.3 การจัดเวทีแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่าง เครือข่ายเพื่อร่วมกำกับดูแลคุณภาพและ มาตรฐานการให้บริการ	3.66	0.91
รวมเฉลี่ย	3.99	0.69

จากตารางที่ 4.3 พนบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในนโยบายหลักประกันสุขภาพล้วนหน้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า เรื่องที่มีความพึงพอใจมาก ได้แก่ เรื่องสถานพยาบาลต้องมีงบประมาณเพียงพอ รองลงมา ได้แก่ การขัดความวิตกกังวลต่อภาระการจ่ายเงิน แม้จะเจ็บป่วยด้วยโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง และการสร้างโอกาสให้แก่ ประชาชน ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ได้แก่ การได้รับบริการอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานที่ดี

ตอนที่ 4 ผลทางการเมือง

ผู้วิจัยศึกษาโดยนายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ากับผลทางการเมือง โดยสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าว ได้ผลการวิจัยตามตารางที่ 4.4 – 4.5

ตารางที่ 4.4 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กับผลทางการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
ประสบความสำเร็จ	180	80.4
ไม่ประสบความสำเร็จ	44	19.6
รวม	224	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านี้นิ่งประสบความสำเร็จ (ร้อยละ 80.4)

ตารางที่ 4.5 ร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งผลทางการเมือง (กรณีคิดว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าประสบความสำเร็จ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. ทำให้ประชาชนครั้งคราวและเชื่อมั่นใน		
นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล		
ไม่ตอบ	39	17.4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	38	17.0
เห็นด้วย	80	35.7
เห็นด้วยปานกลาง	60	26.8
ไม่เห็นด้วย	5	2.21
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	0.9

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
2. ทำให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล		
ไม่ตอบ	39	17.4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	30	13.4
เห็นด้วย	84	37.5
เห็นด้วยปานกลาง	62	27.7
ไม่เห็นด้วย	7	3.1
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	0.9
3. ทำให้ประชาชนไว้วางใจรัฐบาลและการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ของรัฐบาล		
ไม่ตอบ	39	17.4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	26	11.6
เห็นด้วย	68	30.4
เห็นด้วยปานกลาง	79	35.3
ไม่เห็นด้วย	11	4.9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	0.4
4. ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาลถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป		
ไม่ตอบ	39	17.4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	28	12.5
เห็นด้วย	72	32.1
เห็นด้วยปานกลาง	73	32.6
ไม่เห็นด้วย	11	4.9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	0.4

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่สุด “เห็นด้วย” ในเรื่องที่หากนโยบายนี้ สำเร็จจะทำให้ประชาชนครบทุกประการและเชื่อมั่นในนายกรัฐมนตรีและคณะ (ร้อยละ 35.7) และทำให้ ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล (ร้อยละ 37.5) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ได้แก่ ถ้าหากนโยบายนี้สำเร็จจะทำให้ประชาชนไว้วางใจรัฐบาล และการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ของรัฐบาล (ร้อยละ 35.3) และประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับ รัฐบาลถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป (ร้อยละ 32.6)

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามประชาชนทั้งสิ้น 240 ชุด ได้รับกลับคืนมา 224 ชุด มีผู้ตอบแบบสอบถามคิดเป็น 52 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 ผลการวิเคราะห์ ข้อเสนอแนะที่ตรงกันและใกล้เคียงกัน ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง (n = 224)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. นโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า เป็นนโยบายที่ดี ที่ให้สิทธิประชาชนชาวไทยมีหลักประกันสุขภาพ ทุกคน อยากให้มีโครงการนี้อยู่ต่อไป	52	23.2
2. อยากให้ได้รับบริการที่ดี มีคุณภาพมาตรฐานที่เป็นจริง จึงควรให้มีการปรับปรุงบริการให้ใกล้เคียงกับ โรงพยาบาลเอกชน	48	21.4
3. ควรได้มีโอกาสเข้าถึงบริการ และได้รับบริการอย่าง เสมอภาคเท่าเทียมกับผู้ได้รับสิทธิประกันสุขภาพแบบ ข้าราชการ	45	20.0
4. อยากได้รับสิทธิในการรักษาโรค ได้ทุกโรค ให้เป็นจริง ตรงกับที่รัฐบาลประชาสัมพันธ์ว่า 30 บาท รักษาทุก โรค	40	17.8

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
5. ประชาชนควรมีโอกาสเลือกสถานพยาบาลได้ตาม ความต้องการ เพื่ออำนวยความสะดวกและความ เชื่อมั่นต่อคุณภาพบริการ	32	14.3
6. ผู้รับบริการยังไม่ทราบสิทธิ์แท้จริงของโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค	24	10.7
7. ภาคประชาชนต้องการเข้ามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงใน การบริหารจัดการ เพื่อการประสานงานช่วยแก้ปัญหา ของสถานพยาบาล	22	9.8
8. การส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ ขอให้ทางราชการเป็นหลักในการดำเนินการให้เกิดผล อย่างแท้จริง	10	4.5

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด ได้แก่ ความต้องการจะให้โครงการนี้ยืนหยัดอยู่ตลอดไป เพราะเป็นนโยบายที่ดี (ร้อยละ 23.2) รองลงมาได้แก่ ควรปรับปรุงบริการให้ใกล้เคียงกับโรงพยาบาลเอกชน เพื่อจะได้รับบริการที่ดี มีคุณภาพและมาตรฐาน (ร้อยละ 21.4) และควรได้มีโอกาสได้เข้าถึงบริการและได้รับบริการอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกับผู้ที่ได้รับสิทธิ์แบบข้าราชการ (ร้อยละ 20.0) กับทั้งอย่างได้สิทธิ์ในการรักษาได้ทุกโรค ให้ตรงกับที่รัฐบาลประชาสัมพันธ์ไว้ว่า 30 บาท รักษาทุกโรค (ร้อยละ 17.8) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ ความต้องการให้ภาครัฐเข้ามายieldเป็นหลักในการส่งเสริมการออกกำลังกาย (ร้อยละ 4.5)

**ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายและ
ความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กับ
ผลทางการเมือง”**

ในแห่งหลักการ ด้านนโยบายประสบความสำเร็จและประชาชนเกิดความพึงพอใจ จะเกิดผลทางการเมืองที่ดีตามมา คือ ทำให้ประชาชนศรัทธาและเชื่อมั่นในนายกรัฐมนตรีและคณะกรรมการรัฐบาล ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล ประชาชนไว้วางใจรัฐบาล และการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ของรัฐบาล และประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาลถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป

ผลการทดสอบสมมติฐาน “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายและความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กับผลทางการเมือง โดยพบว่ามีความสัมพันธ์กัน” ดังตารางที่ 4.7 และ 4.8

ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กับ ผลทางการเมือง

ผลทางการเมือง	ประสบ	ไม่ประสบ	รวม	χ^2	P
	ความสำเร็จ	ความสำเร็จ	(%)		
	(%)	(%)			
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ นโยบาย				7.980*	0.018
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	8	7	15		
	(53.3)	(46.7)	(100.0)		
เห็นด้วย	167	35	202		
	(82.9)	(17.3)	(100.0)		
เห็นด้วยปานกลาง	5	2	7		
	(71.4)	(28.6)	(100.0)		
ไม่เห็นด้วย	-	-	-		
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-		

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ผลทางการเมือง	ประสบ	ไม่ประสบ	รวม	χ^2	P
	ความสำเร็จ	ความสำเร็จ	(%)		
(%)	(%)				
รวม	180	44	224		
	(80.4)	(19.6)	(100.0)		

* P < .05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า มีความสัมพันธ์กับผลทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายในระดับ เห็นด้วย มีความสัมพันธ์กับผลทางการเมืองที่ประสบความสำเร็จ (ร้อยละ 82.9) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีความสัมพันธ์กับผลทาง การเมืองที่ประสบความสำเร็จ (ร้อยละ 71.4) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า กับ ผลทางการเมือง

ผลทางการเมือง	ประสบ	ไม่ประสบ	รวม	χ^2	P
	ความสำเร็จ	ความสำเร็จ	(%)		
(%)	(%)				
ความพึงพอใจของประชาชนจาก นโยบาย				16.120*	0.001
ความพึงพอใจมากที่สุด	42	7	49		
	(85.7)	(14.3)	(100.0)		
ความพึงพอใจมาก	108	18	126		
	(85.7)	(14.3)	(100.0)		

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ผลทางการเมือง	ประสบ	ไม่ประสบ	รวม (%)	χ^2	P
	ความสำเร็จ (%)	ความสำเร็จ (%)			
ความพึงพอใจปานกลาง	29 (63.0)	17 (37.0)	46 (100.0)		
ความพึงพอใจน้อย	1 (33.3)	2 (66.7)	3 (100.0)		
ความพึงพอใจที่สุด	-	-	-		
รวม	180 (80.4)	44 (19.6)	224 (100.0)		

* P < .05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีความสัมพันธ์กับผลทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนในระดับมากที่สุด และระดับมาก มีความสัมพันธ์กับผลทางการเมือง ที่ประสบความสำเร็จ (ร้อยละ 85.7) รองลงมา ได้แก่ ความพึงพอใจของประชาชนในระดับปานกลาง มีความสัมพันธ์กับผลทางการเมืองที่ประสบความสำเร็จ (ร้อยละ 63.0) ตามลำดับ

ส่วนที่สอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

1.1 ปัจจัยทางด้านปรัชญา

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารทั้ง 12 ท่าน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันทุกท่านในประเด็นสิทธิหลักประกันสุขภาพที่ประชาชนชาวไทยทุกคนควรจะได้รับ โดยรัฐมีหน้าที่จัดให้ภายในโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะรัฐบาลหรือจังหวัดตามทั้งนี้เป็นสิทธิตามเจตนาของรัฐธรรมนูญ เพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีนั่นเอง (ร้อยละ 100) ส่วนความคิดเห็นในประเด็นที่รองลงมา คือ ประชาชนควรมีสิทธิเสนอแนะในการรับบริการสาธารณสุข ทั้งนี้ เพราะชีวิตทุกคนมีค่าเสมอ ก็เป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญอีกด้วย (ร้อยละ 91.7) รวมทั้งความคิดเห็นในการส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการบริการด้านสุขภาพ เกี่ยวกับกลไกการบริหาร – จัดการโครงการ ด้วยนั้นจะเป็นหนทางที่ดี เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในแนวทางการบริการและสิทธิประโยชน์ ลดความขัดแย้ง แต่ก็ต้องมีการกำหนดขอบเขตกันให้ชัดเจน (ร้อยละ 91.7) ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารที่ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ การบริการด้านสุขภาพที่มีมาตรฐาน ณ สถานพยาบาล ที่สะทogeneต่อผู้รับบริการในลักษณะใกล้บ้านใกล้ใจ ซึ่งเป็นสถานพยาบาลที่ผู้รับบริการได้เข้าทะเบียนไว้นั้น จะเป็นสิ่งที่ดี เพราะประชาชนจะได้สะดวกต่อการเดินทาง และได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องได้อีกด้วย (ร้อยละ 66.7)

1.2 ปัจจัยทางด้านบริหาร

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารในด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ผู้บริหารทั้ง 12 ท่าน มีความคิดเห็นเช่นเดียวกันทุกท่านว่า นโยบายนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของประชาชนชาวไทยทุกคน และการบริการดังนี้ต้องมีคุณภาพมาตรฐาน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง และสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชน (ร้อยละ 100) อย่างไรก็ตามแม้ผู้ปฏิบัติงานในโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ตามนโยบายนี้จะมีความตั้งใจและความเข้าใจในหน้าที่และทางวิชาการเท่าใดก็ตาม จากการสัมภาษณ์ก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีด้านการแพทย์มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ตลอดเวลา ผู้ปฏิบัติควรจะได้มีโอกาสเรียนรู้และสามารถได้ทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อประโยชน์สูงสุด ต่อประชาชน (ร้อยละ 100) อย่างไรก็ตามผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่า ลิ๊งที่น่าเป็นกังวลต่อการให้บริการอย่างมีคุณภาพและความเสมอภาคนั้น คือ การที่สถานพยาบาลได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างจำกัด ไม่พอเพียงพอสมกับค่าใช้จ่ายที่เป็นจริงของโครงการ (ร้อยละ 91.7)

ตลอดจนความคิดเห็นต่อความยั่งยืนของโครงการ หากสภาวะหรือเงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เกิดปัญหา ก็จะมีผลกระทบต่อความสำเร็จของนโยบายได้ (ร้อยละ 91.7) สำหรับความคิดเห็นในอันดับรอง ๆ ลงมา ได้แก่ การถ่ายทอดนโยบายโครงการนี้ยังดำเนินการได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพื่อการปรับเปลี่ยนระบบโครงสร้างการบริหาร และการให้บริการที่เป็นไปอย่างรวดเร็วลดเวลา เนื่องจากเป็นโครงการใหม่ ส่งผลต่อความไม่เข้าใจของผู้ปฏิบัติ ทั้งนี้ จากปัญหาของการสื่อสาร ระหว่างองค์การนั้นเอง (ร้อยละ 66.7) และความคิดเห็นที่เสนอไว้น้อยที่สุด คือ ศักยภาพในการบริหารจัดการและการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานต่าง ๆ ในโครงการ 30 นาที รักษาทุกโรค ยังดำเนินการได้ไม่ดีเท่าที่ควร (ร้อยละ 58.3)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพอั่วนหน้า

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารทุกท่านในจำนวน 12 ท่าน ได้มีความคิดเห็นตรงกันว่า ประชาชนจะเกิดความพึงพอใจ จากการที่ทุกคนได้มีหลักประกันสุขภาพ และความพึงพอใจจากการที่รัฐเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายการรักษาพยาบาลให้โดยไม่ต้องวิตกกังวล ตลอดจนได้รับการบริการที่เหมาะสม สามารถเข้าถึงบริการได้ตลอดเวลา (ร้อยละ 100) นอกจากนี้ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ประชาชนพึงพอใจอันดับรองลงมา หากให้โอกาสประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในบริการสุขภาพ เพื่อได้เข้ามารับรู้ปัญหาในรูปของคณะกรรมการ เพื่อสะท้อนความต้องการ และมีส่วนร่วมในการช่วยแก้ปัญหาด้วย (ร้อยละ 91.7) สำหรับความพึงพอใจของประชาชนในด้านความเสนอภาคเท่าเทียมกันในการเข้าถึงและรับบริการนั้น ความเป็นไปได้ขึ้นกับปัจจัยด้านงบประมาณ และด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่สถานพยาบาลนั้น ได้รับการจัดสรรอย่างเหมาะสม (ร้อยละ 83.3) ส่วนประเด็นการบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และจะทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสถานพยาบาล อย่างต่อเนื่อง ภาระงานต้องมีความเหมาะสมกับจำนวนบุคลากรและความเพียงพอของงบประมาณ (ร้อยละ 66.7)

ตอนที่ 3 ผลทางการเมือง

จากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารทั้ง 12 ท่าน ส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไว้ว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าจะประสบความสำเร็จ (ร้อยละ 75.0)

สำหรับกรณีที่คิดว่านโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าประสบความสำเร็จ ก็จะส่งต่อผลทางการเมือง ดังต่อไปนี้

3.1 ความคิดเห็น “ทำให้ประชาชนครัวเรือนและเชื้อมั่นในนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐบาล”

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร “เห็นด้วย” (ร้อยละ 41.7) รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง (ร้อยละ 33.3) และ “ไม่เห็นด้วย” (ร้อยละ 16.7) ส่วนความคิดเห็นที่น้อยที่สุดคือ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” (ร้อยละ 8.3)

3.2 ความคิดเห็น “ทำให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล”

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร “เห็นด้วย” (ร้อยละ 41.7) รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง (ร้อยละ 33.3) และ “ไม่เห็นด้วย” (ร้อยละ 16.7) ส่วนความคิดเห็นที่น้อยที่สุดคือ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” (ร้อยละ 8.3)

3.3 ความคิดเห็น “ทำให้ประชาชนไว้วางใจรัฐบาลและการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ของรัฐบาล”

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร “เห็นด้วย” (ร้อยละ 41.7) รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง (ร้อยละ 25.0) และ “ไม่เห็นด้วย” (ร้อยละ 25.0) ส่วนความคิดเห็นที่น้อยที่สุดคือ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” (ร้อยละ 8.3)

3.4 ความคิดเห็น “ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาล ถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป”

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร “เห็นด้วยปานกลาง” (ร้อยละ 33.3) รองลงมาคือ “เห็นด้วย” (ร้อยละ 25.0) และ “ไม่เห็นด้วย” (ร้อยละ 25.0) ส่วนความคิดเห็นที่น้อยที่สุดคือ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” (ร้อยละ 8.3) และ “ไม่ตوب” (ร้อยละ 8.3)

ดังนี้ กรณีที่คิดว่านโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าประสบความสำเร็จ และจะส่งต่อ “ผลทางการเมือง” พนวณ กลุ่มผู้บริหาร “เห็นด้วย” ในความคิดเห็น “ทำให้ประชาชนครัวเรือนและเชื้อมั่นในนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล ทำให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล และทำให้ประชาชนไว้วางใจรัฐบาลและการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ของรัฐบาล (ร้อยละ 41.7) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ “เห็นด้วยในระดับปานกลาง” ได้แก่ ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาลถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป (ร้อยละ 33.3)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารเกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า

4.1 ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหารทั้ง 12 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับนโยบายหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า ในประเด็นที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพมาตรฐานและความเสมอภาคของผู้รับบริการถึง 3 ประเด็น ประเด็นแรกซึ่งมีความสำคัญสูงสุดคือ การจัดสรรงบประมาณ ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายที่เป็นจริงของโครงการ รัฐควรจะเร่งรัดต่อการแก้ไขปัญหานี้ โดยเริ่บด่วน (ร้อยละ 83.3) ประเด็นที่สอง รัฐต้องจัดสรรงบคลากรทางการแพทย์ให้เหมาะสมกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นมาก (ร้อยละ 50.0) ส่วนประเด็นที่สาม บุคลากรทางการแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแพทย์ขาดวัณกำลังใจในการปฏิบัติงานในปัจจุบัน จากปริมาณผู้ใช้บริการเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมาก เป็นภาระและเสี่ยงต่อการถูกฟ้องร้อง และเสี่ยงต่อการติดโรค (ร้อยละ 33.3)

สำหรับข้อเสนอแนะในประเด็นที่มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ รัฐควรปรับปรุงวิธีการให้ผู้รับบริการที่อยู่ในฐานะมีรายได้พิชัยเหลือตนเอง ได้ ควรมีการร่วมจ่ายค่ารักษาพยาบาลอย่างเหมาะสม เพื่อลดภาระงบประมาณของรัฐที่มีอยู่อย่างจำกัด (ร้อยละ 25.0) การให้โอกาสประชาชนได้มีโอกาสเดินทางสถานพยาบาลได้ เพื่ออำนวยความสะดวก สะดวก (ร้อยละ 16.7) และประเด็นสุดท้ายคือ การเร่งรัดในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้เข้าใจถึงสิทธิในการเข้าถึงบริการ (ร้อยละ 16.7)

4.2 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

- 1) ความยืดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ยังคงอยู่ในความสำนึกรักของบุคลากรทางการแพทย์เป็นส่วนใหญ่
- 2) สถานภาพทางเศรษฐกิจกับสังคมปัจจุบัน บุคลากรเป็นมนุษย์ปุ่นชน หากมีหน่วยงานอื่นที่สามารถสนับสนุนความต้องการของเขาได้ ก็ทำให้เกิดการเปลี่ยนงาน
- 3) ภาระงานที่เพิ่มขึ้นมาก กับความจำเจ และโอกาสเสี่ยงต่อการถูกฟ้องร้อง ต่อผลกระทบต่อวัณกำลังใจของบุคลากรเป็นอย่างมาก
- 4) การรักษาพยาบาลในปัจจุบัน รัฐพยายามประชาสัมพันธ์นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ทำให้ความคาดหวังของประชาชนในการรับบริการยิ่งสูงขึ้นไป และรัฐอาจมองข้ามไปในเรื่องความพึงพอใจของผู้ให้บริการ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ได้
- 5) ความก้าวหน้าในการศึกษาต่อเนื่อง บุคลากรทางการแพทย์โดยเฉพาะแพทย์ จะต้องมีความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง โครงการ 30 นาท รักษาทุกโรค ส่งผลกระทบต่อการให้โอกาสแพทย์ได้ไปศึกษาต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (30 นาท รักษากลุ่มโรค) กับ ผลกระทบการเมือง ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
- 1.1.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชน จากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
- 1.1.3 เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของนโยบาย และความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กับ ผลกระทบการเมือง

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ใน 4 ภูมิภาคของประเทศไทย คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ภูมิภาคละ 1 จังหวัด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่ไว้ใจที่ได้รับบัตรทอง และเคยใช้บริการ ณ โรงพยาบาลของรัฐ และผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าใน 4 จังหวัด รวมจำนวน 252 คน

1.2.2 เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและสัมภาษณ์ ชนิดปลายเปิดและปลายปิด

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม พนวณ วิเคราะห์แบบสอบถามกลับมา 236 คน คิดเป็นร้อยละ 93.65

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และไคสแควร์

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ข้อมูลทางสังคมเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างประชาชน

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือมากที่สุด และส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีสถานภาพสมรส และมีอายุระหว่าง 18 – 30 ปี มากที่สุด มีระดับการศึกษาในระดับ ประถมศึกษาและต่ำกว่า การประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด และมี รายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,000 – 5,000 บาท มากที่สุด จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ คือ 1 – 5 คน ครอบครัวที่มีสมาชิกได้รับบัตรทองส่วนใหญ่ คือ 1 – 5 คน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ ได้รับบัตรทองและเคยไปใช้บริการส่วนใหญ่ คือ 1 – 5 คน

1.3.2 ผลการวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

1) กลุ่มตัวอย่าง “ประชาชน”

(1) ปัจจัยทางด้านปรัชญา พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็น ต่อทุกปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า เรื่องที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ประชาชนมี สิทธิ์ได้รับบริการด้านสุขภาพโดยไม่มีอุปสรรค แม้จะเกิดค่าใช้จ่ายมากหรือน้อยก็ตาม การบริการด้าน สุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐานต้องไม่ใช้บริการชั้นสองที่มีคุณภาพดี และควรมีระบบบริการทุกช่องทาง บริหารจัดการโดยชุมชนเอง เพื่อทำหน้าที่ใกล้เคลียร์และดำเนินการเรียกร้องความเป็นธรรมแก่ทั้งฝ่าย ผู้ให้และผู้รับบริการ ได้ดี

2) กลุ่มตัวอย่าง “ผู้นำริหาร”

(1) ปัจจัยทางด้านปรัชญา พบร้า กลุ่มตัวอย่างให้ข้อคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนชาวไทยทุกคนควรได้รับสิทธิหลักประกันสุขภาพโดยรัฐจัดให้ รองลงมา ได้แก่ ประชาชนมีสิทธิ์เสนอแนะในการรับบริการสาธารณสุข และการส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วม ในบริการด้านสุขภาพ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อคิดเห็นน้อยที่สุด คือ การบริการด้านสุขภาพที่มี มาตรฐานใกล้บ้านใกล้ใจ

(2) ปัจจัยทางด้านบริหาร พบร้า กลุ่มตัวอย่างให้ข้อคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ การกำหนดนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ที่มีความชัดเจนในวัตถุประสงค์และ เป้าหมาย และควรมีการปรับปรุง และพัฒนาการของผู้ปฏิบัติ เพื่อความตั้งใจและความเข้าใจของ ผู้ปฏิบัติ ส่วนข้อคิดเห็นรองลงมา คือ การจัดสรรงบประมาณยังไม่เหมาะสมกับค่าใช้จ่ายจริงของ โครงการ และสภาพแวดล้อม แนวทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม มีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อคิดเห็นน้อยที่สุด คือ หน่วยงานต่างๆ ของโครงการ ยังมีศักยภาพที่ไม่ดีพอในการบริหารจัดการและการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.3.3 ผลการวิจัยความพึงพอใจของประชาชน ต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

1) กลุ่มตัวอย่าง “ประชาชน”

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า เรื่องที่มีความพึงพอใจมากได้แก่ เรื่องสถานพยาบาลต้องมีงบประมาณเพียงพอ รองลงมาได้แก่ การจัดความวิตกกังวลต่อภาระการจ่ายเงิน แม้จะเจ็บป่วยด้วยโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง และการสร้างโอกาสให้แก่ประชาชน ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ได้แก่ การได้รับบริการอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานที่ดี

2) กลุ่มตัวอย่าง “ผู้บริหาร”

พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ข้อคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ความพึงพอใจที่ประชาชนได้มีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รองลงมาได้แก่ ความพึงพอใจที่เกิดจากการส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการบริการด้านสาธารณสุข และกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อคิดเห็นน้อยที่สุด คือ การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน

1.3.4 ผลสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กับ ผลกระทบการเมือง

1) กลุ่มตัวอย่าง “ประชาชน”

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าจะประสบความสำเร็จ ร้อยละ 80.4

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งผลกระทบการเมือง กรณีคิดว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ามีความสำเร็จ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ “เห็นด้วย” ในแทบทุกคน โดยนัยนี้ประสบความสำเร็จจะทำให้ประชาชนครัวเรือนและเชื้อชาติในนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล และทำให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล ส่วนกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ด้านนโยบายนี้สำเร็จ จะทำให้ประชาชนไว้วางใจรัฐบาลและการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ของรัฐบาล และประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาลถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป

2) กลุ่มตัวอย่าง “ผู้บริหาร”

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าจะประสบความสำเร็จ ร้อยละ 75.0

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลทางการเมือง กรณีคิดว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ามีความสำเร็จ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ “เห็นด้วย” ในเบื้องต้น นโยบายนี้ประสบความสำเร็จ จะทำให้ประชาชนศรัทธาและเชื่อมั่นในนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล และทำให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล และทำให้ประชาชนไว้วางใจรัฐบาลและการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ของรัฐบาล กลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยในระดับปานกลาง ได้แก่ ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาลถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป

1.3.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายและความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีความสัมพันธ์กับ ผลทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายกับผลทางการเมือง อยู่ในระดับเห็นด้วยเป็นส่วนมาก และรองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ส่วนความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ากับผลทางการเมือง อยู่ในระดับความพึงพอใจมากเป็นส่วนมาก และรองลงมาอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง มีความสัมพันธ์กับผลทางการเมืองที่ประสบความสำเร็จ

1.3.6 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

1) กลุ่มตัวอย่าง “ประชาชน”

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด ได้แก่ ความต้องการที่จะให้โครงการนี้ยืนหยัดอยู่ตลอดไป เพราะเป็นนโยบายที่ดี รองลงมาได้แก่ ควรปรับปรุงบริการให้ใกล้เคียงกับโรงพยาบาลเอกชน เพื่อจะได้รับบริการที่ดี มีคุณภาพและมาตรฐาน และควรได้มีโอกาสได้เข้าถึงบริการและได้รับบริการอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกับผู้ที่ได้รับสิทธิแบบข้าราชการ กันทั้งหมด ได้สิทธิในการรักษาได้ทุกโรค ให้ตรงกับที่รัฐบาลประชาชนสัมพันธ์ไว้ว่า 30 บาท รักษาทุกโรค ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ ความต้องการให้ภาครัฐเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการออกกำลังกาย

2) กลุ่มตัวอย่าง “ผู้บริหาร”

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณให้แก่โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ควรจัดให้เหมาะสม และเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายจริง ของโครงการ รองลงมาได้แก่ การจัดสรรงบคลากรทางการแพทย์ในหลายพื้นที่ยังไม่เหมาะสมและพอดีกับปริมาณงาน บุคลากรทางการแพทย์ขาดช่วงกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ และกลุ่มตัวอย่าง

ที่ให้ข้อเสนอแนะน้อยที่สุด ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพในการออกกำลังกายของประชาชน ภาครัฐจะต้องเข้ามาช่วยเร่งรัดให้บังเกิดผลที่เป็นจริง

2. อภิปรายผล

จากการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า (30 นาท รักษากุโกรค) กับ ผลทางการเมือง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า

ดังได้กล่าวไว้แล้วว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้าไปปฏิบัติ ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางด้านปรัชญา และปัจจัยทางด้านบริหารนั้น พนว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชน และกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร ทั้งสองกลุ่มนี้มีความคิดเห็น สอดคล้องกันทุกประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิที่ประชาชน ไทยทุกคน ได้มีหลักประกันสุขภาพ อย่างด้านหน้า มีสิทธิเสมอ กันในการเข้าถึงและได้รับบริการอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจน ความคิดเห็นต่อการเข้ามีส่วนร่วมของภาคประชาชน ใน การบริหารงานด้านสุขภาพ ก็จะบังเกิด ประโยชน์ต่อทั้งฝ่ายผู้ให้บริการ และผู้รับบริการอีกด้วย การที่ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้ง 2 เป็น เช่นนั้น เป็นไปตามกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์นโยบายด้านการสาธารณสุขของ เอลленชวิก (Ellencweig) ซึ่งได้สร้างรูปแบบน hakon ของระบบการให้บริการสุขภาพ หรือระบบบริหารจัดการสุขภาพ เพื่อแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายด้านการสาธารณสุข (อิสระ สุวรรณ์บด 2546: 8) โดยอธิบายว่า การให้บริการสุขภาพมีลักษณะเป็นระบบ มีความสัมพันธ์ และ ต้องพึ่งพิงระบบอื่น ๆ ดังนั้นรูปแบบ โครงสร้าง และกระบวนการของระบบการให้บริการสุขภาพ ในแต่ละประเทศจึงแตกต่างกันตามความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ และเหตุผลทางเศรษฐกิจ และ การเมือง ขณะเดียวกันผลผลิตและผลลัพธ์จากการให้บริการก็มีความแตกต่างกันทั้งด้าน ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความเท่าเทียมกัน ความสามารถในการเข้าถึง และคุณภาพในการให้บริการ ตลอดจนสถานะสุขภาพที่พึงประสงค์

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้ง 2 ที่พนว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ได้แก่ ประชาชน ไทยทุกคน ได้มีสิทธิในหลักประกันสุขภาพอย่างด้านหน้า มีสิทธิเสมอ กันในการเข้าถึงบริการ และได้รับบริการอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจน การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารงานด้านสุขภาพนั้น มีความสอดคล้องกับแนวคิด ของ Ellencweig ที่แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายด้านการสาธารณสุข ซึ่ง

กำหนดเป้าหมายปัจจัยส่งออก คือ การที่ประชาชนมีสุขภาพดีด้วยน้ำ มีความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการ การได้รับบริการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และตรงกับความต้องการของประชาชน

แนวคิดดังกล่าวในเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้วยน้ำ สอดคล้องกับ ศุภสิทธิ์ พรวานaru โพธิ (2545: 8) ที่สรุปว่า หลักประกันสุขภาพด้วยน้ำ หมายถึง สิทธิของประชาชนชาวไทยทุกคนที่จะได้รับบริการสุขภาพที่มีมาตรฐาน อย่างเสมอหน้า ด้วยเกียรติและศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับ วิโรจน์ ณ ระนอง อัญชนา ณ ระนอง และศรษษย์ เตรียมวรกุล (2546: 22) ที่สรุปว่า หลักประกันสุขภาพด้วยน้ำ เป็นการจัดบริการที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคน ไม่ใช่การสงเคราะห์ เป็นบริการด้านรักษาและเสริมสร้างสุขภาพที่มีคุณภาพ ไม่ใช่บริการชั้นสองที่มีคุณภาพดี และสอดคล้องกับ จิราพร ลี้มปานานห์ และคณะ (2547: 45) ที่สรุปว่า ภาคประชาชนมีความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการบริการด้านสุขภาพเกี่ยวกับการมีระบบการร้องทุกข์โดยภาคประชาชน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพิทักษ์สิทธิของประชาชน เกิดความเป็นธรรมทั้งฝ่ายผู้ให้และผู้รับบริการ

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้ง 2 เกี่ยวกับกระบวนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้วยน้ำ ในปัจจัยสำคัญ ได้แก่ 1) ทรัพยากรของนโยบาย จากความจำถัดของงบประมาณจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานการรักษาพยาบาล และความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการ 2) การสื่อสารระหว่างองค์กรที่ไม่ดีพอ ส่งผลต่อการถ่ายทอดนโยบายจากส่วนกลางไปยังหน่วยปฏิบัติ 3) สภาพหรือเงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม จะมีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย การที่ผลการวิเคราะห์เป็นเช่นนี้ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดทฤษฎีของ D. Van Meter และ C. Van Horn (จุฬาฯ หนนิพนิช 2546: 2 – 38) โดยเฉพาะในประเด็นปัจจัย 1) ทรัพยากรของนโยบาย ที่จะต้องมีงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสมกับค่าใช้จ่ายของโครงการ 2) การสื่อสารระหว่างองค์กรเพื่อให้ผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจในนโยบาย และ 3) สภาพหรือเงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จ หากผู้กำหนดนโยบายได้ให้ความสำคัญต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพด้วยน้ำ

แนวคิดดังกล่าวในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้วยน้ำ จากการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยเฉพาะปัจจัย 1) ทรัพยากรของนโยบายสอดคล้องกับ ศิริเพ็ญ ศุภกาญจนกันติ และคณะ (2546: 1) ที่สรุปว่า โครงการหลักประกันสุขภาพด้วยน้ำ อาจจะมีคุณภาพในการรักษาต่ำกว่าระบบเดิม อันเนื่องมาจากการขาดแคลนในด้านงบประมาณ 2) การสื่อสารระหว่างองค์กร สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ (2546) ได้เสนอความเห็นไว้ว่า แนวทางการดำเนินโครงการตามนโยบายนี้ยังไม่มีความชัดเจน ตลอดจนระบุข้อหักเกณฑ์ในการปฏิบัติมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้เกิดการสื่อสารระหว่างองค์กรไม่คืบพอก และ 3) สถานะหรือเงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม สอดคล้องกับ วิโรจน์ ณ ระนอง อัญชนา ณ ระนอง และศรชัย เตรียมวรกุล (2546: 184) ที่ได้เสนอความเห็นว่า โครงการตามนโยบายนี้เป็นผลจากที่ฝ่ายการเมืองพยายามผลักดันอย่างเต็มที่

2.2 ผลการวิจัยความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพล้วนหน้า

พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร ทั้งสองกลุ่มนี้มีความคิดเห็น สอดคล้องตรงกันทุกประเด็นในความพึงพอใจของประชาชนที่เกิดจากผลในการนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติ ทั้งนี้จะเห็นได้อย่างชัดเจนในกรณีที่เมื่อประชาชนเข้ารับบริการด้านสุขภาพ ประชาชนจะไม่ต้องมีความกังวลใด ๆ เลย แม้จะเป็นการป่วยเจ็บที่มีค่าใช้จ่ายสูงเพียงใด รัฐจะเป็นผู้รับผิดชอบ เองทั้งสิ้น ตลอดจนการมีสิทธิเสนอ กันในการเข้ารับบริการ แต่ก็มีสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในด้านการที่ สถานพยาบาลต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและเหมาะสม และความมีการกระจาย บุคลากร ให้มีสัดส่วนที่เพียงพอ กับปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้น มิฉะนั้นอาจจะส่งผลกระทบถึงคุณภาพ บริการ และการให้สิทธิเสนอ กันได้ การที่ผลการวิจัยความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบาย หลักประกันสุขภาพล้วนหน้าเป็นเช่นนี้ เป็นไปตามกรอบแนวคิดหรือตัวแบบทางด้านการจัดการ ของ Walter Williams (จุนพล หนุมพานิช 2546: 2 – 46) ซึ่งตัวแบบนี้ให้ความสนใจไปที่ สมรรถนะขององค์การ เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติย่อมขึ้นอยู่กับ องค์การที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้ สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด ในแง่ดังกล่าว นโยบาย / โครงการ ที่จะประสบความสำเร็จได้ จึงจำเป็นจะต้องอาศัยโครงสร้างขององค์การที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์การจะต้องมีความรู้ ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและเทคนิคอย่างเพียงพอ นอกจากนี้องค์การยังจะต้องมีการ วางแผนการเตรียมการหรือมีความพร้อมเป็นอย่างดีทั้งทางด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ และงบประมาณ ตัวแบบนี้มีความเชื่อว่า สมรรถนะขององค์การที่ประกอบด้วยโครงสร้าง บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ มีผลต่อการนำนโยบายไปสู่การ ปฏิบัติที่สัมฤทธิผล

จากตัวแบบทางด้านการจัดการของ Walter Williams ที่แสดงให้เห็นถึงความ พึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพล้วนหน้า สอดคล้องกับผลการศึกษากลุ่ม ตัวอย่างประชาชนและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร ที่เห็นว่า การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่ประสบผล หรือความพึงพอใจนั้นย่อมขึ้นกับปัจจัยทุกปัจจัยดังกล่าว และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่การดำเนินถึงอย่าง

มาก คือ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณที่ยังไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายที่เป็นจริงของโครงการ และปัญหาการกระจายบุคลากรไปยังสถานพยาบาลที่เป็นอยู่ยังไม่มีความเหมาะสมกับปริมาณงาน

แนวคิดดังกล่าวในเรื่องความพึงพอใจของประชาชนค่อนโยนัยหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า สอดคล้องกับ ศิริเพ็ญ ศุภกาญจนกันติ และคณะ (2546: 94) ที่ได้เสนอว่า ประชาชนผู้รับบริการด้านสุขภาพต่างพึงพอใจกับคุณภาพการรักษาของโครงการ 30 นาท รักษายุกโรค แต่ถ้ามีความจำกัดในงบประมาณก็อาจจะมีผลต่อคุณภาพบริการลดลง ได้ นอกจากนั้น แนวคิดซึ่งสอดคล้องกับ จิราพร ลี้มปานานนท์ และคณะ (2547: 141) ที่กล่าวว่าประชาชนนี้ หลักประกันและได้รับบริการภายใต้ระบบเพิ่มขึ้น แม้จะเป็นกรณีป่วยที่เป็นโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง ถ้าไม่มีโครงการ 30 นาท รักษาทุกโรค ก็จะต้องเสื่อมเนื้อประคตัว ส่งผลต่อความพึงพอใจของประชาชนอย่างมาก และ จิราพร ลี้มปานานนท์ และคณะ (2547: 150) มีความเห็นสอดคล้องอีกว่า การกระจายของสถานพยาบาลและบุคลากรให้มีความสมดุลกับจำนวนประชากร มีความสำคัญในหลักการของการประกันสุขภาพในการเกิดคุณภาพบริการและความพึงพอใจของประชาชน

2.3 ผลกระทบความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และความพึงพอใจของประชาชนค่อนโยนัยหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีความสัมพันธ์กับ ผลทางการเมือง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร มีความคิดเห็นที่ตรงกันทุกประการ ซึ่งส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าประสบความสำเร็จ ซึ่งผลของความสำเร็จของนโยบายดังกล่าวทำให้ประชาชน (และผู้บริหาร) เกิดความพึงพอใจที่นำมาสู่ผลทางการเมืองตามมาในแต่ละปี ที่เป็นเช่นนั้นเป็นไปตาม 1) ทฤษฎีตัวแบบระบบของ Ira Sharkansky (จุนพล หนินพานิช 2546: 2 – 14) ซึ่งเป็นตัวแบบทางการบริหาร โดยตัวแบบระบบของ Ira Sharkansky ได้อธิบายให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายด้านสาธารณสุข จะต้องเกิดจากระบบบริหารที่มีเสถียรภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินการที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ข้อเรียกร้อง ตลอดจนการที่สามารถจัดสรรทรัพยากรที่ครบสมบูรณ์อีกด้วย 2) ความพึงพอใจของประชาชน (และผู้บริหาร) ที่นำมาสู่ผลทางการเมืองยังเป็นไปตามทฤษฎีการเลือกของสังคม (สุชาดา ตั้งทางธรรม 2545: 170) ที่ได้สรุปว่า ผู้ออกเสียงเลือกตั้งจะลงคะแนนให้กับพรรคการเมืองที่ตนพอใจมากที่สุด โดยเปรียบเทียบต้นทุนและผลประโยชน์ที่จะได้รับ แนวคิดของทฤษฎีการเลือกของสังคมที่แสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยทั่วไปแล้ว จะขึ้นอยู่กับ

ผลประโยชน์ที่ขาดความต้องการได้รับเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย รวมทั้งความเป็นไปได้ที่การนำไปใช้สิทธินี้ จะช่วยให้ได้รับประโยชน์ที่คาดหวังไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาลุ่มตัวอย่างประชาชนและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารที่ให้ความคิดเห็นว่า ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาลถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป ซึ่งเป็นผลทางการเมืองที่เกิดจากความสำเร็จของนโยบายและความพึงพอใจของประชาชน และ 3) แนวคิด การใช้แนวทางการตัดสินใจการศึกษาการเมือง (ปรัชญา เวสารัชช 2545: 287) ได้อธิบายว่า ความสำคัญของการตัดสินใจทางการเมืองนั้น ผู้ที่มีบทบาทรับผิดชอบในการตัดสินใจต้องมีเป้าหมายที่ตนต้องการบรรลุ หรือมีค่านิยมและการตกลงใจที่จะเลือกทางใดทางหนึ่งนั้น ตัดสินใจจะเลือกหนทางที่คิดว่าดีที่สุด โดยคำนึงถึงผลได้ผลเสียเป็นหลัก แนวคิด การใช้แนวทางการตัดสินใจในการศึกษาการเมืองนี้ มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาลุ่มตัวอย่างประชาชนและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร ที่มีความคิดเห็นตรงกันว่า ผลทางการเมืองที่เกิดจากความสำเร็จของนโยบายและความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า นั้น ประชาชนจะเกิดความศรัทธาและเชื่อมั่นในนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล ประชาชนจะสนับสนุนการดำเนินการทางการเมืองและนโยบายรัฐบาล ประชาชนเกิดความไว้วางใจ และการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ของรัฐบาล รวมทั้งประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาลถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวที่ว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประสบความสำเร็จ ซึ่งผลของความสำเร็จของนโยบายนี้ทำให้ประชาชน (และผู้บริหาร) เกิดความพึงพอใจและนำมาสู่ผลทางการเมืองตามมานั้น สอดคล้องกับ แกนทอง อินทรัตน์ (2545: 234) ที่สรุปว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าจะประสบผลสำเร็จ เพราะได้มีการนำนโยบายนี้มาดำเนินการภายใต้โครงการ 30 นาท รักษายุทธศาสตร์ โดยยึดหลักการดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช 2540 เนื่องจากนโยบายนี้ถูกนำมาใช้เป็นกลยุทธ์ทางการเมือง และผู้นำประเทศมีปณิธานอย่างแรงกล้าในการผลักดันอย่างเต็มที่ และในประเด็นที่ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาลถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไปนั้น สอดคล้องกับ พรศักดิ์ ผ่องเผ้า (2528: 761) ที่กล่าวสรุปผลการวิจัยพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งว่า ผู้ลงคะแนนเสียงส่วนมากมีทัศนคติที่คิดต่อนโยบายด้านต่าง ๆ ของรัฐบาล แต่ทัศนคติดังกล่าวไม่มีผลทำให้แบบแผนพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแตกต่างกันมากนัก

2.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายและความพึงพอใจของประชาชน ต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีความสัมพันธ์กับผลทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ความสำเร็จของนโยบายกับผลทางการเมืองอยู่ในระดับเห็นด้วยเป็นส่วนมาก และรองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ส่วนความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ากับผลทางการเมือง อยู่ในระดับความพึงพอใจมากเป็นส่วนมาก และรองลงมาอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง มีความสัมพันธ์กับผลทางการเมืองที่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐานดังกล่าวนี้เป็นไปตามกรอบแนวคิด ตัวแบบทฤษฎีระบบของ David Easton (จุมพล หนินพานิช 2527: 605) ที่เสนอว่า นโยบายสาธารณะเกิดขึ้นมาจาก การตอบสนองของการมีระบบการเมืองที่มีต่อสภาพแวดล้อม โดยทั่วไปมีระบบได้รับปัจจัยนำเข้าก็จะแปรรูปให้เป็นปัจจัยนำออกหรือนโยบาย ปัจจัยนำเข้าได้แก่ข้อเรียกร้อง เมื่อสามารถของ สังคมต้องการให้มีการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าที่มีอยู่อย่างจำกัด และปัจจัยนำเข้าอีกส่วนคือ การสนับสนุน ซึ่งหมายถึง ความเชื่อนั้น ความรัก ความศรัทธา ที่บุคคลมีต่อระบบการเมือง โดย พวกเขาจะเชื่อฟังกฎหมายและปฏิบัติตามนโยบาย และเมื่อระบบการเมืองแปรรูปปัจจัยนำเข้าให้อยู่ ในรูปของนโยบายหรือปัจจัยนำออก ก็มักก่อให้เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของระบบและต่อ สภาพแวดล้อม ทั้งในด้านที่เพิ่มหรือลดความสมดุลให้กับการปฏิบัติหน้าที่ของระบบ ซึ่งในที่นี้ ปัจจัยนำออก ก็จะหมายถึง ผลผลิตหรือผลต่อความสำเร็จของนโยบายและความพึงพอใจของ ประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ต่อไปนั้นคือ ผลทาง การเมืองนั้นเอง

นอกจากนี้ผลการทดสอบสมมติฐานนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แกรม หอง อินทรัตน์ (2545: 233) ได้กล่าวไว้ว่า นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 บาท รักษา ทุกโรคนี้ เป็นยุทธศาสตร์ทางการเมืองเพื่อต้องการเสียงสนับสนุนจากประชาชน และเป็นนโยบายที่ เป็นเสมือนสัญญาผู้มีที่รัฐบาลมีให้กับประชาชน การวางแผนยุทธศาสตร์นี้เป็นวิธีการหนึ่งในการ บริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการให้ประสบความสำเร็จ

2.5 ผลของการศึกษาข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

2.5.1 กลุ่มตัวอย่างประชาชน

ได้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด ได้แก่ ความต้องการจะให้โครงการนี้มีความ ยั่งยืนตลอดไป เพราะเห็นว่าเป็นนโยบายที่ดีที่ประชาชนได้มีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รองลงมา ต้องการที่จะให้สถานพยาบาลของรัฐ ได้มีการปรับปรุงให้มีความสะดวกสบาย เช่นเดียวกับโรงพยาบาลเอกชน เพื่อจะได้รับบริการที่ดีมีคุณภาพมาตรฐาน และควรได้มีโอกาส ได้รับบริการอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกับผู้ที่ได้รับสิทธิแบบข้าราชการ กับทั้งประธานาธิบดี

ได้รับสิทธิในการรักษาโรคได้ทุกโรค ให้ตรงกับที่รัฐประชานั้นพันธ์ไว้ว่า 30 นาที รักษาทุกโรค และส่วนที่กลุ่มตัวอย่างให้ข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ ความต้องการที่ให้ภาครัฐเข้ามารื้อฟื้นหลักในการส่งเสริมการออกกำลังกาย

ผลการศึกษาในความต้องการที่จะให้โครงการนี้มีความยั่งยืนตลอดไปนั้น สอดคล้องกับ สำนักงานโครงการปฏิรูประบบบริการสาธารณสุข (2545: 10) ที่ได้กล่าวว่า ระบบหลักประกันสุขภาพด้านหน้า จะต้องเป็นระบบที่มีความยั่งยืนใน 3 ด้าน คือ ความยั่งยืนทางนโยบาย ความยั่งยืนทางการเงิน และความยั่งยืนทางสถาบัน / องค์กร และสอดคล้องกับ วิโรจน์ ณ ระนอง อัญชนา ณ ระนอง และศรษษย เตรียมวรกุล (2546: 220) ที่สรุปว่า ภายใต้หลักการบริการอย่างเสมอภาค ควรหาทางปรับสิทธิประโยชน์ด้านการรักษาพยาบาลของโครงการประกันสุขภาพ ทั้งสามโครงการให้เข้ามาใกล้กันที่สุด ตลอดจนสอดคล้องกับ ศิริเพ็ญ ศุภกาญจนกันติ และคณะ (2546: ๖) ที่กล่าวว่า โครงการ 30 นาที รักษาทุกโรค จะมีคุณภาพดีและรักษาได้ทุกโรค นั้นต้องปรับปรุงด้านบริหารจัดการการคลังของโครงการหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ให้สิทธิประชาชนในการเลือกสถานพยาบาลได้ ตลอดจนสถานพยาบาลจะต้องได้รับงบประมาณที่พอเพียงกับค่าใช้จ่ายจริง และสอดคล้องกับเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขที่เน้นการ “สร้าง” สุขภาพมากกว่าการ “ซ่อน” สุขภาพ โดยถือว่า “สุขภาพ” เป็นเรื่องของประชาชนทุกคนและเพื่อประชาชนทุกคน ที่จะต้องพึงพาตนเองในการสร้างสุขภาพด้วยการออกกำลังกายเป็นประจำ

2.5.2 กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร

ได้ให้ข้อเสนอแนะที่ตรงกันมากที่สุด คือ การจัดสรรงบประมาณที่รัฐ จัดสรรมาไม่เป็นการเพียงพอ กับค่าใช้จ่ายโดยรวมของโครงการ รองลงมาคือ การกระจายบุคลากร ไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การขาดวัสดุกำลังใจของบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งแพทย์ ซึ่งมีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกฟ้องร้องจากผู้รับบริการ และค่าตอบแทนที่ได้รับยังไม่น่าจะเหมาะสมกับความรับผิดชอบ และกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อเสนอแนะน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชน

ผลการศึกษาในด้านการจัดสรรงบประมาณของรัฐ ไม่เพียงพอ กับค่าใช้จ่าย โดยรวมของโครงการ มีความสอดคล้องของ ศิริเพ็ญ ศุภกาญจนกันติ และคณะ (2546: ๖) ที่ได้สรุปไว้ว่า รัฐ ไม่สามารถจะสนับสนุนโครงการนี้ได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากงบประมาณที่ใช้เพื่อโครงการนี้ไม่เพียงพอ กับค่าใช้จ่ายของระบบโดยรวม และในด้านการกระจายบุคลากรไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ยังไม่เหมาะสมกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ จิราพร ลิ้มปานานนท์ และคณะ (2547: 150) ที่ได้พบว่า การกระจายของสถานพยาบาลและบุคลากรยังไม่สมดุลกับจำนวนประชากร จึงต้องการให้มีการสนับสนุนอย่างจริงจังจากทุกภาคส่วน เพื่อความสำเร็จของ

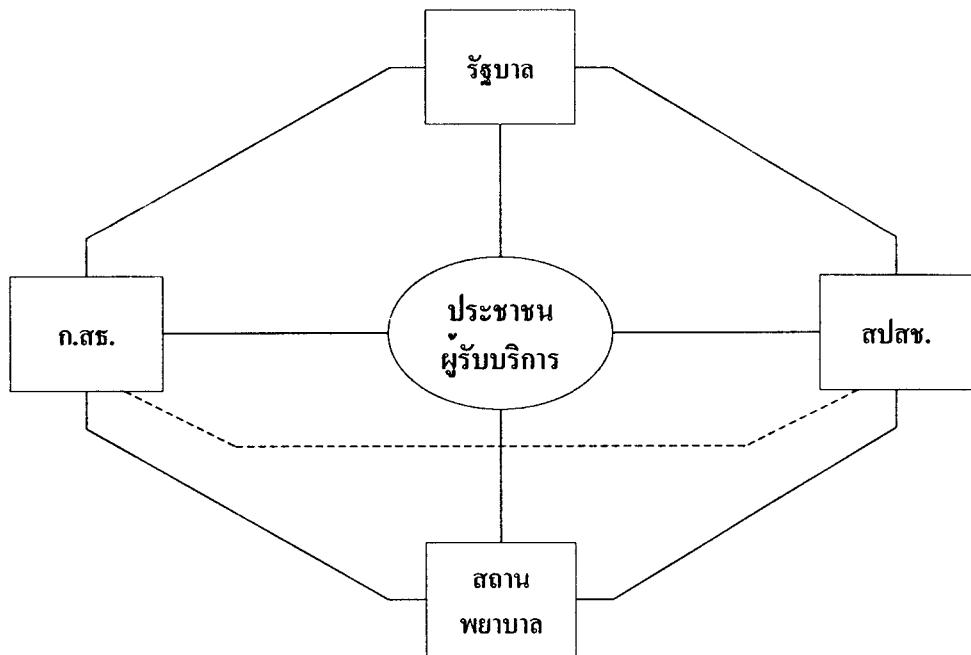
โครงการและความพึงพอใจของประชาชน สำหรับประเด็นการขาดข้อกฎหมายกำลังใจของบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “แพทย์” ซึ่งมีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกฟ้องร้องจากผู้รับบริการนั้น สอดคล้องกับ วิจรณ์ พะร่อง อัญชนา พะร่อง และครชัย เศรีมารคุล (2546: 197) ที่เสนอว่า โครงการนี้ให้ ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพของสถานพยาบาล และเปิดช่องทางให้มีการร้องเรียนกันมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ถ้างบประมาณที่จัดสรรให้ไม่เพียงพอ สถานพยาบาลก็อาจปรับตัวโดยลดคุณภาพ บริการลง และมีโอกาสที่จะกลายเป็นปัญหาของโครงการนี้ในระยะยาวที่มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ หรือการเปิดช่องทางให้ร้องเรียนก็คงจะช่วยอะไรไม่ได้มากนัก

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

3.1.1 นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค) เป็น การสนับสนุนการรับประทานอาหารตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เพื่อให้ประชาชน ไทยทุกคน ได้มีหลักประกันสุขภาพอย่างถ้วนหน้า มีสิทธิเสนอ กันในการเข้าถึงและได้รับบริการ ด้านสุขภาพ บริการที่ได้รับต้องมีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ตามปรัชญาหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านั้น ผู้วิจัยขอเสนอภาพเพื่อให้่ายต่อความเข้าใจ ในส่วน ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ซึ่งประกอบด้วย รัฐบาล สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) สถานพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข (ก.สธ.) และประชาชนผู้รับบริการ

ส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 4 องค์กร คือ รัฐบาล สำนักงานหลักประกันสุขภาพ แห่งชาติ สถานพยาบาล และกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่โดยตรงเพื่อการให้ประชาชนได้รับสิทธิอย่างพอเพียง จึงต้องคำนึงโดยหลักการให้ “ประชาชนคือศูนย์กลาง” ซึ่งหลักการนี้จะต้องเป็นนโยบายและเป้าหมายหลักของโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ให้การสนับสนุน และนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่เกิดผลสำเร็จ และที่สำคัญอย่างยิ่ง การประสานงานที่สร้างความเข้าใจระหว่างหน่วยงานจะต้องมีการดำเนินการอย่างใกล้ชิดด้วยความเอื้ออาทรต่อกัน

1) รัฐบาล

ในฐานะผู้กำหนดปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูงสุดจากการประกาศนโยบายนี้ และได้นำโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค มาสู่การปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2544 กลุ่มตัวอย่างทั้งประชาชนและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร ได้ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไว้หลายประการ ผู้วิจัยจึงขอเสนอรัฐบาลเพื่อพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ขอให้รัฐบาลสนับสนุนโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ตามนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้าอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ความยั่งยืนของระบบที่ประกอบด้วย 3 ด้าน
 - ก. ความยั่งยืนทางนโยบาย เพื่อการดำเนินการและได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ไม่เปลี่ยนแปลงตามผู้กำหนดนโยบายหรือผู้บริหาร

ข. ความยั่งยืนทางการเงิน เพื่อให้มีงบประมาณสำหรับการสร้าง
หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าจะมีอยู่อย่างเพียงพอและต่อเนื่อง และมีการจัดระบบให้มีการใช้
ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ค. ความยั่งยืนทางสถาบันและองค์กร ที่จะต้องมีการเตรียมการให้
พร้อมขององค์กรและผู้เกี่ยวข้อง ให้มีความชัดเจนในบทบาท และพัฒนาขีดความสามารถให้
สอดคล้องกับบทบาทดังกล่าว

ความต้องการให้โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ตามนโยบาย
หลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้านี้เป็นไปตามผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชนต้องการจะให้โครงการนี้มี
ความยั่งยืนตลอดไป

(2) ขอให้รัฐบาลเร่งรัดในการพิจารณาขัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ
และเหมาะสมกับท่าที่เป็นจริงของโครงการ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาการขาดขั้วัญกำลังใจ
ของบุคลากรทางการแพทย์ ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก การได้รับค่าตอบแทนที่
ยังไม่น่าจะเหมาะสม ขาดโอกาสในการเข้ารับการศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การเสี่ยงต่อการถูก
ฟ้องร้อง จากปริมาณงานที่ไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างมีคุณภาพ และการพัฒนาการกระจายบุคลากร
ไปยังสถานพยาบาลในพื้นที่ห่างไกล และเสี่ยงต่ออันตรายให้มีจำนวนและคุณภาพที่เหมาะสมด้วย

ข้อเสนอดังกล่าวนี้ เป็นผลจากการศึกษาวิจัยจากข้อเสนอแนะของกลุ่ม
ตัวอย่างผู้บริหารที่ได้เสนอแนะไว้ ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารมีความคิดเห็น
ตรงกันมากที่สุด

2) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) กระทรวงสาธารณสุข
สถานพยาบาล

ทั้ง 3 สถาบันดังกล่าวเป็นสถาบันที่เกี่ยวข้องต่อปัจจัยความสำเร็จของ
นโยบายด้านบริหาร และความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

(1) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

เป็นหน่วยงานกำหนดมาตรฐานการให้บริการสาธารณสุขของ
หน่วยบริการ และเครือข่ายหน่วยบริการ และกำหนดมาตรฐานในการดำเนินงานเกี่ยวกับ
หลักประกันสุขภาพแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารได้เสนอ
ความเห็นว่า ยังมีปัญหาการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมเพื่อให้มีการบังคับใช้ให้ได้ผล
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงระเบียบ ระบบการปฏิบัติงานบ่อยครั้งและอย่างรวดเร็ว ทำให้
ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ ตลอดจนนโยบายการเงินการคลังซึ่งสร้างปัญหาอย่างมาก
เช่นกัน

(2) กระทรวงสาธารณสุข ในฐานะที่เป็นผู้กำกับควบคุมการปฏิบัติงานของสถานพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะในทางด้านบริหารและการให้บริการทางด้านการแพทย์ ต่อประเด็นการกระจายบุคลากรทางการแพทย์ยังไม่เหมาะสมและเพียงพอ และการขาดข้อมูลจำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ ที่อาจจะมีผลกระทบต่อคุณภาพมาตรฐานการบริการ และส่งผลต่อความพึงพอใจของประชาชนด้วย

(3) สถานพยาบาล ในฐานะเป็นหน่วยให้บริการและเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับประชาชนโดยตรง และส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และส่งผลต่อความพึงพอใจของประชาชน ผลการวิจัยที่ได้พนจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารเห็นด้วยกับนโยบายนี้ และเข้าใจวัตถุประสงค์เป้าหมายที่ชัดเจน (ร้อยละ 100) และถึงแม้ว่าจะมีสภาวะหรือเงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมใด ๆ ก็ตาม ก็ยังมีความต้องการที่ให้นโยบายนี้มีความยั่งยืน เช่นเดียวกับความคิดเห็นของประชาชน

สถานบันทึก 3 ดังกล่าวนี้ หากมีการประสานการปฏิบัติในการสนับสนุนซึ่งกันและกัน และช่วยกันขัดปัญหาดังได้กล่าวมาแล้วนี้ จะนำไปสู่ความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า คือ “ประชาชนมีสุขภาพดีถ้วนหน้า” และจะทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจจากการที่ได้รับจากการบริหารจัดการที่ดำเนินไปตามปรัชญาหลักประกันสุขภาพ

3.1.2 พรรคการเมือง

พรรคการเมือง ควรมีความเข้าใจต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าอย่างลึกซึ้ง เพราะเป็นนโยบายที่ถูกใจประชาชน พรรคการเมืองจะต้องประคับประคองและผลักดันในนโยบายสาธารณะนี้ให้มีความยั่งยืนตลอดไป ทั้งนี้จากการประกาศนโยบายนี้เป็นการนำไปสู่ขยายชนะของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อ พ.ศ. 2544 จากแนวคิดที่คำนึงถึงว่า “สุขภาพเป็นอุดมการณ์สูงสุดของมนุษย์” ที่แต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะบรรลุได้อย่างเท่าเทียมกัน

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

3.2.1 รัฐบาล

รัฐบาล ได้ให้ความสำคัญของโครงการ 30 นาท รักษายุทธศาสตร์ ตามนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เพราะนโยบายนี้สนองความต้องการของประชาชนอย่างตรงประเด็น ควรที่จะให้นโยบายนี้มีความยั่งยืนดังที่ได้เสนอไว้แล้ว และต้องเร่งรัดในการแก้ปัญหาที่ได้พนจาก การวิจัยครั้งนี้ในประเด็นต่อไปนี้

1) ด้านงบประมาณ

ด้วยความจำกัดของทรัพยากรและงบประมาณของประเทศไทย ทำให้โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ได้รับงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายจริงของสถานพยาบาล จึงต้องเร่งรัดดังนี้

(1) เพิ่มงบประมาณให้แก่สถานพยาบาลในอัตราที่เหมาะสม และ เป็นจริง

(2) ผู้รับบริการที่มีฐานะที่ช่วยตนเองได้ ควรจะต้องร่วมจ่ายค่ารักษาพยาบาล

(3) การสร้างเสริมสุขภาพ ด้วยการให้ประชาชนออกกำลังกายอย่าง สม่ำเสมอ รัฐจะต้องมีการติดตามดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้มี สุขภาพที่แข็งแรง ส่งผลต่อการลดการใช้บริการด้านรักษาพยาบาล และภาระงบประมาณได้

2) ด้านบุคลากรทางการแพทย์

การวิจัยพบว่า ยังมีความขาดแคลน และที่มีอยู่ก็มีการกระจายบุคลากรที่ ไม่ได้สัดส่วนกับภาระงานที่เพิ่มขึ้นจากโครงการ บุคลากร ขาดวัณญ์กำลัง ใจจากค่าตอบแทนที่ได้รับ ก่อนข้างต่ำ ขาดโอกาสเข้าศึกษาเพิ่มเติมในวิชาชีพ และเสียต่อการถูกฟ้องร้องในการปฏิบัติหน้าที่ ที่เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนฟ้องร้องได้ง่าย จึงควรเร่งปรับปรุงดังนี้

(1) รัฐต้องเร่งผลิตบุคลากรทางการแพทย์ทุกสาขา เพื่อความพอเพียง

(2) พิจารณาเพิ่มค่าตอบแทนในอัตราที่เหมาะสม

(3) ให้โอกาสเข้าศึกษาเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพ

(4) การปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ในมาตรา 42 ซึ่งผู้ให้บริการจะถูกไล่เนื้อจากการให้บริการรักษาพยาบาล โดยตัดมาตรา 42 นี้ออกไป

3) ด้านการประชาสัมพันธ์ของรัฐบาล ในโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค จากข้อเท็จจริงพบว่า ไม่สามารถรักษาทุกโรคได้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ติดเชื้อ HIV / AIDS โรคมะเร็ง และโรคอื่นๆ ที่มีค่าใช้จ่ายสูง เช่น โรคหัวใจ รัฐบาลต้องทบทวนและปรับสิทธิประโยชน์ แก่ประชาชนให้สามารถรักษาได้ทุกโรคอย่างเป็นรูปธรรม

3.2.2 สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.)

ในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบในการซื้อบริการจากสถานพยาบาล ยังมีความ ไม่พร้อมในการกำหนดหลักเกณฑ์ และระเบียบการปฏิบัติ การเก็บรวบรวมข้อมูล การแก้ปัญหา

ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง ตลอดจนการควบคุมคุณภาพมาตรฐานสถานพยาบาล ซึ่งได้พบจากการวิจัยครั้งนี้ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการบริหารของสถานพยาบาล

ควรที่ดำเนินงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ รีบเร่งในการแก้ไขปัญหา

3.2.3 กระทรวงสาธารณสุข

ในฐานะเป็นหน่วยเจ้าของสถานพยาบาลของรัฐทั่วประเทศ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า จากความขาดแคลนของบุคลากร และบุคลากรที่มีการกระจายไม่เหมาะสม และขาดขวัญกำลังใจของเจ้าหน้าที่ในหลาย ๆ ระดับ อาจส่งผลต่อคุณภาพบริการในโครงการ 30 นาที รักษายุทธศาสตร์ได้

กระทรวงสาธารณสุข ต้องผลักดันภายในการแก้ไขปัญหา งบประมาณ และแก้ไขปัญหานุคคลากร ก่อนที่จะทำให้โครงการนี้เกิดปัญหาเพิ่มมากขึ้น

3.2.4 สถานพยาบาล

จากการวิจัยได้พบปัญหาต่าง ๆ ดังที่ได้เสนอไว้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาระงานที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น งบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ เจ้าหน้าที่ขาดขวัญกำลังใจ แม่นุคคลากรจะมีความตั้งใจและความเข้าใจในนโยบายนี้เป็นอย่างดี และที่สำคัญพบว่าอย่างจะให้ นโยบายนี้มีความยั่งยืน เพราะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนชาวไทยทุกคนอย่างแท้จริง สถานพยาบาลเกรงว่าประเด็นปัญหาจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานและการเข้าถึง และความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หากปัญหาไม่ได้รับการแก้ไขจากหน่วยบังคับบัญชา ทั้ง ๆ ที่สถานพยาบาลมีความเห็นด้วยต่อการที่จะให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการบริการรักษายาบาลด้วยก็ตาม

ดังนั้นกระทรวงสาธารณสุขจะต้องเข้ามาร่วมรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้เกิดผล ต่อการปฏิบัติให้ได้ เพื่อความยั่งยืนของนโยบายนี้

3.2.5 พระครุการเมือง

นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นนโยบายสาธารณะที่โดดเด่น และนำความสำเร็จของนโยบายไปสู่ผลทางการเมือง ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2544 ที่พระครุไทยรักไทยได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้น จากผลการวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างแน่ชัดแล้วว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย และความพึงพอใจของประชาชนต่อนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีความสัมพันธ์กับผลทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั้น หากพระครุการเมืองได้นำแนวคิดจากผลการวิจัยไปพิจารณาในการที่จะนำนโยบายสาธารณะได้ ที่เป็นประโยชน์ไปสู่การปฏิบัติ ก็จะทำให้พระครุการเมืองนั้นประสบผลทางการเมืองได้ตรงตามความต้องการอย่างแน่นอน

3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาในประเด็นดังต่อไปนี้

3.3.1 ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อกำลังสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพล้วนหน้าอย่างยั่งยืน กับเสถียรภาพของรัฐ

3.3.2 ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างด้านโครงสร้างทางการเมือง โครงสร้างด้านตัวบทกฎหมาย กับนโยบายด้านการสาธารณสุข

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

**แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า
(โครงการ ๓๐ นาท รักษายุทธ์โรค) กับ ผลกระทบการเมือง**

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

(โครงการ 30 นาท รักษายุทธ์โรค) กับผลทางการเมือง

(ตามหัวหน้าครัวเรือนที่เคยใช้บริการ)

- คำชี้แจง**
1. แบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (30 นาท รักษายุทธ์โรค) กับ ผลทางการเมือง ประกอบด้วย 5 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ
 ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
 ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
 ตอนที่ 4 ผลทางการเมือง
 ตอนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
 2. ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ หรือ กากบาท ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่เป็นจริง หรือ
 3. เดินคำ หรือข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ
 สถานที่ตั้งของครัวเรือน

1. ภาค.....	จังหวัด.....
2. อำเภอ / เทศ.....	ตำบล / แขวง.....
3. เขตเทศบาล.....	นักเขตเทศบาล.....
4. บ้านเลขที่..... ถนน.....	ตรอก / ซอย.....
5. ชื่อหมู่บ้าน.....	ชุมชน อาคาร.....

1. ข้อมูลทางสังคมของผู้ถูกสัมภาษณ์

1.1 ชื่อ นามสกุล

1.2 เพศ 1. หญิง 2. ชาย

1.3 อายุ

1. 18 – 30 ปี

2. 31 – 40 ปี

3. 41 – 50 ปี

4. 51 – 60 ปี

5. 61 ปีขึ้นไป

1.4 สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส 3. หย่าร้าง 4. หม้าย

1.5 การศึกษา

1. ประถมศึกษาและต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษาตอนต้น

3. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. 4. อนุปริญญา / ปวส.

5. ปริญญาตรี 6. สูงกว่าปริญญาตรี

1.6 อาชีพ

อาชีพหลัก (เลือกตอบเพียง 1 อย่าง)

1. การเกษตร

2. อุตสาหกรรมในครัวเรือน (ระบุ)

3. ค้าขาย

4. รับจ้างทั่วไป

5. ก่อสร้าง

6. ขนส่ง

7. รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

8. อื่นๆ ระบุ

1.7 รายได้ต่อเดือน

☐ 1. น้อยกว่า 3,000 บาท	☐ 6. 15,001 – 20,000 บาท
☐ 2. 3,000 – 5,000 บาท	☐ 7. 20,001 – 25,000 บาท
☐ 3. 5,001 – 7,000 บาท	☐ 8. 25,001 – 30,000 บาท
☐ 4. 7,001 – 10,000 บาท	☐ 9. มากกว่า 30,000 บาท
☐ 5. 10,001 – 15,000 บาท	

1.8 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของท่านมีจำนวน คน

1.9 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับบัตรทอง คน

1.10 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับบัตรทองและเคยไปใช้บริการ คน

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ประเด็นที่ 1 ประชาชนชาวไทยทุกคน ควรมีหลักประกันสุขภาพ					
1) รัฐควรให้บัตร 30 บาท แก่คนไทย ทุกคน โดยไม่ต้องคำนึงว่ามีฐานะ ร่ำรวยหรือจน					
2) ประชาชนมีสิทธิได้รับบริการด้าน ^{สุขภาพโดยไม่มีอุปสรรค แม้จะ} เกิดค่าใช้จ่ายมากหรือน้อยก็ตาม					
3) เป็นนโยบายที่ควรให้มีความยั่งยืน ^{ตลอดไป}					
2. ประเด็นที่ 2 ประชาชนควรมีสิทธิ เสนอแนะในการรับบริการสาธารณสุข					
1) สิทธิ 30 บาท สิทธิประกันสังคม และสิทธิสวัสดิการข้าราชการ ควร จะเป็นสิทธิที่เท่าเทียมกัน					
2) บริการด้านสุขภาพที่เท่าเทียมกันที่ ไม่ใช่แบบการลงทะเบียน ควรเป็น ^{สิทธิขั้นพื้นฐาน} ของประชาชน ทุกคน					
3. ประเด็นที่ 3 การบริการด้านสุขภาพที่ มีคุณภาพและมาตรฐาน					
1) เป็นบริการมีคุณภาพตรงต่อความ ต้องการประชาชนผู้มีสิทธิ					
2) ต้องไม่ใช่บริการชั้นสองที่มี คุณภาพต่ำ					

ข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4. ประเด็นที่ 4 การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการด้านสุขภาพ 1) ภาคประชาชนสามารถสะท้อนปัญหาและเข้าใจชุมชนได้ดีกว่า จึงควรเข้มงวดเรื่องความต้องการด้านบริการสุขภาพด้วย					
2) ควรมีระบบรองทุกข์ที่บริหารจัดการโดยชุมชนเอง เพื่อทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและดำเนินการเรียกร้องความเป็นธรรมแก่ทั้งฝ่ายผู้ให้และผู้รับบริการได้					
3) การที่ภาคประชาชนมีส่วนร่วมจะก่อให้เกิดความเข้าใจโครงการและความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ นำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย					

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของประชาชนจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อคำถาม	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ประชาชนชาวไทยทุกคนได้มี หลักประกันสุขภาพ 1) การสร้างโอกาสให้ประชาชน เข้าถึงบริการด้านสุขภาพ					
2) การจัดความวิตกกังวลต่อการ การซ้ายเงิน แม่จะเจ็บป่วยด้วยโรค ที่มีค่าใช้จ่ายสูง					
2. ประชาชนมีสิทธิเสมอภาคในการรับ ¹ บริการสาธารณสุข 1) หากสิทธิ 30 บาท ผู้รับบริการ ได้รับสิทธิเท่าเทียมกับสิทธิข้าราชการ					
2) สถานพยาบาลต้องมีงบประมาณที่ เพียงพอ					
3. การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพ และมาตรฐาน จากบริการที่เคยได้รับ ² เป็นอย่างไรต่อความพึงพอใจ					
1) ผู้ให้บริการทุกระดับได้ให้บริการ ด้วยความเต็มใจ					
2) ได้รับบริการอย่างมีคุณภาพและ มาตรฐานที่ดี					
3) การได้รับยา แม้ว่า yan จะมี ราคาสูงก็ตาม					
4) การได้รับการต้อนรับและเอาใจใส่ ด้วยกิริยามารยาทที่ประทับใจ					

ข้อความ	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5) การได้รับการส่งต่อผู้ป่วยไปยัง สถานพยาบาลที่มีศักยภาพสูงกว่า ในกรณีเกินขีดความสามารถของ สถานพยาบาล					
4. การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมี ส่วนร่วมในบริการด้านสุขภาพ ด้วยการ :					
1) การให้ตัวแทนภาคประชาชนมี ส่วนร่วมใน “กลไกการบริหาร จัดการ โครงการ” โดยให้เป็น คณะกรรมการบริหารระบบ หลักประกันสุขภาพระดับอำเภอ					
2) การให้มีแกนนำเครือข่ายภาค ประชาชน เพื่อสร้างความรู้ความ เข้าใจในหลักประกันสุขภาพ ด้านหน้า					
3) การจัดเวทีแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ระหว่างเครือข่าย เพื่อร่วมกำกับ คุณภาพและมาตรฐานการ ให้บริการ					

ตอนที่ 4 ผลทางการเมือง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด (เพียงข้อเดียว)

1. ท่านคิดว่านโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ประสบความสำเร็จหรือไม่

☐ 1. สำเร็จ	☐ 2. ไม่สำเร็จ
------------------------------------	---------------------------------------
2. กรณีที่ท่านคิดว่าประสบผลสำเร็จ ท่านคิดว่า哪จะส่งผลกระทบการเมืองดังต่อไปนี้ หรือไม่

2.1 ทำให้ประชาชนศรัทธาและเชื่อมั่น ในนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล

☐ 1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง	☐ 2. เห็นด้วย
☐ 3. เห็นด้วยปานกลาง	☐ 4. ไม่เห็นด้วย
☐ 5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

2.2 ทำให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการทางการเมือง และนโยบายของรัฐบาล

☐ 1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง	☐ 2. เห็นด้วย
☐ 3. เห็นด้วยปานกลาง	☐ 4. ไม่เห็นด้วย
☐ 5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

2.3 ทำให้ประชาชนไว้วางใจรัฐบาล และการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ของรัฐบาล

☐ 1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง	☐ 2. เห็นด้วย
☐ 3. เห็นด้วยปานกลาง	☐ 4. ไม่เห็นด้วย
☐ 5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

2.4 ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาล ถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป

☐ 1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง	☐ 2. เห็นด้วย
☐ 3. เห็นด้วยปานกลาง	☐ 4. ไม่เห็นด้วย
☐ 5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

**ตอนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า
(โปรดระบุเป็นข้อๆ)**

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์ระดับผู้บริหาร

แบบสัมภาษณ์ระดับผู้บริหาร

เรื่องที่สัมภาษณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
 (30 นาที รักษาทุกโรค) กับ ผลทางการเมือง
 วัน / เดือน / ปี ที่ทำการสัมภาษณ์ _____
 เวลาเริ่มสัมภาษณ์ _____ สถานที่สัมภาษณ์ _____
 ผู้สัมภาษณ์ _____ ผู้ให้สัมภาษณ์ _____

ประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

1.1 ปัจจัยทางด้านปรัชญา หมายถึง ปัจจัย 4 ประการ คือ 1) ประชาชนไทยทุกคน ได้มีหลักประกันสุขภาพ 2) ประชาชนมีสิทธิ์เสมอ กันในการรับบริการสุขภาพ 3) การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน 4) การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการด้านสุขภาพ

1.2 ปัจจัยทางด้านบริหาร หมายถึง ปัจจัย 6 ประการ คือ 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ 2) ทรัพยากรของนโยบาย 3) การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมเพื่อให้มีการบังคับใช้ให้ได้ผล 4) ลักษณะของตัวแทนที่น่านโยบายไปสู่การปฏิบัติ 5) สภาพแวดล้อมเชิงทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม 6) ความตั้งใจและความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ

2. ความพึงพอใจของประชาชน จากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ใน 4 ประการ คือ 1) ประชาชนไทยทุกคน ได้มีหลักประกันสุขภาพ 2) ประชาชนมีสิทธิ์เสมอ กันในการรับบริการสุขภาพ 3) การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน 4) การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการด้านสุขภาพ

3. ผลทางการเมือง

4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

1.1 ปัจจัยทางด้านปรัชญา ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

1) ประชาชนทุกคนได้มีหลักประกันสุขภาพ

ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าประชาชนชาวไทยทุกคนควรได้รับสิทธิในหลักประกันสุขภาพโดยรัฐจัดให้ภายใต้โครงการ 30 บาท ไม่ว่าจะรายหรือจน

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

เพราะ.....

2) ประชาชนมีสิทธิเสนอคํานในการรับบริการสาธารณสุข

ท่านเห็นด้วยหรือไม่ต่อสิทธิของประชาชนนี้

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

เพราะ.....

3) การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน การบริการ “ใกล้บ้านใกล้ใจ”

และการต้องไปรับบริการที่โรงพยาบาลที่เข้มงวดเปลี่ยน ท่านเห็นด้วยหรือไม่

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

เพราะ.....

4) การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการด้านสุขภาพที่เกี่ยวกับ

“กลไกการบริหาร – จัดการ โครงการ” ท่านเห็นด้วยหรือไม่

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

เพราะ.....

1.2 ปัจจัยทางด้านบริหาร ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

- 1) วัตถุประสงค์ในการที่กำหนดไว้ว่า “นโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า”
ท่านเห็นด้วยหรือไม่

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

เพราะ.....

2) ทรัพยากรของนโยบาย

งบประมาณของโครงการ 30 นาที ที่ได้รับการจัดสรรที่ผ่านมา ไม่น่าจะเพียงพอต่อการดำเนินงาน

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

เพราะ.....

3) การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเพื่อให้มีการบังคับใช้ให้ได้ผล

การถ่ายทอดนโยบายโครงการนี้ ทำได้ดีมีประสิทธิภาพ ท่านเห็นด้วยหรือไม่

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

เพราะ.....

4) ลักษณะตัวแทนที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

หน่วยงานต่างๆ ของโครงการ 30 นาที มีศักยภาพดีในการบริหารจัดการและนำนโยบายไปปฏิบัติ ท่านเห็นด้วยหรือไม่

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

เพราะ.....

5) สภาฯ หรือ เงื่อนไขในการการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

สภากวงหรือเงื่อนไขเหล่านี้ มีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

หน้า ๑๔

ไม่เห็นด้วย

๑๖๕

6) ความคื้นใจและความเป้าใจของผู้ปฏิบัติ ภาระการปรับปรุงและพัฒนาอย่าง

ຕົວເງື່ອງເພື່ອຄວາມສໍາເລັດ

หน้าจ้าย

๒๕๙

၁၆၃

2. ความพึงพอใจของประชาชน จากนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า

2.1 ประชาชนไทยทุกคนได้มีหลักประกันสุขภาพ

ประชานพีงพร้อมใจกันโกรกการนี้

2.2 ประชาชนมีสิทธิเสนอแนะในการรับบริการสาธารณสุข

การที่ประชาชนนิสิตที่สนใจสามารถเข้าร่วมกันในการเข้าถึงและรับบริการ ท่านนี้

ความเห็นต่อความเป็นไปได้อ่าย่างไร และวิธีดำเนินการเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ

ពេលវេលា

2.3 การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการดำเนินการบริการด้านสุขภาพในปัจจุบันในเรื่อง
ของคุณภาพมาตรฐาน และประชาชนมีความพึงพอใจแค่ไหน เพียงใด

2.4 การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการสุขภาพ

ขอให้ท่านได้แสดงความคิดเห็น ในด้านการส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามีส่วนร่วม
ในบริการนี้ ว่ามีความเห็นพ้องด้วยหรือไม่ อย่างใด ในประเด็นต่างๆ ตลอดจนการ
เสนอแนวคิดที่เกิดประโยชน์ในเรื่องนี้ ที่จะนำไปสู่ความพึงพอใจของประชาชน

3. ผลทางการเมือง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด (เพียงข้อเดียว)

1. ท่านคิดว่านโยบายหลักประกันสุขภาพล้วนหน้า ประสบความสำเร็จหรือไม่

☐ 1. สำเร็จ	☐ 2. ไม่สำเร็จ
------------------------------------	---------------------------------------
2. กรณีที่ท่านคิดว่าประสบผลสำเร็จ ท่านคิดว่า哪จะส่งผลกระทบการเมืองดังต่อไปนี้
หรือไม่
 - 2.1 ทำให้ประชาชนครบทราและเชื่อมั่น ในนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล

☐ 1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง	☐ 2. เห็นด้วย
☐ 3. เห็นด้วยปานกลาง	☐ 4. ไม่เห็นด้วย
☐ 5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
 - 2.2 ทำให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการทางการเมือง และนโยบายของรัฐบาล

☐ 1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง	☐ 2. เห็นด้วย
☐ 3. เห็นด้วยปานกลาง	☐ 4. ไม่เห็นด้วย
☐ 5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

2.3 ทำให้ประชาชนไว้วางใจรัฐบาล และการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ของรัฐบาล

☐ 1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง
☐ 3. เห็นด้วยปานกลาง
☐ 5. ไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจน | ☐ 2. เห็นด้วย
☐ 4. ไม่เห็นด้วย |
|--|---|

2.4 ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาล ถ้ามีการเลือกตั้งครั้งต่อไป

☐ 1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง
☐ 3. เห็นด้วยปานกลาง
☐ 5. ไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจน | ☐ 2. เห็นด้วย
☐ 4. ไม่เห็นด้วย |
|--|---|

4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า (โปรดระบุเป็นข้อๆ)

ภาคผนวก ค
ตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มคัวอ่าย่างผู้บริหาร

ตารางที่ 4.10 แสดงร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารในเรื่องปัจจัยทางด้านบริหาร ที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ($n = 12$)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. วัตถุประสงค์ในการกำหนดไว้ว่า “นโยบาย หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า” เห็นด้วยเพาะเกิด ประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง ประชาชนเกิด ความมั่นใจ และเป็นนโยบายที่มีเป้าหมายและ วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน	12	100
2. ทรัพยากรของนโยบาย จากการจัดสรรงบประมาณ โครงการ 30 บาท ที่ผ่านมา ไม่น่าจะเพียงพอต่อการ ดำเนินงาน ทั้งนี้รัฐบาลมีงบประมาณค่อนข้างจำกัด	11	91.7
3. การถ่ายทอดนโยบายโครงการนี้ ยังดำเนินการได้ไม่ดี เท่าที่ควร เพราะระบบการบริหารที่มีการปรับเปลี่ยน อย่างรวดเร็วตลอดเวลา เนื่องจากเป็นโครงการใหม่ ทำให้ผู้ปฏิบัติขาดความเข้าใจ สร้างปัญหาจากการ สื่อสารระหว่างองค์กร	8	66.7
4. หน่วยงานต่าง ๆ ของโครงการ 30 บาท ยังมีศักยภาพที่ ไม่ดีพอในการบริหารจัดการ และการนำนโยบายไป ปฏิบัติ	7	58.3
5. สาธารณชนหรือเงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม มีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย เพราะทราบได้ถ้าหาก การเมืองไม่ทุ่มเท และภาวะเศรษฐกิจเกิดวิกฤต ก็จะ ทำให้โครงการนี้ไม่ยั่งยืน	11	91.7
6. ความต้องการ และความเข้าใจของผู้ปฏิบัติภารมีการ ปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อความสำเร็จ เพราะด้านการแพทย์มีความก้าวหน้าในวิธีการรักษา ¹ หากผู้ปฏิบัติไม่มีการพัฒนา การแพทย์ก็ไม่ทันต่อการ รักษาพยาบาล	12	100

ตารางที่ 4.11 แสดงร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารในเรื่องความพึงพอใจของประชาชน
จากนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ($n = 12$)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. ประชาชนชาวไทยทุกคน ได้มีหลักประกันสุขภาพ ด้านหน้า และมีความพึงพอใจที่รู้เป็นผู้รับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายให้โดยไม่ต้องกังวล ได้รับบริการในเกณฑ์ที่ เหมาะสม และสามารถเข้าถึงบริการได้ตลอดเวลา	12	100
2. ความพึงพอใจจากการที่ประชาชนมีสิทธิ์เสนอภาค เท่าเที่ยนกันในการเข้าถึงและรับบริการ จะมีความ เป็นไปได้เช่นกันปัจจัยด้านงบประมาณและด้าน บุคลากรทางการแพทย์ ที่สถานพยาบาลนั้น ได้รับการ จัดสรรอย่างเหมาะสม	10	83.3
3. การบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน จะทำให้ ประชาชนมีความพึงพอใจจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพ สถานพยาบาล และภาระของงานให้มีความเหมาะสม กับจำนวนบุคลากร และมีงบประมาณเพียงพอ ตลอดจนขวัญกำลังใจของผู้ปฏิบัติงาน	8	66.7
4. การส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในบริการ สุขภาพ จะช่วยทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ เมื่อได้เข้ามารับรู้ปัญหาในรูปของคณะกรรมการ เพื่อ สะท้อนความต้องการ และช่วยแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี	11	91.7

ตารางที่ 4.12 ร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับความสำเร็จของนโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า

นโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า กับผลทางการเมือง	จำนวน	ร้อยละ
ประสบความสำเร็จ	9	75
ไม่ประสบความสำเร็จ	3	25
	12	100

ตารางที่ 4.13 ร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการส่งผลทางการเมือง (กรณีคิดว่านโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้าประสบความสำเร็จ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ทำให้ประชาชนครัวเรือนและเชื้อชาติในนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐบาล		
ไม่ตอบ		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	8.3
เห็นด้วย	5	41.7
เห็นด้วยปานกลาง	4	33.3
ไม่เห็นด้วย	2	16.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
2. ทำให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินการทางการเมือง และนโยบายของรัฐบาล		
ไม่ตอบ		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	8.3
เห็นด้วย	5	41.7
เห็นด้วยปานกลาง	4	33.3
ไม่เห็นด้วย	2	16.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
3. ทำให้ประชาชนไว้วางใจรัฐบาลและการดำเนินการใน เรื่องต่าง ๆ ของรัฐบาล		
ไม่ตอบ		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	8.3
เห็นด้วย	5	41.7
เห็นด้วยปานกลาง	3	25.0
ไม่เห็นด้วย	3	25.0
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
4. ประชาชนจะลงคะแนนเสียงให้กับรัฐบาล ถ้ามีการ เลือกตั้งครั้งต่อไป		
ไม่ตอบ		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	8.3
เห็นด้วย	3	25.0
เห็นด้วยปานกลาง	4	33.3
ไม่เห็นด้วย	3	25.0
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		

ตารางที่ 4.14 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร (n = 12)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอ มีความสำคัญสูงสุดต่อการบริการทางการแพทย์ในสถานพยาบาล ที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพบริการรัฐควรเร่งรัดต่อการแก้ไขต่อปัญหานี้	10	83.3
2. การจัดสรรงบคลากรทางการแพทย์ ให้เหมาะสมกับพื้นที่และปริมาณงานในปัจจุบันก่อนข้างจะเป็นปัญหา กระทรวงสาธารณสุขยังแก้ปัญหานี้ได้ดี	6	50.0
3. บุคลากรทางการแพทย์ โดยเฉพาะแพทย์ ขาดวัณกำลังใจในการปฏิบัติงาน เพราะปริมาณผู้ใช้บริการเพิ่มมาก เป็นภาระ และเสี่ยงต่อการถูกฟ้องร้อง และเสี่ยงต่อการติดโควิด	4	33.3
4. เพื่อเป็นการลดภาระงบประมาณของรัฐที่มีอยู่อย่างจำกัด รัฐควรปรับวิธีการให้ผู้รับบริการที่อยู่ในฐานะที่สมควรมีการร่วมจ่ายค่ารักษาพยาบาล	3	25.0
5. การให้โอกาสประชาชนสามารถเลือกสถานพยาบาลที่ต้องการ ทั้งนี้ต้องยอมรับว่า สถานพยาบาลที่ใกล้บ้านนั้นยังมีคุณภาพที่ไม่ดีพอ	2	16.7
6. การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจถึงสิทธิในการเข้าถึงต้องเร่งรัด	2	16.7
7. รัฐต้องเร่งรัดให้โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค ต้องรักษาได้ทุกโรคจริง ๆ เพื่อลดปัญหาข้อโต้แย้งในการบริการ	2	16.7
8. การส่งเสริมสุขภาพ ใน การชูงใจให้ประชาชนไปออกกำลังกายเป็นสิ่งที่ภาครัฐจะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพดี จะได้ลดการเจ็บป่วยลงได้ตามเป้าหมาย	1	8.33

บรรณานุกรม

- กุสุมาลย์ เทพหัสดิน ณ อุยธยา (2527) "รัฐประศาสนศาสตร์กับแนวทางระบบ" ใน เอกสาร การสอนชุดวิชา หลักและวิธีการศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วยที่ 2 พิมพ์ครั้งที่ 10 หน้า 600, 681 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชา รัฐศาสตร์
- แกนทอง อินทรตน์ (2545) "นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า : ความผิด หรือ ความจริง?" ใน แนวโน้มนโยบายแห่งรัฐ 5 ปี รัฐธรรมนูญไทย หน้า 233, 234 กรุงเทพมหานคร ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จิราพร ลิ่มปานานนท์ และคณะ (2547) รายงานการวิจัย โครงการ 30 บาท รักษាដุกโรค : การวิเคราะห์ประสิทธิภาพและการเข้าถึงบริการของประชาชนระดับล่าง หน้า 16, 135, 145 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชุมพล หนินพานิช (2527) "นโยบายสาธารณะ" ใน เอกสารการสอนชุดวิชา หลักและวิธีการศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วยที่ 11 พิมพ์ครั้งที่ 10 หน้า 603-606 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชา รัฐศาสตร์
- (2546) "แนวทางและทฤษฎีนโยบายสาธารณะ" ใน ประมวลสาระและแนวทางการศึกษาชุดวิชา ปัญหาเฉพาะเจิงนโยบายสาธารณะ หน่วยที่ 2 หน้า 2-16, 2-38, 2-46 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชา รัฐศาสตร์ ประยงค์ เต็มชวาลา สารศิริ อาจคงหาญ และฤาเดช เกิดวิชัย (2547) ทัศนคติและความพึงพอใจเกี่ยวกับการปฏิรูประบบราชการ หน้า 37-39 กรุงเทพมหานคร สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา
- ประเวศ วงศ์ (2544) "คำนิยม" ใน สุขภาพ อุดมการณ์ และบุทธศาสนาทางสังคม หน้าพิเศษ กรุงเทพมหานคร พิมพ์ดี
- ปรัชญา เวสารัชช์ (2545) "การศึกษารัฐศาสตร์ แนวทางการตัดสินใจ และทฤษฎีเกม" ใน เอกสารการสอนชุดวิชา หลักและวิธีการศึกษาทางรัฐศาสตร์ หน่วยที่ 7 หน้า 287-299 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชา รัฐศาสตร์

- พรศักดิ์ ผ่องแฝง (2528) "ตัวอย่าง ปัญหา อุปสรรค และแนวโน้มของการวิจัยทางรัฐศาสตร์" ใน เอกสารการสอนชุดวิชา หลักและวิธีวิเคราะห์ทางการเมืองสมัยใหม่ หน่วยที่ 15 พิมพ์ครั้งที่ 15 พ.ศ. 2545 หน้า 761 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชารัฐศาสตร์
- พิทยา บวรรัตน์ (2546) ทฤษฎีองค์การสาธารณะ หน้า 31-37 กรุงเทพมหานคร
- ศักดิ์ไสวาการพินพ์
- วิพุช พูลเจริญ (2544) "ระบบสุขภาพที่เพิ่งประสบ" ใน สุขภาพ อุดมการณ์ และบุคลศาสตร์ทางสังคม หน้า 46 กรุงเทพมหานคร พิมพ์ดี
- วิโรจน์ ณ ระนอง อัญชนา ณ ระนอง และศรีษะ เตรียมวนกุล (2546) หนึ่งปีแรกของการจัดหลักประกันสุขภาพด้านหน้า แก้ไขปรับปรุง มกราคม 2547 หน้า 19, 22, 181 กรุงเทพมหานคร สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)
- ศรีษะ กาญจนวงศ์ (2545) ทฤษฎีการประเมิน หน้า 144-146 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศรีเพ็ญ ศุภกาญจนกัณติ และคณะ (2546) โครงการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ภายใต้หลักความรับผิดชอบร่วมกัน หน้า ๖-๙ กรุงเทพมหานคร ศูนย์เศรษฐศาสตร์สาธารณะสุข คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศุภชัย yawapraphay (2538) "การแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ" ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การวางแผนนโยบายโครงการ หน่วยที่ 2 หน้า 113-138 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชารัฐศาสตร์
- ศุภสิทธิ์ พรพากร โภทัย (2545) นโยบายหลักประกันสุขภาพด้านหน้า 30 บาท รักษามาทุกโรค หนึ่งปีผลงานรัฐบาล 2544-2545 หน้า 4, 7, 19, 70 พิมพ์โลโก ศูนย์วิจัยและติดตามความเป็นธรรมทางสุขภาพ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สมโภช รติโภพ (2544) "สภาพปัญหาและการเปลี่ยนแปลงทางสาธารณสุข" ใน ประมวลสาระชุดวิชา การบริหารจัดการเพื่อการพัฒนางานสาธารณะสุข หน่วยที่ 2 หน้า 66-74 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์สุขภาพ สุขาดา ตั้งทางธรรม (2545) "ทฤษฎีการเลือกของสังคม" ใน ประมวลสาระชุดวิชา เศรษฐศาสตร์ภาครัฐ หน่วยที่ 4 หน้า 192-193 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

สัมฤทธิ์ ศรีธารงสวัสดิ์ บรรณาธิการ (2545) "พัฒนาการและความเป็นมาสำนักงานประกันสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข" ใน รายงานผลการดำเนินงานสร้างหลักประกันสุขภาพแก่ประชาชนไทย ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544) หน้า 8 กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2546 ก) การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย : 2 ปี แห่งการเปลี่ยนแปลง หน้า 29-31 กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2546 ข) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย 5 ปี หลังวิกฤตเศรษฐกิจ พิมพ์ครั้งที่ 2 หน้า 9 กรุงเทพมหานคร เพชรรุ่งการพิมพ์ (2546 ค) รายงานการประเมินนโยบายเศรษฐกิจราบที่แล้วและหลักประกันสังคม หน้า 31-35 กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2547) การพัฒนาประเทศไทยเพื่อมุ่งสู่ความยั่งยืน หน้า 51 กรุงเทพมหานคร 21 เช่นๆ สำนักงานโครงการปฏิรูประบบสาธารณสุข (2545) แนวทางการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ในระยะเปลี่ยนผ่าน ฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1 หน้า 9-14 กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลชุมชนสหกรณ์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ อดิศักดิ์ สัตย์ธรรม (2544) "หลักการและกระบวนการบริหารจัดการด้านสาธารณสุข" ใน ประมวลสาระชุดวิชา การบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาสาธารณสุข หน่วยที่ 1 หน้า 35-37 นนทบุรี โรงพยาบาลวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาชีวศาสตร์สุขภาพ อนุวัฒน์ ศุขติฤทธิ์ (2545) 30 ประเด็นสู่แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ หน้า 297 กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลสหประชาพิมพ์ อิสรະ สุวรรณบด (2546) "นโยบายด้านการสาธารณสุข" ใน ประมวลสาระและแนวการศึกษา ชุดวิชา ปัญหาเฉพาะเจิงนโยบายสาธารณสุข หน่วยที่ 12 หน้า 8, 13 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ ขำพล จินดาวัฒน์ บรรณาธิการ (2544) "กระแสปฏิรูปสุขภาพ" ใน อะไรเป็นอะไร? ในกระแสการเปลี่ยนแปลง : 30 นาท รักษากุโกร กระจายอำนาจ ปฏิรูปโครงสร้าง กสธ. กับการปฏิรูประบบสุขภาพ หน้า 4 กรุงเทพมหานคร เช่นๆ

Bingham, Richard D. and Felbinger, Clairo L. (1989). *Evaluation in Practice A Methodological Approach.* New York: Longman.

Gormely, Jr., William T. (1989). *Taming the Bureaucracy.* Princeton, N.J. Princeton University Press.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติศาสตร์
สำนักการสอนสารสนเทศ
117

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	พลโท ปัญญา อัญงค์ประเสริฐ
วัน เดือน ปีเกิด	19 กรกฎาคม 2474
สถานที่เกิด	เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	พ.บ. (มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2498 ปริญญาบัตร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร พ.ศ. 2528
สถานที่ทำงาน	วุฒิสภा เขตดุสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	รองประธานคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภा คนที่ 1 สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดอุตรธานี